

2026

ОКТОМВРИ - ДЕКЕМВРИ

Библейски уроци

Год. 102 Бр.4

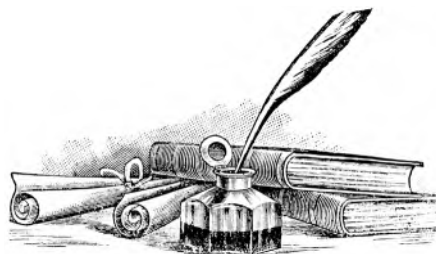
Уроци от Посланията до Филипяни, Колосяни и Солунци

**Изпитания за издръжливост, които
изграждат търпение, радост и надежда за
вярващите днес**

Съботни библейски уроци

ОКТОМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2026 г.

Уроци от Посланията до
Филипяни, Колосяни и
Солунци

Съдържание

1. Отвъд невъзможното	5
2. Подобен на Христос при всички обстоятелства	13
3. Копнежът да опознаем Исус по-добре	20
4. Укрепени от Небето	27
5. Да се обхождаме достойно	34
6. Подсилени от Спасителя	42
7. Да размисляме за вечността	49
8. Семейството и неговото влияние	56
9. Полагане на труд за изгубените	63
10. Подготовка за срещата с Христос	72
11. Да живеем в светлината	79
12. Истински отличаващ се народ	86
13. Да се подготвим за битката	93
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО	100
Програма за сутрешно и вечерно богослужение	101

Съботни библиейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основава единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят сбити, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали. Страниците на всички цитати от Духа на пророчеството са според оригиналното им издание на английски език.

Илюстрации и корица: iStockphoto, Мисията в Танзания, Издателският отдел към ГК, Молитвеният дом в гр. Брававил, Република Конго.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org>

e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74, гр. София - 1202

Телефони за връзка:

0878 112 694 - Председател

0888 983 942 - Секретар

За кореспонденция: 1000 гр. София, п. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Когато разглеждаме някои послания на ап. Павел и по-специално тези до Филипияни, Колосяни и Солунци, забелязваме, че там отеква ясно една жизненоважна, всеобхватна вест. Чрез тях осъзнаваме нашата нужда от едно висше ниво на напредък в християнския характер, както и от разбиране на ключови доктринални истини в подготовката за завръщането на нашия Господ.

Тези писма са съставени преди почти 2000 години, но са много актуални и за нас днес. Написани са в рамките на десет-годишен период и всяко от тях съдържа мощно послание за нашето време. Писмото до Филипяните споделя радостта на апостола, дори когато е затворен заради вярата; това до Колосяните - също написано от затвора - разкрива истинска доктринална картина на християнството, а двете послания до Солунците обясняват с уникална яснота събитията от последните дни на душите, изправени в този момент пред преследване.

„Днес мнозина в света затварят очите си пред доказателствата, дадени от Христос като предупреждение относно Неговото идване. Опитват се да прогонят всички опасения, но знаменията за края се изпълняват бързо и светът върви към времето, когато Човешкият Син ще се появи в небесните облаци. Павел учи, че е грях да не обръщаме внимание на знаменията, предхождащи Второто пришествие на Христос. Провиняващите се така той нарича синове на тъмнината. Окуражава бдителните и будните с думите: 'Но вие, братя, не сте в тъмнина, та да ви постигне оня ден като крадец. Защото вие всички сте синове на деня; не сте от нощта, нито от тъмнината. И тъй, да не спим както другите, но да бъдем будни и трезвени.'"
Дейния на апостолите, с. 260.

„Изправени сме непосредствено пред последното сражение на великата борба, когато с помощта на „всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с всичката измама на неправдата“ Сатана ще действа, за да изопачи Божия характер, за да подмами „ако е възможно и избраните“. Ако някога някой народ се е нуждаел от нарастващата небесна светлина, то това е народът, който в сегашното пълно с опасности време е призван от Бога да бъде пазител на Неговия свят закон и да представлява вярно Неговия характер пред света. Хората, на които е поверен такъв свят залог, трябва да бъдат одухотворени, облагородени и оживени чрез истините, които те изповядват, че вярват. Никога не е било по-нужно и Господ никога не е желаел повече от това, църквата да преживее опитността, описана от ап. Павел в Посланието до колосяните: '... не преставаме да се молим за вас и да искаме от Бога ДА СЕ ИЗПЪЛНИТЕ С ПОЗНАНИЕТО НА НЕГОВАТА ВОЛЯ чрез пълна духовна мъдрост и проумяване, за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога.'"
Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 746. [Подчертаването е от автора.]

Нека това бъде и нашата опитност!

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

Събота, 3 октомври 2026 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Дарения от първата събота

3 октомври 2026 г.

Дарения за Мисията в Танзания

Обединена република Танзания е източноафриканска държава, известна с обширните си райони с дива природа. Тук се намират равнините на Националния парк „Серенгети“ - меката на сафари-тата. Паркът е изпълнен със слонове, лъвови, леопарди, биволи и носорози. Тук се намира и Националният парк „Килиманджаро“, в който е разположена най-високата планина в Африка. По крайбрежието на изток се намират тропическите острови Занзибар и Мафия, с морски парк, в който обитават китове, акули и коралови рифове. През 2024 г. тези живописни места привлякоха 1,8 милиона туристи.

Към 2025 г. населението на самата Танзания беше над 71 милиона. Въпреки че има общо 126 местни езика, официалните езици са суахили и английски. Страната е разделена на 30 региона, 25 от които са на континента и 5 са в Занзибар. Ключовите елементи, движещи икономиката напред включват развитие на инфраструктурата, минното дело, петрола и газа. Над 60% от населението се занимава със земеделие, което в момента е в процес на модернизация.

Според сайта www.worldatlas.com сред религиозните групи, представени в Танзания, 35% изповядват различни форми на исляма, 31% са римокатолици, 27% са протестанти, 3,1% изповядват други форми на християнството, 1,8% - местни религии, а останалите изобщо не изповядват никаква конкретна религия.

Реформаторската вест достигна Танзания чрез нашите братя и сестри от Кения. Бяхме подпомагани и от нашите германски братя и сестри. Генералната конференция отпечатва съботните библейски уроци на суахили чрез Руандската уния, намираща се близо до Танзания. Суахили се говори във всички източноафрикански страни.

Работата тук вече е напреднала до етапа, в който е потребно да развием нашата централа и да създадем училище. Вярваме, че гр. Додома ще бъде най-доброто място за този проект. Додома е новата столица на Танзания и най-бързо развиващият се град в страната. Закупили сме 12,4 акра и вече сме организирали местна църква на това място. Проектът, който сме разработили със сигурност има потенциала да развие делото тук и особено - да помогне на нашите млади хора да учат в мир, като си спестят трудностите по отношение на съботата, с които в момента се сблъскват в държавните училища.

Призоваваме всички наши членове на съботното училище по целия свят да дарят щедро за този проект. Предварително ви благодарим за помощта! Нека Бог се отплати богато за вашата доброта към Неговото дело в Танзания!

Вашите братя и сестри от Мисия Танзания

Отвъд невъзможното

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Като съм уверен именно в това, че оня, който е почнал добро дело във вас, ще го усъвършенствува до деня на Исуса Христа“ (Филипийни 1:6).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 27 „Християнско израстване“, от началото на главата до подзаглавие „Десятъци и приношения“ – без него (с. 263 – 267 *англ. изд.*).

„На уморената от греха душа, която не знае къде да намери избавление, представяйте състрадателния Спасител. Хванете я за ръка, привдигнете я, говорете ѝ думи на насърчение и надежда. Помогнете ѝ да се хване за ръката на Спасителя.“ *По стъпките на великия Лекар*, с. 168.

1. ДЕЛИКАТНА НАДЕЖДА

нед., 27 сеп.

а. Как можем да бъдем вдъхновени от поздрава на ап. Павел, отправен от римската тъмница? Филипийни 1:1-5.

Филипийни 1:1-5: Павел и Тимотей, слуги Исус Христови, до всичките в Христа Исуса светии, които са във Филипи, заедно с епископите и дяконите: 2. Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец и от Господа Исуса Христа. 3. Благодаря на моя Бог всеки път, когато си спомням за вас, 4. винаги във всяка моя молитва, като се моля за всички вас с радост, 5. за вашето участие в делото на благовестието от първия ден дори до сега.

„Писмата на Павел до филипийните и колосяните бяха написани, докато той бе затворник в Рим.“ *Деяния на апостолите*, с. 479.

„Ап. Павел пише на тези братя като на „в Христа Исуса светии“, а не като на хора със съвършен характер. Той им пише като на мъже и жени, които се борят срещу изкушението и са в опасност. Посочва им „Бог на мира, Който... е въздигнал от мъртвите великия Пастир на овцете, нашия Господ Исус“. Уверява ги, че „чрез кръвта на единия вечен завет“ Бог ще „ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действувате във вас това, което е угодно пред Него чрез Исуса Христа...“ (Евр. 13:20, 21).

Ако някой съгрешил осъзнае грешката си, внимавайте да не разрушите неговото самоуважение. Не го обезкуражавайте с равноду-

шие или с недоверие. Не си казвайте: „Преди да му се доверя, ще изчакам да видя дали ще устои“. Често пъти именно това недоверие води изкушавания до препъване...

Твърде лесно се обезсърчаваме с души, при които не виждаме веднага резултат от старанията си. Не бива да преставаме да работим за някоя душа, докато съществува и най-малката надежда.”
По стъпките на великия Лекар, с. 167, 168.

2. УПОВАНИЕ В БОЖИЯТА СИЛА

пон., 28 сеп.

а. Как отношението ни към нашите грешни, заблуждаващи се приятели и познати може да разкрие дълбочината на вярата ни в Божията сила? Филипияни 1:6-8.

Филипияни 1:6-8: *Като съм уверен именно в това, че оня, който е почнал добро дело във вас, ще го усъвършенствува до деня на Исуса Христа. 7. И право е да мисля това за всички вас, понеже ви имам на сърце, тъй като вие всички сте съучастници с мене в благодатта, както в оковите ми, тъй и в защитата и в утвърждението на благовестието. 8. Защото Бог ми е свидетел как милея за всички ви с милосърдие Исус Христово.*

„Трябва да се стараем да разбираме слабостите на другите.

Малко знаем за изпитанията на душите, обвързани с веригите на мрака и на които липсват решителност и морална сила. Човекът, който страда от виновна съвест се намира в най-жалко състояние; той е като замаян, залитащ и падащ в прахта човек. Нищо не може да види ясно. Разсъдъкът му е помрачен, не знае какво да предприеме. Много нещастни души остават неразбрани, неоценени, изпълнени с мъка и агония, те са като изгубени, блуждаещи овце. Не могат да намерят Бога, а горещо копнеят за опрощение и мир.

О, нека да не бъде изговаряна нито една дума, която ще причини още по-дълбока болка!...

Нашият себеотрицателен Изкупител е платил неизмерима цена за скъпите души, затова не бива да ги изоставяме лекомислено във властта на изкупителя...

Нека се опитваме да се поставяме на мястото на изкушаваните. Помислете за силата на унаследените недостатъци, за влиянието на лошата приятелска среда, за силата на погрешните навици. Можем ли да се чудим тогава, че мнозина деградират под такива влияния? Да се

чудим ли при това положение, че нашите усилия за тяхното духовно привдигане дават забавен резултат?

Често онези, които са на пръв поглед груби и необещаващи, когато бъдат спечелени за евангелието, стават негови най-верни последователи и представители. Те не са безнадеждно покварени. Под отблъскващата външност се крият добри качества, които могат да бъдат докоснати. Много от тях никога не биха могли да се изправят сами, без подпомагаща ръка, но когато за тях се положи търпеливо и продължително старание, те могат да се поправят. Такива души се нуждаят от благи думи, от мило внимание, от осезателна подкрепа. Нуждаят се от такъв съвет, който да не допусне да загасне слабата искрица на надежда в душата им." *По стъпките на великия Лекар, с. 168, 169.*

б. С какви цели би трябвало да изучаваме Божието слово? Филипяни 1:9-11.

Филипяни 1:9-11: *И затова се моля, щото любовта ви да бъде все повече и повече изобилно просветена и всячески проникателна, 10. за да изпитвате нещата, които се различават, та да бъдете искрени и незлобни до деня на Христа, 11. изпълнени с плодовете на правдата, които са чрез Исуса Христа, за слава и хвала на Бога.*

„Всяко средство на благодатта трябва да се използва прилежно, за да изобилства все повече и повече Божията любов в душата, „за да изпитвате нещата, които се различават, та да бъдете искрени и безупречни до деня на Христос, изпълнени с плодовете на правдата...“ Вашият християнски живот трябва да бъде силен и устойчив. Може да постигнете високия стандарт, представен ви в Свещеното писание, и трябва да го направите, ако искате да бъдете Божии чеда. Не можете да стоите на едно място: трябва или да вървите напред, или да изпаднете назад.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 264.*

3. ДА ЗАБЕЛЕЖИМ ПО-ГОЛЯМАТА КАРТИНА

а. Опишете как Бог често използва преследванията и трудностите, за да разпространи Своята чудна вест на любов и благодат. Филипяни 1:12-14.

Филипяни 1:12-14: *А желая да знаете, братя, че това, което ме сполетя, спомогна повече за преуспяване на благовестието, 13. до толкова,*

щото стана известно на цялата претория и на всички други, че съм в окови за Христа; 14. и повечето от братята на Господа, одързостени от успеха в оковите ми, станаха по-смели да говорят Божието слово без страх.

„Не можеше да се очаква Павел — беден затворник без приятели, да спечели вниманието на богатите и издигнати римски граждани. На тях порокът предлагаше всичките си блестящи очарования и ги държеше като доброволни жертви. Но измъчените от тежък труд и смазани от нужда жертви на тяхното потисничество, дори мнозина измежду бедните роби, с радост слушаха Павловите думи и намираха в Христовата вяра надежда и мир, насърчаващи ги в трудностите на тяхната участ.

Но макар че работата на апостола започна сред скромните и унижените, влиянието му се разпространи и достигна и до самия дворец на императора.” *Деяния на апостолите, с. 461.*

„Божията благодат поддържаше Павел в неговото затворничество, като го направи способен да се радва в тежките изпитания. С вяра и увереност той писа на братята филипяни, че затварянето му е довело до по-нататъшното разпространяване на евангелието...

В тази опитност на Павел има един урок за нас, защото тя разкрива как действа Бог. Господ може да изведе до победа това, което изглежда объркано и победено. Ние сме в опасност да забравим Бога, да гледаме на видимото вместо да съзерцаваме с очите на вярата невидимите неща. Когато дойдат нещастия или бедствия, сме готови да обвиним Бога, че ни е пренебрегнал или е бил жесток. Ако Той сметне за подходящо да прекъсне нашата полезност в някаква област, ние се оплакваме, без да помисляме, че така Господ може да работи за наше добро. Имаме нужда да научим, че наказанието е част от Неговия велик план и че под жезъла на тежките изпитания християнинът понякога може да направи повече за Господа, отколкото с активна служба.” *Пак там, с. 480, 481.*

б. Какво е добре да помним, ако сме изкушавани да се чувстваме разочаровани от нетрадиционните начини, по които семената на истината може да са посевани? Филипяни 1:15–18.

Филипяни 1:15-18: *Някои наистина проповядват Христа дори от за- вист и от препирлив дух, а някои и от добра воля. 16. Едните правят това от любов, като знаят, че съм поставен да защитавам благове- стието; 17. а другите възвестяват Христа от партизанство, не ис- крено, като мислят да ми притурят тъга в оковите ми. 18. Тогава що? Само туй, че по всякакъв начин, било престорено или истинно, Христос се проповядва; и затова аз се радвам, и ще се радвам.*

„Чрез старанията на Сатана да го унищожи, „нетленното“ семе на Слово-то Божие, „което живее и трае до века“ (1 Петрово 1:23) бива посято в сър-цата на хората. Чрез хулите и преследванията на Божиите чада името на Христос бива издигнато и се спасяват души. Голяма ще бъде в небето наградата на ония, които са свидетелствали за Христа през преследвания и хули.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 34.*

4. С ОГЛЕД НА ВЕЧНОСТТА

ср., 30 сеп.

а. Защо удивителното свидетелство на Павел може да бъде наше вдъхновение? Галатяни 6:14; Филипяни 1:19–21.

Галатяни 6:14: А далеч от мене да се хваля освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез който светът за мене е разпнат, и аз за света.

Филипяни 1:19-21: Защото зная, че това ще излезе за моето спасение чрез вашата молитва и даването на мене Духа Исус Христов, 20. според усърдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрамя, но, че, както всякога, така и сега, ще възвелича Христа в тялото си с пълно дръзновение, било чрез живот, или чрез смърт. 21. Защото за мене да живея е Христос, а да умра, придобивка.

„Най-близо до Христос ще бъде онзи, който е пил най-много от духа на Неговата себепожертвувателна любов — любов, която „не завижда, не се превъзнася,... не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло“ (1 Кор. 13:4, 5) — любов, която подтиква ученика така, както подтиква-ше нашия Господ, да отдаде всичко, да живее, да се труди и да се жертва, дори до смърт, за спасението на човечеството. Този дух се проявяваше в живота на Павел. Той казваше: „Защото за мен да живея е Христос“ — понеже животът му разкриваше пред хората Христос, „а да умра — при-добивка“ — придобивка за Христос. Самата смърт щеше да изяви силата на Неговата благодат и да събере души за Него. „Ще възвелича Христа в тялото си — каза той — било чрез живот или чрез смърт“ (Филип. 1:21,20).“ *Копнежът на вековете, с. 549.*

„Павел бе жив пример за това какъв трябва да бъде всеки истински християнин. Той живееше за Божията слава. . . Този, който някога го-неше Христос в лицето на Неговите светии, сега издигаше пред света Христовия кръст. Сърцето на Павел гореше от любов към душите и той вложи всичката си енергия за обръщането на душите. Никога не е жи-вял по-себеотрицателен, сериозен, упорит работник. Неговият живот бе Христос; той вършеше делата на Христос. Всички благословения, които получаваше, оценяваше като предимства, които да бъдат из-

ползвани за благословение на другите.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1112, 1113.*

„Защото за мен да живея е Христос“, заяви [Павел]. Така той даде най-съвършеното пояснение с няколко думи какво означава да бъдеш християнин, което може да се намери в Писанието. Това е цялата истина на евангелието.“ *Пак там, т. 7, с. 903.*

б. Какво трябва да имаме предвид относно задълженията си тук на земята, докато очакваме Христовото завръщане? Филипияни 1:22–24; 2 Тимотей 4:8; Йоан 14:3.

Филипияни 1:22-24: *Но ако живея в тялото, това значи плод от делото ми; и така що да избира не зная, 23. но съм на тясно между двете, по-неже имам желание да отида и да бъда с Христа, защото, това би било много по-добре; 24. но да остана в тялото е по-нужно за вас.*

2 Тим. 4:8: *Отсега нататък се пази за мене венецът (правдата), който Господ, праведният Съдия, ще ми въздаде в оня ден; и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговото явление.*

Йоан 14:3: *И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие.*

„Макар голямата последна награда да се дава при Христовото завръщане, искрената сърдечна служба за Бога носи награда дори и в този живот. Работникът ще се натъква на пречки, на противопоставяне и на горчиви, съкрушаващи сърцето обезсърчения. Може и да не види плода от тежкия си труд. И при все това, той ще намира благословение и отплата в своя труд. Всички, които се предават на Бога в несебелюбиво служене за хората, сътрудничат на Господа на славата. Тази мисъл подслажда труда им, укрепва волята и ободрява духа им, каквото и да се случва.“ *Християнско служение, с. 270.*

5. УКРЕПЕНИ ЧРЕЗ ВЯРА

чет., 1 окт.

а. Как отношението на Павел може да породи надежда у нас? Филипияни 1:25–28.

Филипияни 1:25-28: *И като имам тая увереност, зная, че ще остана и ще пребъда с всички вас за вашето преуспяване и радост във вярата; 26. тъй щото, чрез моето завръщане между вас, да можете поради мене много да се хвалите в Исуса Христа. 27. Само се обхождайте достойно на Христовото благовестие, тъй щото, било че дойда и ви видя, или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите твърдо в един дух и се подвизавате единодушно за вярата на благовестието, 28. и че в нищо не се*

плашите от противниците; което е доказателство за тяхната погубел, а на вас за спасение, и то от Бога.

„...Божиите верни вестители трябва стабилно да напредват в своето дело. Облечени в небесното си всеоръжие, те трябва да вървят напред безстрашно и победно, като никога не прекратяват бойните си действия, докато всяка душа, до която могат да достигнат, не получи вестта на истината за това време.” *Деяния на апостолите*, с. 220.

б. Как примерът на Христос ни укрепва? Филипяни 1:29, 30; Исаия 53:8-11.

Филипяни 1:29, 30: *Защото, относно Христа, вам е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за Него; 30. като имате същата борба, каквато сте видели, че аз имам, и сега чувате, че съм имал.*

Исаия 53:8-11: *Чрез угнетителен съд биде грабнат; а кой от Неговия род разсъждаваше, че биде отсечен отсрещу земята на живите поради престъплението на Моите люде, върху които трябваше да падне ударът? 9. И определиха гроба Му между злодеите, но по смъртта Му при богатия; защото не беше извършил неправда, нито имаше измама в устата Му. 10. Но Господ благоволи Той да бъде бит, предаде Го на печал; когато направиш душата Му принос за грях, ще види потомството, ще продължи дните Си, и това, в което Господ благоволи, ще успее в ръката Му. 11. Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, и Той ще се натовари с беззаконията им.*

„Какво поддържаше Божия Син във времето, когато беше предаден и по време на процеса? Той виждаше труда на душата Си и бе удовлетворен. Поглеждаше към безкрайността на вечността и виждаше щастieto на онези, които чрез Неговото смирение и унижение щяха да получат прощение и вечен живот. Бе наранен за техните престъпления, бит биде заради техните беззакония. Наказанието за техния мир се стовари върху Него и с Неговите рани те бяха изцелени. Ухото Му долавяше вика на изкупените. Чувахе изкупените да пеят песента на Мойсей и на Агнеца.

Трябва да имаме виждане за бъдещето и за блаженството на небето. Застанете на прага на вечността и чуйте славното посрещане, устроено за онези, които в този живот са сътрудничили на Христос, считайки за привилегия и чест да страдат заради Него...

Там изкупените поздравяват онези, които са ги насочили към издигнатия Спасител. Те се обединяват във възхвала на Този, Който умря, за да могат човешките същества да имат живот, който се измерва с Божия живот. Битката е свършила. Всички изпитания и борби са приключили.

Победоносни песни изпълват цялото небе, докато изкупените застават около Божия престол." *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 43, 44.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 2 окт.

1. **Защо трябва да продължаваме да работим с падналите души, за които има дори само един лъч надежда?**
2. **Колко пъти съм виждал упорити, своенравни души да бъдат удивително променени?**
3. **Как може Бог да използва нашите изпитания, за да постигне Своята цел за наше добро?**
4. **Опишете какво по същество беше мотото, под което Павел живееше.**
5. **Как по-добре да отразявам живота на Павел и преди всичко - на Христос?**

Подобен на Христос при всички обстоятелства

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото“ (Филипяни 2:3, 4).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5:

1. гл. 16 „Братска любов“ (с. 167 – 177 *англ. изд.*)
2. гл. 56 „Единството и любовта в Църквата“ (477 - 490 *англ. изд.*)

„Възпитаването на любезност към всички, на желание да се прави на другите това, което бихме желали те да правят на нас, би премахнало половината от злините в живота. Духът на себевъзвеличаване е духът на Сатана. Но сърце, съхраняващо Христовата любов, ще притежава онази любов, която не търси своето.“ *Патриарси и пророци*, с. 133.

1. ЕДНО НЕОБХОДИМО КАЧЕСТВО

нед., 4 окт.

а. Защо е нужно да разберем и да сме благодарни за изказванията на Павел относно стойността на истинската хармония сред християните? Филипяни 2:1, 2; Римляни 15:5, 6.

Филипяни 2:1, 2: *И тъй, ако има някоя утеха в Христа, или някоя радост от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание, 2. направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единомислени и единомислени.*

Рим. 15:5, 6: *А Бог на твърдостта и на утехата да ви даде единомислие помежду ви по примера на Христа Исуса. 6. щото единомислено и с едни уста да славите Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос.*

„Христос води един народ, довеждайки го до единството на вярата, за да могат хората да бъдат едно, както Той е едно с Отца. Различията в мненията трябва да бъдат изоставени, за да могат всички да се съединят с тялото и да имат един ум и еднакви възгледи.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 1, с. 324.

6. Опишете радостта, която може да бъде пожъната от такова единство и само по какъв начин може да бъде постигнато то. 1 Коринтяни 1:10; Псалм 133:1-3.

***1 Коринт. 1:10:** Моля ви се, братя, за името на нашия Господ Исус Христос, всички да говорите в съгласие, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл.*

***Пс. 133:1-3:** Давидова песен на възкачванията. Ето колко е добро и колко е угодно да живеят братя в единомислие! 2. Угодно е като онова скъпоценно миро на главата, което слизаше по брадата, Аароновата брада, което слизаше по яката на одеждите му, 3. угодно е като ермонската роса, която слиза на сионските хълмове; защото Господ там е заръчал благословието, - живота до века.*

„Причината за разделенията и несъгласията в дома и църквата е отделиането от Христос. С приближаването до Него, ще бъдем по-близо и един до друг. Тайната на истинското единство в църквата и в семейството не е дипломатията, умелото ръководство или свръхчовешките усилия за преодоляване на трудностите - макар че и те имат своето място - а единството с Христос.“ *Адвентен дом, с. 179.*

2. ПРОМЯНА В ОТНОШЕНИЕТО

пон., 5 окт.

а. Какъв призив е отправен до всички вярващи християни и защо? Филипяни 2:3.

***Филипяни 2:3:** Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си.*

„Тщеславието, себелюбивата амбиция, е скалата, върху която много души са претърпели крах и много църкви са станали безсилни. Знаещите най-малко какво значи посвещение, свързаните най-малко с Бога са именно онези, които най-жадно ще се стремят към най-високите места. Те нямат усещане за собствената си слабост и за недостатъците на характера си.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 174.*

„Хора с различни темпераменти и с характери, пълни с недостатъци, могат да виждат грешките на другите, но изглежда нямат представа за собствените си грешки... У хората обикновено има егоизъм и амбиции, които развалят Божие дело. Собственият интерес трябва да изчезне.“ *Пак там, с. 419.*

„...Сърце без Христовия мир, е нещастно, пълно с недоволство. Човекът вижда недостатъци във всичко и би разстроил и най-прекрасната небесна музика. Егоистичният живот е живот на зло. Хората, чиито сърца са изпълнени с любов към личното „аз“, ще подхранват лоши мисли за своите

брата и ще говорят против Божиите служители. Страстите, подклаждани и ожесточавани от подтиците на Сатана, са горчив извор, от който винаги извира горчива вода, тровеща живота на другите...

Всеки, който претендира, че следва Христос, нека да цени себе си по-малко, а другите повече. Сближавайте се! Сближавайте се! В съединението има сила и победа; в разногласието и разделението - слабост и поражение.“ *Пак там*, с. 488.

б. Обяснете тайната на истинското преуспяване. Филипияни 2:4.

Филипияни 2:4: *Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото.*

„Ако животът ни е изпълнен със свято благоухание, ако почитаме Бога, като подхранваме добри мисли към другите и ако вършим добри дела, за благословение на другите, тогава няма да има значение дали живеем в колиба или в палат. Обстоятелствата нямат много общо с преживяванията на душата. Подхранваният дух е, който придава значение на всичките ни постъпки. Човек, живеещ в мир с Бога и ближните си, не може да бъде нещастен и окаян. В сърцето му няма да има завист, зломислието няма да намери място там! Омразата няма да може да съществува. Сърцето, което е в хармония с Бога, се издига над смущенията и изпитанията на този живот.“ *Пак там*, т. 5, с. 488.

„...Успехът [на нашите институти] ще се увеличава според това доколко упражняват щедрост, без да търсят изгода, и доколко разделят изобилието си с институти, които едва се държат на повърхността. Нашите цветущи институти трябва да помагат на онези, за които Господ е каазал, че трябва да съществуват и да успяват, но които още се борят за оцеляване. Помежду ни се наблюдава много малко истинска несебелюбива любов.“ *Пак там*, т. 8, с. 137.

3. ПО НЕГОВИТЕ СЪПКИ

вт., 6 окт.

а. Какво би трябвало да характеризира нашето мислене и действия в настоящия етап на историята? 2 Коринтяни 10:3 -5; Филипияни 2:5.

2 Коринт. 10:3-5: *Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме. 4. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне крепости. 5. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа.*

Филипияни 2:5: *Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса.*

„За да направим привлекателно учението на Христос, нашия Спасител, трябва да имаме същия ум, който имаше Христос. Нещата, които харесваме и не харесваме, желанието ни да облагодетелстваме себе си в ущърб на другите - трябва да бъдат преодоляни. Нека Божият мир царува в сърцата ви. Христос трябва да бъде в нас една жива, действаща сила.“
Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 921.

„Ние трябва да влезем в училището на Христос, за да се научим от Него на кротост и смирение. Изкуплението е процесът, чрез който душата се подготвя за Небето. Такава подготовка означава опознаване на Христос; означава освобождаване от идеи, навици и обичаи, които са били придобити в училището на княза на тъмнината. Душата трябва да бъде освободена от всичко, което се противопоставя на верността към Бога.“
Копнежът на вековете, с. 330.

б. Как и защо трябва да отразяваме отношението на Христос? Филипяни 2:6-8.

Филипяни 2:6-8: *Който, като беше в Божия образ, пак не счита, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, 7. но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; 8. и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.*

„Исус взе върху Себе Си нашето естество, изостави славата, величието и богатствата Си, за да изпълни Своята мисия - да спаси погиналото. Не дойде да Му служат, а за да служи на хората. Когато бе хулен, оскърбяван и обиждан, Исус не отвръщаше. „Който бидейки охулван, хула не отвръщаше.“ Когато човешката жестокост Му причиняваше болезнени страдания и рани, Той не заплашваше, а се предаде на Този, Който съди праведно. Апостол Павел насърчи братята си във Филипи: „Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса: Който, като беше в Божия образ, пак не счита, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците.“ (Фил. 2:5-7) Слугата по-голям ли е от господаря си? Христос ни е дал живота Си като пример и ние Го обезславяме, когато се ядосваме от всяка грешка и сме готови да негодуваме от всяка обίδα - предполагаема или реална. Ако човек постоянно се защитава и стреми да запазва собственото си достойнство, това едва ли е доказателство за благороден ум. По-добре да бъдем онеправдани сто пъти, отколкото да нараним дадената душа чрез дух на отмъщение или като дадем воля на гнева. Може да се получи сила от Бога. Той може да помага, може да дава благодат и небесна мъдрост. Ако поискаш с вяра, ще получиш; но трябва да бдиш в молитва. Твоят лозунг трябва да бъде: Бди, моли се, работи.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 426, 427.*

а. Как гледа Бог Отец на безкрайната жертва, направена от Христос и как трябва ние да гледаме на нея? Филипяни 2:9-11.

Филипяни 2:9-11: Затова и Бог го превъзвиси, и Му подари името, което е над всяко друго име; 10. така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, 11. и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца.

„На чия страна сме? Светът прогони Христос, но Небето Го прие. Човекът, ограниченият човек, отхвърли Княза на живота; Бог, нашият върховен Владетел, Го прие на Небето. Бог Го въздигна. Човекът Го увенча с трънен венец, но Бог Го увенча с венец на царско величие. Всички трябва да бъдем откровени в нашето мислене. На кого ще позволите да ви управлява - човекът Христос Исус, или Варава?... Смъртта на Христос е надежда и вечен живот за всички, които Го приемат и вярват в Него.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1107.*

б. Защо трябва да се стремим да бъдем дейни в нашето себепредаване на Спасителя, като се има предвид колко слаба е моралната ни сила и волята ни? Филипяни 2:12, 13.

Филипяни 2:12, 13: Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет; 13. защото Бог е, Който, според благоволението Си, действа във вас и да желаете това и да го изработвате.

„Ако наистина си започнал да живееш живот на вяра, ти си се отдал на Господ да бъдеш напълно Негов и Той се е заел да те оформя според Своето намерение, за да можеш да бъдеш съд за почест. Трябва да имаш сериозното желание да бъдеш податлив в Неговите ръце и да вървиш на където Той те води. Тогава можеш да Му се довериш, да работиш според Неговите намерения, като в същото време Му сътрудничиш, изработвайки собственото си спасение със страх и трепет...”

Чистата религия има твърде много общо с волята. Волята е управляващата сила в човешкото естество, подчинявайки всички други способности. Волята не е вкусът или наклонността, а е решителната сила, която действа в човешките деца да бъдат или да не бъдат послушни на Бога.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 512, 513.*

„Ще бъдеш в постоянна опасност, докато не разбереш истинската сила на волята. Можеш да вярваш и да обещаващ всичко, но обещанията ти или вярата нямат никаква стойност, докато не поставиш волята си на страната на вярата и действието. Ако се бориш с всичката си сила за светлината на вярата, ще победиш. Не трябва да се доверяваш на твоите чувства, на твоите впечатления, на твоите емоции, защото на тях не може да се разчита...

Но не е нужно да се отчайваш... От теб зависи да предадеш волята си на волята на Исус Христос; и като направиш това, Бог незабавно ще поеме контрола и ще действа в теб да пожелаеш и да вършиш Неговата блага воля. Тогава цялото ти естество ще бъде доведено под контрола на Христовия Дух и даже мислите ти ще Му бъдат подчинени.” *Пак там*, с. 513, 514.

5. ХРИСТИЯНСТВО ЗА ВСЕКИ ДЕН

чет., 8 окт.

а. Назовете някои често срещани проблеми, които трябва да преодолеем. Филипийци 2:14, 15.

Филипийци 2:14, 15: *Вършете всичко без роптание и без препиране, 15. за да бъдете безукорни и незлобливи, непорочни Божи чада сред опак и извратено поколение, между които блестите като светили на света.*

„Божията любов трябва да проникне и да пропие душата, в противен случай плодовете на правдата няма да се появят. Не е безопасно да се угажда на суетността и гордостта, нито да се обичат властта и печалбата. Най-лошият аспект на себелюбието е все да се дразните, да критикувате да се оплаквате - просто защото имате власт да го правите и защото онези, които тормозите, не могат да ви попречат. Именно себелюбието поражда препирни в семейния кръг и в църквата. Нехристиянското сърце ще смята, че може да прозре големи грешки у другите там, където изобщо няма такива, и ще се задълбочава в дребните неща, докато те започнат да изглеждат силно увеличени. Работата по оправянето на тези дребнавости, които на някои им изглеждат така огромни, Бог е оставил на Своите последователи да я свършат сами. Нека тези злощастни различия не стоят, докато се превърнат в горчиви корени за църквата, които да осквернят мнозина. Когато Христос обитава в сърцето, то ще бъде така меко и пропито от любов към Бога и към човека, че раздразнението, намирането на грешки и раздорите изобщо няма да съществуват. Христовата религия в сърцето ще донесе на своя притежател пълна победа над онези страсти, които се стремят да го завладеят.” *Свидетелства за Църквата*, т. 4, с. 610.

б. За каква жизненоважна реалност би трябвало да ни напомня похвалата на ап. Павел към Епафродит? Филипяни 2:21, 25-27, 30.

Филипяни 2:21, 25-27, 30: *Понеже всички търсят своето си, а не онова, което е Исус Христово. 25. Счетох, обаче, за нужно да ви изпратя брата Епафродита, моя съработник и сподвижник, изпратен от вас да ми послужи в нуждите; 26. понеже милееше за всички ви, и тъжеше, защото бяхте чули, че бил болен. 27. И наистина той боледува близо до смърт; но Бог му показа милост, и не само на него, но и на мене, за да нямам скръб върху скръб. 30. Понеже заради Христовото дело той дойде близо до смърт, като изложи живота си на опасност, за да допълни липсата на вашите услуги към мене.*

„Христос не изпрати ангелите Си да дойдат в този паднал свят, докато Той си стоеше на Небето. Не, но Самият Той излезе извън стана, понасяйки укора за греха. Стана човек на скърби и навикнал на печал. Пое на Себе Си нашите немощи и слабостите ни понесе. И липсата на себеотрицание в Неговите изповядващи се последователи, Бог разглежда като отричане от Христовото име. Онези, които изповядват, че са едно с Христос, а се отдават на егоистичните си желания за богати и скъпи дрехи, мебели и храна, са християни само по име. Да бъдеш християнин означава да бъдеш подобен на Христос.“ *Съвети върху настойничеството, стр. 54.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 9 окт.

- 1. Защо християнското единомислие е важно и кой е единственият начин да се постигне то?**
- 2. Коя е тайната на успеха - както за отделната личност, така и за институциите?**
- 3. Как можем да обобщим това, което Христос извърши за човечеството?**
- 4. Въпреки опетнения запис на живота ни, какво е готов да направи Исус за нас и как?**
- 5. Защо съм склонен да се оплаквам и какво може да ми помогне да преодолеем този порок?**

Копнежът да опознаем Исус по-добре

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „За да позная Него, силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му, дано всякак достигна възкресението на мъртвите“ (Филипийни 3:10, 11).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 3, гл. 2 „Неосветени заложиби“ (с. 22 – 32 *англ. изд.*)
2. *История на изкуплението*, гл. 42 „Годишните на служение на ап. Павел“ (с. 310 – 314 *англ. изд.*)

„Когато човекът, който изследва Библията наблюдава Изкупителя, в душата му се пробужда тайнствената сила на вярата, обожанието и любовта. Погледът се съсредоточава върху Христос и той се преобразява в подобие на Този, Когато обожават.“ *Възпитание*, с. 192.

1. ПРАВЕДНОСТ ЧРЕЗ ВЯРА

нед., 11 окт.

а. Как ап. Павел издига нуждата от вяра в Христос, без упование в предполагаемите заслуги на плътта? Филипийни 3:1-3.

Филипийни 3:1-3: Впрочем, братя мои, радвайте се в Господа. За мене не е досадно да ви пиша все същото, а за вас е безопасно. 2. Пазете се от злите работници, пазете се от поборниците на обрязването; 3. защото ние сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме, и се хвалим с Христа Исуса, и не уповаме на плътта.

„Колкото повече се приближаваме до Христос, толкова по-ясно ще различаваме чистотата на Неговия характер, по-ясно ще виждаме извънредната порочност на греха и толкова по-малко ще имаме желание да превъзнасяме себе си...

Никой от апостолите или пророците не е твърдял някога, че е безгрешен. Хора, живели най-близо до Бога, които по-скоро биха жертвали живота си, отколкото съзнателно да съгрешат, хора, почетени от Бога с Божествена светлина и сила, са изповядвали греховността на своето естество. Те из-

общо не са уповавали на плътта, не са претендирали за своя правда, но изцяло са се доверявали на Христовата правда. Така ще бъде с всеки, който гледа на Христос.

На всяка стъпка напред в християнския ни опит, покаянието ни ще се задълбочава. Господ говори именно на онези, на които е простил и приел за Свой народ: „Тогава, като си спомните нечестивите си постъпки и недобрите си дела, ще се отвратите сами от себе си пред очите си поради беззаконията си и поради мерзостите си“ (Езек. 36:31)... Тогава устата ни не би произнасяла самохвалство. Ще знаем, че нашето упование е само в Христос.” Притчи Христови, с. 160.

2. РАДОСТ В СЛУЖЕНЕТО НА ХРИСТОС

пон., 12 окт.

а. Опишете отношението и поведението на Павел, преди духовното му обръщане към Христос. Филипяни 3:4-6.

Филипяни 3:4-6: При все че аз мога и на плътта да уповавам. Ако някой друг мисли, че може да уповава на плътта, то аз повече, 5. бидейки обрязан в осмия ден, от Израилевия род, от Вениаминовото племе, еврейин от евреи, досежно закона фарисей, 6. по ревност гонител на църквата, по правдата, която е от закона, непорочен.

„В богословските училища на Юдея Божието слово бе заместено от човешки разсъждения и ограбено от неговата сила чрез тълкуванията и преданията на равините. Ръководните принципи и подбудите на тези учители бяха себевъзвеличаване, любов към властването, ревниво поддържане на превъзходство, фанатизъм и презрителна гордост.

Равините се хвалеха с превъзходството си не само пред другите народи, но и пред масите на своя народ. Мразейки яростно своите римски потисници, те подхранваха решението да си възвърнат своето национално върховенство със силата на оръжието. Мразеха и убиваха последователите на Исус, чиято вест на мир бе толкова противоположна на плановете и амбициите им. В това преследване Павел бе един от най-ревностните и неуморни дейци.“ *Възпитание, с. 64, 65.*

б. Какво обяснява Павел за огромната радост от пълното отдаване на Исус? Филипяни 3:7, 8.

Филипяни 3:7, 8: Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа. 8. А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия.

„Апостолите не смятаха живота си за толкова ценен и се радваха, че бяха сметени за достойни да понесат срам заради Христовото име. Павел и Сила загубиха всичко. Бяха бичувани и грубо захвърлени върху студения под на тъмницата в крайно болезнена поза, а нозете им бяха вдигнати и пристегнати в клада. Дали в тази сутация до ушите на тъмничаря стигнаха викове и оплаквания? О, не! От най-вътрешната част на затвора се чува гласове, които нарушиха среднощната тишина с песни на радост и хваление към Бога. Тези ученици бяха ободрени от дълбоката си и искрена любов към делото на техния Изкупител, заради което страдаха.

Когато Божията истина изпълва сърцата ни, поглъща чувствата ни и контролира живота ни, ние също с радост ще страдаме заради нея. Тогава никакви затворнически стени или мъченически кладии няма да ни изплашат, нито да ни попречат в това велико дело. Ела при Голгота, о, душе моя! Забележи смирения живот на Божия Син. Той бе „човек на скърби и навикнал на печал“. Погледни към Неговото опозоряване, към агонията Му в Гетсимания и научи се какво означава себеотрицание. Страдаме ли от недоимък? Така бе и с Христос, Величието на небето. Но Той стана беден заради нас. Сред ботатите ли сме? Той също. Но се съгласи заради нас да стане беден, за да можем ние чрез Неговата бедност да станем богати. В Христос имаме нагледен пример за себеотрицателност.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 406, 407.*

3. ИСТИНСКАТА ХРИСТИЯНСКА ОПИТНОСТ

вт., 13 окт.

а. Към коя цел на ап. Павел следва да се стремим и ние днес? Филипяни 3:9.

Филипяни 3:9: И да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра.

„Верният Свидетел каза: „...Съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота...“ Какво представлява срамът от тази голота и бедност? Това е срамът да се обличаме със собствената правда и да се отделяме от Бога, когато Той е осигурил всичко потребно, за да могат всички в изобилие да получат Неговото благословение.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 965.*

„Душата, която обича Бога, ще се издига над мъглата на съмнението; тя ще придобие ярък, всеобхватен, дълбок, жив опит и ще стане кротка и христоводна. На такъв човек душата е напълно отдадена на Бога, скри-

та е с Христос в Бога. Той ще бъде в състояние да издържи изпитанието на пренебрежението, злоупотребата и презрението, защото неговият Спасител е претърпял всичко това. Той няма да се раздражнява и обезкуражава, когато трудностите го притискат, защото Исус не отпадна, нито се обезкуражи. Всеки истински християнин ще бъде силен, но не в силата и заслугите на своите добри дела, а в правдата на Христос, която чрез вяра му се вменява. Голямо нещо е да бъдеш кротък и смирен по сърце, да бъдеш чист и неосквернен, както беше Князът на Небето, докато живееше сред хората.“ *Пак там, с. 907.*

б. Обяснете центъра на истинския християнски живот. Филипiani 3:10, 11; 1 Петрово 2:21.

Филипiani 3:10, 11: *За да позная Него, силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му, 11. дано всякак достигна възкресението на мъртвите.*

1 Петр. 2:21: *Защото и на това сте призовани; понеже и Христос пострада за вас, и ви остави пример да последвате по Неговите стъпки.*

„[Апостолите] посочиха на хората пътя на живота чрез себеотрицанието и кръста. Имаха общение със своя Спасител в Неговите страдания и най-голямото им желание бе да познават Христос Исус и то - разпнат. Те не се грижеха за своите удобства, нито смятаха живота си за толкова ценен. Живееха не за да се наслаждават, а за да правят добро и да спасяват душите, за които Христос е умрял.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 27.*

„Именно общението с Христос, личният контакт с живия Спасител са нещата, които дават сила на ума, сърцето и душата да триумфират над низшето естество. Разкажи на странника за Всемогъщата ръка, която ще го повдигне, за безкрайната човечност на Христос, която му съчувства. Не е достатъчно за него да вярва в закона и валидността му - неща безчувствени, неможещи никога да чуят вика за помощ. Човекът се нуждае да улови топла ръка, да уповава в сърце, изпълнено с нежност. Накарайте мисълта му да се спре на идеята за постоянното Божие присъствие край него, винаги следващо го със съчувствителна любов. Помолете го да мисли за Бащиното сърце, винаги наскърбяващо се от греха, за все още протегнатата Бащина ръка...“ *Притчи Христови, с. 388.*

4. УСТОЯВАНЕ СРЕЩУ ИЗКУШЕНИЯТА

ср., 14 окт.

а. Как ап. Павел описва постоянното, ежедневно призоваване на всеки един Христов последовател? 2 Коринтяни 7:1; Филипiani 3:12–14; 1 Коринтяни 15:31.

2 Коринт. 7:1: *И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в светост със страх от Бога.*

Филипяни 3:12-14: *Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса. 13 Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като забравям задното и се простирам към предното, 14 пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса.*

1 Коринт. 15:31: *Братя, с похвалата, с която се гордея за вас в Христа Исуса нашия Господ, аз всеки ден умирам.*

„Има поразителен контраст между самохвалните, изпълнени със себеправедност твърдения на хората, които заявяват, че са без грях, и скромния език на апостола. Но именно чистотата и верността на собствения му живот дават такава сила на увещанията му към неговите братя и сестри.“ *Осветен живот, с. 86.*

„Ех, да можеше всеки един да избере небесния дар, да избере да стане Божи наследник на онова наследство, чието притежание е защитено от всеки разрушител; в един свят, който няма да има край! О, не избирайте света, а по-доброто наследство! Стремете се усърдно към целта за наградата на вашето високо призвание в Христос Исус.“ *Основи на християнското възпитание, с. 235.*

„Днес не знаем колко ожесточен ще бъде конфликтът утре. Сатана живее и работи и всеки ден ние трябва да викаме усърдно към Бога за помощ и за сила, за да устоим срещу него. Докато Сатана царува, ще трябва да побеждаваме собственото „аз“ и да превъзмогваме изкушения. Няма почивка, няма миг, в който да можем да кажем, че сме постигнали всичко....“

Християнският живот е едно постоянно напредване. Исус седи като Един, Който топи и пречиства народа Си (по Малахия 3:3). Когато образът Му бъде съвършено възпроизведен в тях, те са съвършени и святи и подготвени да бъдат взети на небето.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 340.*

б. Кое физическо изкушение често се явява духовен капан? Филипяни 3:18, 19.

Филипяни 3:18, 19: *Защото мнозина, за които много пъти съм ви казал, а сега и с плач ви казвам, се обхождат като врагове на Христовия кръст; 19. чиято сетнина е погибел, чийто бог е коремът, и чието хвалене е в това, което е срамотно, които дават ума си на земните неща.*

„Себеотрицанието и въздържането на животинския апетит са необходими за подобряването на здравето, издигането на морала и пречистването

на поквареното общество. Всяко нарушение на принципа в храненето и пиенето притъпява способностите за възприемане... Въздържанието във всичко е необходимо за здравето, за развитието и изграждането на един добър християнски характер.

Хората, които нарушават Божиите закони в своето физическо тяло със същата лекота ще нарушат Божия закон, изговорен от Синай. Онези, които след като светлината е стигнала до тях, отказват да ядат и пият според принципа, но вместо това са контролирани от апетита си, не ще проявят твърдост да следват принципа и в други неща. Повдигането на темата за реформа в храненето и пиенето ще разкрие характера и безпогрешно ще извади наяве онези, чийто бог е коремът.“ *Съвети върху здравето, с. 38, 39.*

5. ЕДНО РАЗЛИЧНО ГРАЖДАНСТВО

чет., 15 окт.

а. Какъв призив и обещание се явяват предизвикателство за сърцата ни днес? Филипяни 3:20, 21.

Филипяни 3:20, 21: Защото нашето гражданство е на небесата, отгдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа, 21. Който ще преобрази нашето унищожено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло, по упражнението на силата Си да покори и всичко на Себе Си.

„...Божия народ — истинският Израил, макар и разпръснат сред всички народи, е само странник, чието гражданство е на небето.“ *Патриарси и пророци, с. 447.*

„Мили братя и сестри, вярваме ли с цялото си сърце, че Христос скоро ще дойде и че ние притежаваме последната вест на милост към един провинен свят? Нашият пример такъв ли е, какъвто би трябвало да бъде? Показваме ли чрез нашия живот и свят говор на хората около нас, че ние очакваме славното явление на нашия Господ и Спасител Исус Христос, Който ще преобрази нищожното ни тяло и ще го направи подобно на Неговото славно тяло? Боя се, че не вярваме и не разбираме тези неща както трябва. Убедените във важните истини, които изповядваме, трябва да постъпват според убеждението си. Стремехът към забавления и неща, привличащи вниманието към този свят е твърде голям; умът се занимава твърде много с облеклото, а езикът прекалено често се използва за лекомислени и безполезни разговори, които правят нашето изповедание лъжливо, защото разговорите ни не са за небето, откъдето очакваме Спасителя.

Ангели бдят над нас и ни пазят, но ние често ги наскърбяваме, като се отдаваме на безполезни разговори, шеги и закачки, а също и когато се потапяме в безгрижие и равнодушие. Може от време на време да полагаме усилия да постигнем победа и наистина я постигаме, но не я ли задържим,

а потънем в същото небрежие и пасивност, неспособни да устоим на изкушенията и да се противопоставим на неприятеля, ние не ще можем да издържим изпита на нашата вяра, която е по-ценна от злато. Не страдаме заради Христос и не се радваме в изпитанията.

Има голяма липса на християнска твърдост и служене на Бога според принципа. Не трябва да се стремим да си угаждаме, но да почитаме и прославяме Бога във всичко, каквото вършим и говорим, като имаме предвид единствено Неговата слава.“ *Опитности и видения, с. 111, 112.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 16 окт.

1. Какво ще ме предпази от себевъздигане?
2. Опишете удивителното преобразяване на характера на ап. Павел.
3. Кое би трябвало да бъде центърът на моя живот?
4. Как влияе прекомерното задоволяване на апетита върху моята духовност?
5. Кои примки може да спъват моето християнско развитие?

Укрепени от Небето

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност. За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява“ (Филипийни 4:12, 13).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 2, гл. 74 „Впечатляващ сън“ (с. 594 - 597 англ. изд.)
2. *Деяния на апостолите*, гл. 44 „Домът на цезаря“ (с. 461 – 468 англ. изд.)

„Помнете, че силата и победата ви се явяват в това да работите редом с Христос като ваш личен Спасител. Това е, което всички трябва да вършат. На тях се дава уверението: ‘А на ония, които Го приеха, Той даде право да станат Божии чедá’ (Йоан 1:12).“ *Свидетелства за Църквата*, т. 7, с. 39.

1. СЪЧУВСТВИЕ

нед., 18 окт.

а. Какво е добре да научим от начина, по който ап. Павел насърчаваше другите? Филипийни 4:1.

Филипийни 4:1: *Затова, възлюбени и многожелани мои братя, моя радост и мой венец, стойте така твърдо в Господа, възлюбени мои.*

„[Ап. Павел] не пишеше на хора със съвършен характер. Той им пишеше като на мъже и жени, които се борят срещу изкушенията и са в опасност от падане в грях...

Ако някой съгрешил осъзнае грешката си, внимавайте да не разрушите неговото самоуважение. Не го обезкуражавайте с равнодушие или с недоверие. Не си казвайте: „Преди да му се доверя, ще изчакам да видя дали ще устои.“ Често пъти именно това недоверие води изкушавания до препъване.“ *По стъпките на великия Лекар*, с. 167, 168.

„Ободряващото просветление на ума и на храма на душата, идващо чрез увереността за помириението ни с Бога, надеждата, която имаме за вечен живот чрез Христос, и насладата да благославяме другите са радости, които не ни донасят скърби.“ *Моят живот днес*, с. 177.

6. Какво беше значението за делото на някои от хората, които Павел споменава в посланието си? Филипяни 4:2, 3; Откровение 20:15.

Филипяни 4:2, 3: *Моля Еводия, моля и Синтихия, да бъдат единомислени в Господа. 3. Да! И тебе умолявам, искрени ми сътруднико, помагай на тия жени, защото се трудеха в делото на благовестието заедно с мене, и с Климента, и с другите ми съработници, чиито имена са в книгата на живота.*

Откр. 20:15: *И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро.*

2. СВЕТИНА В МРАКА

пон, 19 окт.

а. Какъв забележителен призив отправи ап. Павел от затвора? Филипяни 4:4.

Филипяни 4:4: *Радвайте се всякога в Господа; пак ще кажа: Радвайте се.*

„Хвалете Господа, дори когато попаднете в тъмнина. Хвалете Го дори в изкушение. „Радвайте се в Господа - казва апостолът, - отново казвам: Радвайте се.“ Дали това ще донесе униние и тъмнина във вашите семейства? Не, в никакъв случай. Ще донесе слънчеви лъчи. Така ще съберете лъчи от вечна светлина, идващи от трона на славата, и ще ги разпръснете около вас. Искам да апелирам към вас да се заемете с това дело, да разпръсвате тази светлина и живот около вас не само по вашия път, но и по пътя на онези, с които общувате. Нека целта ви е да облагородявате хората около вас, да ги издигате, да им посочвате небето и славата, да ги подтиквате да търсят повече от всичко земно вечните неща, безсмъртното наследство, нетленните богатства.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 593, 594.*

„Какъвто и да е вашият нрав, Бог е в състояние да го преобрази така, че да стане сладък и Христоподобен. Чрез упражняването на жива вяра можете да се отделите от всичко, което не е в хармония с Божия ум, и по този начин да внесете небето в живота си тук долу. Ако вършите това, ще бъдете огрявани от слънчева светлина на всяка ваша стъпка. Когато врагът се стреми да обгърне душата ви с тъмнина, пейте вяра и говорете вяра и ще откриете, че така сте се извели отново в светлината.

Ние отваряме за себе си шлюзовете или на нещастieto, или на радостта. Ако позволим на мислите ни да бъдат погълнати от земните проблеми и дреболии, сърцата ни ще бъдат изпълнени с неверие, тъмнина и мрачни предчувствия. Но ако насочим чувствата си към небесните неща, гласът на Исус ще говори на сърцата ни и роптанието ще пресекне, досадните мисли ще се стопят във възхвала към нашия Изку-

пител." Съвети към родители, учители и ученици, с. 233, 234.

б. Какво трябва винаги да помним в днешния забързан и изпълнен със стресове свят? Филипяни 4:5 -7.

Филипяни 4:5-7: *Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близо. 6. Не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; 7. и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Исуса.*

„Именно, когато изпаднем в затруднение, Господ изявява силата и мъдростта Си в отговор на смирените молитви. Доверете Му се като на Бог, Който чува и отговаря на молитвата. Той желае да ви се открие като Такъв, Който може да помогне при всяка нужда. Този, Който е сътворил човека, Който му е дал чудните физически, умствени и духовни способности, не ще го лиши и от необходимото за поддържането на така дарения живот.“
По пътя на великия Лекар, с. 199.

3. ДУХОВНА ЖИЗНЕНОСТ

вт., 20 окт.

а. Назовете жизненоважните елементи, необходими за победата чрез Христос. Филипяни 4:8.

Филипяни 4:8: *Най-после, братя, всичко, що е истинно, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно, - ако има нещо добродетелно, и ако има нещо похвално, - това зачитайте.*

„Докато Бог работи върху сърцето чрез Своя Свят Дух, човек трябва да Му сътрудничи. Мислите трябва да бъдат контролирани да не се разсейват и да не съзерцават неща, които само ще отслабят и осквернят душата. Те трябва да бъдат чисти, разсъжденията на сърцето също трябва да са чисти, ако искате думите на устата ви да бъдат приемливи за небето и полезни за вашите ближни...

В планинската проповед Христос представи пред учениците Си широкообхватните принципи на Божия закон. Той поучаваше Своите слушатели, че законът бива нарушаван от мислите, преди злото желание да бъде приведено в действие. Длъжни сме да контролираме мислите си и да ги покоряваме на Божия закон. Благородните сили на ума са ни дадени от Господ, за да можем да ги използваме в съзерцаването на небесните неща. Бог е осигурил изобилно средства, за да може душата да напредва непрекъснато в божествения живот. Той е поставил помощници на всяка крачка, за да подкрепи нашето развитие в знанието и добро-

детелта, но колко малко ги ценим и как пропускаме да им се зарадваме! Колко често умът е отдаден на съзерцаването на земното, чувственото и низкото! Отдаваме времето и мислите си на тривиалните и банални неща на света, а пренебрегваме великите интереси, отнасящи се до вечния живот. Благородните сили на ума биват умалени и отслабени, понеже не са употребявани за теми, достойни за тяхното внимание.“
Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 3, с. 1145.

б. Опишете забележителната умствена дисциплина, която ап. Павел беше култивирал в живота си. Филипяни 4:11, 12.

Филипяни 4:11, 12: Не казвам това поради оскъдност; защото се научих да съм доволен в каквото състояние и да се намеря. 12. Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност.

„Нито богатството, нито интелектът дават щастие, а моралното достойнство. Истинското благочестие се смята от небето за истинско величие. Състоянието на моралните качества определя стойността на човека. Някой може да има имоти и интелект, но да бъде без стойност, тъй като пламтящият огън на добротата никога не е горял върху олтара на сърцето му, и съвестта му е прегоряла, почерняла и закоравяла от егоизъм и грях.“
Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 305.

„Благочестието със задоволство е голяма печалба. Тук се крие истинската тайна на щастieto и същинското благоденствие на душата и тялото.“
Пак там, т. 1, с. 542.

4. СИЛА И БЛАГОСЛОВЕНИЕ

ср., 21 окт.

а. До каква степен биваме преобразени и надарени със сила, когато пребъдваме в Христос? Йоан 15:5; Филипяни 4:13.

Йоан 15:5: Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо.

Филипяни 4:13: За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.

„Сега не можем да си позволим да имаме слаба вяра; не можем да бъдем в безопасност, ако проявяваме равнодушие, мързел или леност. Всяка наша способност трябва да бъде приложена и да се проявява ясно, спокойно, дълбоко разсъждение. В днешно време мъдростта на отделния човек не е достатъчна за създаване на план за действие. Представете всеки

план пред Бога с пост и със смирение на душата пред Господ Исус и предавайте пътищата си на Господа. Сигурното обещание е, че Той ще насочва стъпките ви. Бог притежава неизчерпаеми ресурси. Светият Израилев, Който призовава небесното войнство по име и поддържа небесните звезди по местата им, бди над всеки един от вас.” *Избрани вестии, кн. 2, с. 364.*

„Онези, които се съмняват в себе си, чиято неувереност в собствените сили ги кара да избягват да поемат грижи и отговорности, нека се научат да се уповават в Бога. Така мнозина, които иначе биха били само една цифра в този свят [т.е. без стойност или влияние], може би само безпомощно бреме, ще могат да кажат заедно с апостол Павел: „За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява“ (Фил. 4:13).“ *Възпитание, с. 256.*

„Винаги, когато църквата, в която и да било период, е изоставяла греховете си и е вярвала, и е ходела в истината, е била почетена от Бога. Във вярата и в смиреното послушание се съдържа сила, на която светът не може да противостои. Божието провидение е наредило развитие за Божия народ – един постоянен напредък в съвършенството на Христовия характер, в пътя на светостта, издигане все по-високо и по-високо в ясната светлина, познанието и любовта на Бога до самия край на времето.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 484.*

„Каквито и да са грешките или провалите ни в миналото, с Божията помощ можем да се издигнем над тях.” *По стъпките на великия Лекар, с. 516.*

6. Обяснете голямата стойност на благоразумната щедрост. Филипяни 4:14–19.

Филипяни 4:14-19: *Но сторихте добре, като взехте участие в скръбта ми. 15. А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах делото на благовестието, ни една църква, освен едни вие, не влезе във връзка с мене за даване и вземане; 16. защото и в Солун един-два пъти ми пращахте за нуждата ми. 17. Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка. 18. Но получих всичко, и имам изобилно; наситих се като получих от Епафродита изпратеното от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна на Бога. 19. А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своего богатство в слава в Христа Исуса.*

„Който е отдал живота си Богу в служба на Неговите чада, е свързан с Онзи, Който разполага с всички ресурси на света. Неговият живот е свързан с Божия живот чрез златната верига на неизменните обещания. Господ не ще го изостави във време на скръб и нужда... И в часа на крайна нужда в последните времена милостивият ще намери закрила в милостта на състрадателния Спасител и ще бъде приет във вечните жилища.” *Мисли от планината на блаженствата, с. 24.*

а. Коя специална група новоповярвали души може да бъде истинско вдъхновение за всички, намиращи се в трудна среда, и защо? Филипяни 4:21, 22.

Филипяни 4:21, 22: Поздравете всеки светия в Христа Исуса. Поздравяват ви братята, които са с мене. 22. Поздравяват ви всичките светии, а особено тия, които са от Кесаревия дом.

„Дори сред Нероновото домочадие бяха спечелени трофеи за кръста. От покварените помощници на още по-покварения цар бяха спечелени новоповярвали, които станаха Божии синове. Те не бяха тайни, но открити християни. Не се срамувах от вярата си.” *Деяния на апостолите, с. 463.*

„Всеки християнин има да извърши нещо за своя Господ. Не трябва да се стремим към собственото си удобство или към лесен живот, но нашата първа грижа трябва да бъде по-скоро изграждането на Христовото царство...

Бог е разпръснал Своите деца в различни общности, за да може светлината на истината да огрее навсякъде моралната тъмнина, обгърнала света. Колкото тъмнината около нас е по-гъста, толкова по-нужно е нашата светлина да свети за Бога. Можем да бъдем поставени при обстоятелства на голяма трудност и изпитания, но това не доказва, че не се намираме точно в положението, определено ни от Провидението. Сред християните в Рим в дните на Павел апостолът споменава и онези, които са от „кесаревия дом“. Никъде моралната атмосфера не би могла да бъде по-неблагоприятна за християнството, отколкото в римския двор под властта на жестокия и развратен Нерон. Въпреки това онези, които бяха приели Христос, докато служеха на императора, не се чувстваха свободни да напуснат своя пост или задължения. Пред лицето на съблазнителни изкушения, свирепа опозиция и ужасяващи опасности те бяха верни свидетели за Христос.

Всеки, който желае да разчита напълно на Божествената благодат, може да направи живота си едно постоянно свидетелство за истината. Никой не е поставен на място, на което да не може да бъде верен християнин. Колкото и големи да са пречките, всички, които са решили да бъдат послушни на Бога, ще открият, че пътят пред тях се отваря, когато вървят напред.

Хората, поддържащи верността си към Бога сред противни на тях влияния, печелят опитност от най-висока стойност. Силите им нарастват с всяка преодоляна пречка, с всяко победено изкушение.” *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 182, 183.*

1. Как мога да бъда по-ефективен в подпомагането на своенравни души?
2. Обяснете огромните последствия от избора на нашите мисли.
3. За какви неща трябва да мисля и за какви да не мисля?
4. Обяснете силата, която идва от пребъждането в Христос.
5. Какво мога да науча от християните, които са живели в дома на кесаря?

Да се обхождаме достойно

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „За да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога; подкрепявани с пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготърпите всичко с радост“ (Колосяни 1:10, 11).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 2, гл. 9 „Любов към грешащите“ (с. 71 – 77 *англ. изд.*)

2. *Пак там*, т. 8, гл. „Фалшиво и истинско познание за Бога“ – подзаглавия „Откровението на Христос за Бога“, „Славата на кръста“ и „Знанието, което преобразява“ *вкл. (с. 286 – 289 англ. изд.)*

„...Павел облече в думи желанието си за вярващите в Колос. Какъв висок идеал поставят тези думи пред Христовия последовател! Те показват чудните възможности на християнския живот и обясняват, че няма граница за благословенията, които могат да получат Божиите деца.“ *Деяния на апостолите*, с. 471.

1. ПРИМЕР ЗА НАС

нед., 25 окт.

а. Как изразява ап. Павел дълбоката си увереност в духовното състояние на вярващите колосяни? Колосяни 1:1-6.

Колосяни 1:1-6: Павел, с Божията воля апостол Исус Христос, и брат Тимотей, 2. до светите и верни братя в Христа, които са в Колоса: *Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец, [и Господа Исуса Христа].* 3. *Благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Исус Христос, (като се молим винаги за вас,* 4. *понеже чухме за вашата вяра в Христа Исуса и за любовта ви към всичките светии),* 5. *по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сте чули от по-напред в истинското слово на благовестието,* 6. *което дойде до вас; както то принася плод и расте в целия свят, тъй и между вас, от деня, когато чухте и наистина познахте Божията благодат.*

„Първата и втората глава на Колосяни ми бяха представени като израз на състоянието, в което би трябвало да бъдат нашите църкви във всяка точка на света.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 906.*

б. Тази вяра какво мотивира апостола да направи? Колосяни 1:7-11.

Колосяни 1:7-11: *Както сте я и научили от нашия възлюбен съработник Епафраса, който е за нас верен Христов служител; 8. който ни и извести за вашата любов в Духа. 9. Затуй и ние, от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да искаме от Бога да се изпълните с познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъдрост и проумяване, 10. за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога; 11. подкрепявани с пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготърпите всичко с радост.*

„[Колосяни 1:9 -11 са цитирано.] Колко всеобхватна е тази молитва! Няма ограничение за благословенията, които е наша привилегия да получим. Можем да се изпълним „с познанието на Неговата воля“. Светият Дух никога не би вдъхновил Павел да принесе тази молитва от името на братята и сестрите си, ако не би било възможно те да получат попросеното в отговор от Бога. Следователно, разбираме, че Бог изявява Своята воля на народа Си съгласно нуждата им да я проумеят по-ясно.“ *Пак там.*

2. ТВОРЧЕСКАТА СИЛА В ХРИСТОС

пон., 26 окт.

а. Опишете славното преживяване, описано от апостола, и как трябва да поддържаеме вярата си силна, като пребъдваме в тази опитност. Колосяни 1:12–14.

Колосяни 1:12-14: *Като благодарите на Отца, Който ни удостои да участвуваме в наследството на светиите в светлината; 13. Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син. 14. В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете.*

„...Ние трябва да стоим твърдо в свободата, която Бог ни е дарил и да се радваме на истината. Не е угодно на Бога, когато отиваме и слушаме заблуди, без да ни е наложено това; защото, ако Той не ни изпраща на събрания, където заблудата се налага насилствено на народа, не ще ни закриля. Ангелите престават да бдят вече над нас и ние биваме изложени на нападите на неприятеля, за да бъдем заслепени и отслабени от силата на неговите зли ангели; а светлината около нас бива размесена с тъмнина...

...Ние нямаме излишно време за слушане на басни. Нашите мисли не трябва да бъдат отклонявани чрез тях, но да бъдат ангажирани с настоящата истина. Ние трябва да търсим мъдрост, за да се запознаем по-основно с

нашата позиция, та да бъдем в състояние с кротост да излагаме основанията за нашата надежда от Писанията.” *Опитности и видения*, с. 124, 125.

„Бог „ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син“ (Кол. 1:13). Всичко това ни е обещано в Неговото слово. Ако го приемем, ние получаваме избавлението.” *Копнежът на вековете*, с. 320.

б. Как сравняването на стиховете в Писанието изяснява концепцията за превъзходството на Христос? Колосяни 1:15, 18. Сравнете думата „първороден“ в Псалм 89:20, 27 и в 1 Царе 16:11–13.

Колосяни 1:15,18: В Него, Който е образ на невидимия Бог, първороден преди всяко създание;

Пс. 89:20, 27: Намерих слугата Си Давида; със светото Си миро го помазах. При това Аз ще го поставя в положение на първороден, по-горе от земните царе.

1 Царе 16:11-13: Тогава Самуил рече на Есея: Присъствуват ли тук всичките ти чада? И той рече: Остава още най-младият; и, ето, пасе овцете. И Самуил каза на Есея: Прати да го доведат; защото няма да седнем около трапезата догдето не дойде тук. 12. И прати та го доведоха. И той беше рус, с хубави очи, и красив на глед. И Господ каза: Стани, помажи го, защото той е. 13. Тогава Самуил взе рога с мирото та го помаза в сред братята му; и Господният Дух дойде със сила на Давида от същия ден и после. Тогава Самуил стана та си отиде в Рама.

„Имаме едно-единствено съвършено фотографско изображение на Бога и това е Исус Христос.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 906.*

в. Кое ни разкрива, че Христос е Бог? Колосяни 1:16, 17; Йоан 1: 1-3; Евреи 1:2.

Колосяни 1:16, 17: Понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено; 17. и Той е преди всичко, и всичко чрез Него се сплотява.

Йоан 1:1-3: В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. 2. То в начало беше у Бога. 3. Всичко това чрез Него стана; и без Него не е ставало нищо от това, което е станало.

Евреи 1:2: В края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави наследник на всичко, чрез Когото и направи световите.

„Чрез Христос, Словото, живият Бог е сътворил човека и му е дал разум и сила.” *По стъпките на великия Лекар*, с. 415.

„Ръката, която поддържа световите в космоса, която поддържа реда и неуморимата дейност на всички неща в Божията вселена, е ръката, която бе прободена на кръста заради нас.“ *Възпитание*, с. 132.

3. ДА ЦЕНИМ ДЪЛБОКО ХРИСТОВАТА ЖЕРТВА

вт., 27 окт.

а. Какво е нужно да осъзнаем за дълбокото значение на мисията на Христос да дойде като Човешки Син? Колосяни 1:19, 20; 2:9.

Колосяни 1:19, 20: Защото Отец благоволи да всели в Него свършената пълнота, 20. и чрез Него да примири всичко със Себе Си, и земните и небесните, като въдвори мир чрез Него с кръвта, пролята на Неговия кръст.

Колосяни 2:9: Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството.

„За да осъзнаем напълно стойността на спасението, е необходимо да разберем неговата цена. Като следствие на ограничените им разбирания за страданията на Христос, мнозина поставят ниска оценка на великото дело на Изкуплението... В този Божествен план се вижда най-чудната проява на Божията любов към падналата раса.“ *Свидетелства за Църквата*, т 2, с. 200.

„Въпреки че божествената слава на Христос за известно време беше забулена и скрита зад човешкото естество, което бе приел, Той не престана да бъде Бог, когато стана човек. Човешкото не зае мястото на Божественото, нито Божественото - на човешкото. Това е тайната на благочестието. Двете понятия „човешки“ и „Божествен“ съществуваша тясно и неразделно в Христос и при все това притежаваха своята отличителна индивидуалност. Въпреки че Христос се смири, за да стане човек, Той продължаваше да притежава Божествената Си природа. Тя не можеше да бъде загубена, докато Той стоеше верен и истинен на Своята преданост към Бога. Заобиколен от скръб, страдание и морално оскуверняване, презиран и отхвърлян от хората, на които бяха поверени небесните истини, Исус все пак можеше да каже за Себе Си, че е Човешкият Син на небето. Той бе готов отново да поеме Своята Божествена слава, веднага щом делото Му на земята щеше да бъде изпълнено.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт]*, т. 5, с. 1129.

„Исус постави кръста на пътя на светлината, идваща от небето, защото в това положение щеше да привлече вниманието на човека. Кръстът стои директно на пътя на сиянието, излъчващо се от Божието лице, така че, гледайки кръста, хората да могат да видят и познаят Бога и Исуса Христа, Когото Той е проводил. Гледайки Бога, ние виждаме Този, Който изля душата Си до смърт. Съзерцавайки кръста, погледът ни се простира до Бога и ние забелязваме Неговата омраза към греха. Но едновременно с това в кръста виждаме и Неговата любов към грешниците, която е по-силна от смъртта.“ *Пак там*, с. 1133.

6. Как апостолът обобщава работата, която извършва Христос за онези, които напълно Му се предават? Колосяни 1:21, 22.

Колосяни 1:21, 22: И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, 22. примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни.

„Христос е взел мерки Неговата църква да бъде едно тяло, преобразено и озарено от небесната светлина, притежаващо славата на Емануил. Неговото намерение е всеки християнин да бъде обкръжен от духовна атмосфера на светлина и мир. Няма никакви ограничения за полезността на душата, която, отстранявайки собственото „аз“, дава място за действието на Светия Дух в сърцето си и живее живот, изцяло посветен на Бога.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 19.*

4. ПРИЗОВАН ОТНОВО И ОТНОВО

ср., 28 окт.

а. При какво важно условие е напълно осигурено спасението на идващите при Христос? 1 Коринтяни 15:1, 2; Колосяни 1:23.

1 Коринт. 15:1, 2: Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите, 2. чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, - освен ако сте напразно повярвали.

Колосяни 1:23: Ако останете основани и твърди във вярата, и без да се помръднете от надеждата, открита вам в благовестието, което сте чули, и което е било проповядано на всяка твар под небесата, на което аз Павел станах служител.

„Не можем да имаме непостоянна религия. Евангелието трябва да се провъзгласява и приемането му става лично. Не е достатъчно да бъдем принципно съгласни с него. Трябва да има едно разумно приемане на истината в сърцето, а приелият я човек да устоява в нея и усърдно да разпространява на другите полученото знание. Истината трябва да се практикува във всяко отношение, като държите здраво словото на живота, „чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, - освен ако сте напразно повярвали“ (1 Коринтяни 15:2).

Вярата, която ти изповядваш е така размита от естествените черти на човешкия ти характер, че вече не притежава спасителна сила, понеже е изгубила отличителната си черта да бъде Христоподобна. Макар да твърдиш, че си богат, накрая ще откриеш, че ти си окаеният, нещастен, сиромаш,

мах, сляп и гол. Когато вярата е непостоянна и практиката не съответства на Христовите поучения, тогава тя е напразна. Сърцето ти или ще съдържа добро съкровище, или зло съкровище. От доброто съкровище на сърцето приемащият истината изнася добри неща. Този, който твърди, че вярва, а не прилага на практика, изкарва от сърцето си зли неща, които нараняват, обезкуражават и унищожават.

Моля те, братко, да не се държиш като дете по разум, но като дете, практикуващо Божието Слово. Христос казва: „Защо Ме наричате Учител и Господ, а не вършите това, което казвам?“ Последователността на нашето поведение в думите, в търпението и в кротостта ще разкрие, че Христос обитава в сърцето. Стегни се, братко мой, и върви напред неотклонно, стъпка по стъпка, за да бъдеш победител.” *Издадени ръкописи, т. 9, с. 213, 214.*

6. Как ап. Павел описва своето призвание? Колосяни 1:24, 25; 2 Коринтяни 11:28–30.

Колосяни 1:24, 25: Сега се радвам в страданията си за вас, като от моя страна допълням недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата; 25. на която аз станях служител, по Божията наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога.

2 Коринт. 11:28-30: И, освен другите неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене всеки ден, грижата за всичките църкви. 29. Кой изнемощява, без да изнемощявам и аз? Кой се съблазнява без да се разпалям аз? 30. Ако трябва да се хваля, ще се похваля с това, което се отнася до немоцта ми.

„Почерпи кураж от опита на апостол Павел, който премина през много изпитания. Беше неуморен работник и постоянно пътуваше, понякога през негостоприемни райони, понякога по море и през бурно време. Неговото битие беше далеч по-трудно, защото пътуването по онова време нямаше удобствата, на които се радваме сега. Павел обаче не позволи на нищо да го възпира от неговата работа.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1106.*

5. ТАЙНАТА НА БЛАГОЧЕСТИЕТО В ДЕЙСТВИЕ

чет, 29 окт.

а. Кой е единственият начин, по който християните могат да покажат на практиката живото евангелие, което трябва да споделяме? Колосяни 1:27–29.

Колосяни 1:27-29: На които Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос

между вас, надеждата на славата. 28. Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христа. 29. Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действува в мене мощно.

„Чрез Христовата сила мъже и жени са разкъсали веригите на греховни навици. Те са се отрекли от егоизма си. Оскърбяващият е станал почти-телен, пияницата — трезвеник, блудникът — чист. Душите, носили образа на Сатана, са се преобразили в подобие на Бога. Самата тази промяна е чудо на чудесата. Промяната, извършена под действие на Словото, е една от най-дълбоките му тайни. Ние не можем да го разберем, можем само да вярваме, както заявяват писанията, че това е „Христос във вас, надеждата на славата.“ *Деяния на апостолите, стр. 476.*

„Необходими са осветени и себепожертвувателни хора, хора, които няма да бягат от изпитания и отговорности, смели и истинни, в чиито сърца Христос е изобразен като „надеждата на славата“ (по Кол. 1:27) и чиито устни, докоснати от свещения огън, ще „проповядват Словото“. Поради нуждата от такива работници Божието дело линей и фатални заблуди като смъртоносна отрова опетняват морала и осуetyават надеждите на голяма част от човешкия род.“ *Пак там, с. 507.*

„Ако Христос е във вас „надеждата на славата“, вие не ще имате желание да следите другите, за да изобличавате грешките им; вместо да се стремите да ги обвинявате и осъждате, вашата цел ще бъде да помагате, да благославяте и да спасявате. Когато срещате заблудени, вие ще следвате съвета: „Пази себе си, да не би и ти да бъдеш изкушен“ (Гал. 6:1). Ще си спомняте колко често и вие сте грешили и колко тежко ви е било да се върнете отново на правия път, след като сте се отклонили от него. Не ще тласкате брата си в по-голяма тъмнина, но съчувствайки му от сърце, ще го предупредите за опасността, в която се намира.

Който често поглежда към кръста на Голгота, припомняйки си, че именно неговите грехове са завели Спасителя дотам, никога не ще се опитва да сравнява своята вина с тази на ближния си. Той не ще се качва на съдийския престол, за да обвинява ближния си. Който живее в сянката на Голготския кръст, не може да има дух на осъждане или на надменност.” *Мисли от планината на блаженствата, с. 128.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 30 окт.

1. Кое желание на ап. Павел за колосяните е добре да приложим към самите нас днес?
2. Как Писанието издига Христос като Създателя на всичко?
3. Защо точното и правилно разбиране на естеството на Христос е от съществено значение?
4. Въпреки че човек може да изповядва Христос, пренебрегването на какво възпрепятства и разрушава истинската вяра в Него?
5. Защо Христос в нас - надеждата на славата, е толкова необходим днес?

За отдел „Издателска дейност“ към ГК

Вече сте привикнали през изминалите години, за първата събота на ноември да четете в книжката със съботните библиейски уроци призив, съдържащ някои цитати от Духа на пророчеството относно разпространението на литература и подчертаващи необходимостта от разширяване на това дело - нещо напълно подходящо и навременно.

Този път обаче бихме искали да споделим с вас малко информация, която да ви даде по-голяма яснота за тази нужда, за да я разберете по-добре.

Преди няколко години отпечатвахме по 10 000 съботни библиейски урока на английски език (печатането беше по цена на едро). Към момента този брой е спаднал до около 2000 бройки, което за съжаление включва много по-висока производствена цена на единица бройка. Това намаление на печата се дължи на удобството, което предлагат безплатните онлайн приложения (в резултат на технологичния прогрес, разбира се, който от друга страна се явява и благословение).

Следвайки световната тенденция, Генералната конференция инвестира в приложение, чрез което можете да изучавате съботните библиейски уроци за седмицата на собствения си език. В момента имаме 22 езика плюс връзки към отменали уроци на английски език. Можете да намерите приложенията в Google Play Store и Apple App Store под имената „Sabbath Bible Lessons“ (Съботни библиейски уроци), „Church Hymnal“ (Църковна песнарка) или „sdarm“ (ЦАСДРД). Приложението също така предоставя достъп до детските съботни уроци и до списанието за Молитвената седмица.

Нашият уебсайт „sdarm.org“ ви дава достъп до минали уроци и понастоящем предлага съботните библиейски уроци на 53 езика. Ние признаваме и високо ценим всеотдайната работа на нашите преводачи доброволци. Присъствието ни онлайн е нещо прекрасно, разбира се - и отново, наистина благодарим на Бога за предоставената ни технология.

В същото време обаче, истината е, че това не измества и световната нужда от печатни материали!

Издателският отдел към ГК изпраща безплатни печатни бройки на съботните библиейски уроци и на списанията „Вестител на реформацията“ и „Младежки вестител“ до повече от 30 мисии по целия свят. Това означава, че посочените пратки, както и тяхното отпечатване, се финансират от дарбите, събирани всеки ноември. И веднага можете да си направите извода, че тези дарби не покриват всичките разходи.

Молим ви да планирате предварително дарението си за литература за дарбите от тази първа събота, за да можем с вашата помощ да сме в състояние да направим всичко възможно вестта да достигне до повече хора!

От Издателския отдел към Генералната конференция

Подсилени от Спасителя

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И тъй, както сте приели Христа Исуса, Господа, така и се обхождайте в Него, вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, и избилващи в нея с благодарение“ (Колосяни 2:6, 7).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 1, гл. „Свидетелство седмо“, подзаглавие „Философия и празна измама“ (с. 290 – 302 *англ. изд.*)

„Имате пред себе си Образеца - Христос Исус. Ходете по Неговите стъпки и ще бъдете подготвени да изпълните задълженията на всяка позиция, която може да ви призават да заемете.“ *Основи на християнското възпитание*, с. 303.

1. СИГУРНИЯТ ИЗТОЧНИК

нед., 1 ноем.

а. Къде апостолът ни призовава да търсим отговорите дори в една епоха, избилстваща от достъпна информация? Колосяни 2:1-4.

Колосяни 2:1-4: *Защото желая да знаете, какъв голям подвиг имам за вас и за ония, които са в Лаодикия, и за ония, които не са ме виждали лично, 2. за да се утешат сърцата им, та, свързани заедно в любов за всяко обогатяване със свършено проумяване, да познаят тайната Божия, сиреч, Христа, 3. в Когото [са скрити] всичките съкровища на премъдростта и на знанието. 4. Това ви казвам, за да ви не измами някой с убедителни думи.*

„Поръчано ми е да кажа на нашия народ: Нека следваме Христос. Не забравяйте, че Той трябва да бъде наш пример във всичко. Можем безопасно да отхвърлим идеите, които не се намират в Неговото учение. Призовавам нашите проповедници да се уверят, че са стъпили върху платформата на вечната истина. Внимавайте как следват импулсите, наричайки ги Святия Дух. Някои хора са в опасност в това отношение. Призовавам ги да бъдат твърди във вярата, способни да посочват на всеки, който пита, причината за тяхната надежда.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 8, с. 296.

„...Наближаваме края на времето и искаме сега не да следваме вкусове и практиките на света, а Божия ум; да видим какво казва Писанието и след това да ходим според светлината, която Бог ни е дал. Нашите наклонности, обичаи и практики не трябва да бъдат поставяни на първо място.

Божие слово е нашият стандарт." *Пак там, т. 5, с. 506.*

б. За кои ценни качества апостолът специално похвалва вярващите колосяни? Колосяни 2:5.

Колосяни 2:5: Защото, ако и да не съм с вас телом, пак духом съм с вас, и се радвам като гледам вашата уредба и постоянството на вашата вяра спрямо Христа.

2. ОБУЧЕНИЕ В ДНЕШНИЯ СВЯТ

пон., 2 ноем.

а. Как да израстваме на всяка стъпка от нашия християнски път и как да ни ръководи това при възпитаването на следващото поколение? Колосяни 2:6, 7.

Колосяни 2:6, 7: И тъй, както сте приели Христа Исуса, Господа, така и се обхождайте в Него, 7. вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, и изобилващи [в нея с] благодарение.

„Най-доброто възпитание и образование, което може да се даде на децата и младежите, е това, което е най-тясно свързано с бъдещия, безсмъртен живот. То би следвало да се дава от благочестиви родители, от отдадени учители и от църквата, за да могат младежите на свой ред да станат ревностни мисионери както у дома, така и зад граница. Те трябва да бъдат сериозно наставлявани в библейските истини, за да могат да станат стълбове в църквата, защитници на истината, вкоренени и основани във вярата. Нужно е да знаят в какво вярват и да имат такъв опит в нещата относно Бога, че никога да не предадат поверените им свещени отговорности. Потребно е младежите да бъдат възпитавани с наставление и пример, че трябва да бъдат сътрудници на Бога, пратеници на милостта, готови за всяко добро слово и дело; че трябва да бъдат благословение за онези души, които са готови да погинат.“ *Основи на християнското възпитание, с. 231.*

б. Каква жизненоважна гледна точка трябва винаги да държим в ума си предвид днешния светски манталитет? Колосяни 2:8; 1 Коринтяни 3:19.

Колосяни 2:8: Внимавайте да ви не заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа.

1 Коринт. 3:19: Защото мъдростта на тоя свят е глупост пред Бога, понеже е писано: „Улавя мъдрите в лукавството им“.

„И най-големите умове на света, когато не са просветени от Божието Слово, се объркват и губят, докато се опитват да изследват въпросите на науката и откровението на Писанията. Творецът и Неговите дела са откъснали способността за разбиране на смъртните човеци и хората заключават, че щом не могат да обяснят Божиите дела и пътища чрез естествени причини, то на библейската история не може да се вярва. Мнозина са така решени да не допускат Бог да упражнява суверенна воля и власт в установения ред на вселената, че принизяват човека - най-благородното от Неговите създания. Теориите и спекулациите на философията се стараят да ни накарат да повярваме, че човекът е произлязъл на бавни етапи и то не просто от дивашко състояние, но от най-нисшата форма на природата. Унищожават човешкото достойнство, защото не желаят да допуснат Божиата чудотворна сила.

Бог е озарил човешкия интелект и е излял поток от светлина върху света чрез открития в сферата на изкуството и науката. Но онези, които разглеждат тези открития единствено от човешка гледна точка, със сигурност ще стигнат до погрешни заключения. Тръните на заблудата, съмненията и неверието са замаскирани под одеждите на философията и науката. Сатана е измислил този гениален начин за отклоняване на души от живия Бог, от истината и от религията.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 906.*

3. СЪВЪРШЕН СПАСИТЕЛ

вт., 3 ноем.

а. Какво трябва да осъзнаем за естеството на Христос? Колосяни 2:9.

Колосяни 2:9: Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството.

„Каква чудна комбинация от човек и Бог! ... Вечното Слово се съгласи да стане плът! Бог стана човек! Какво удивително смирение!“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1127.*

„Христос не можеше да дойде на тази земя със славата, която имаше в небесните дворове. Грешните човешки същества не биха могли да я понесат. Той забули Своята божественост с одеждата на човешкото естество, но не изостави Своята божественост. Той дойде като Спасител – богочовек да застане начело на падналата раса, за да сподели техния опит от детството до зрелостта.

Христос не бе заменил, а бе облякъл Своята божественост в човешкото естество.

Бъдете внимателни, изключително внимателни по отношение на това как разсъждавате върху човешката природа на Христос. Не Го изобразявайте

пред хората като човек със склонности към грях. Той е вторият Адам. Първият Адам бе създаден като чисто, безгрешно същество, без петно от грях на него; той е бил създаден по Божия образ. Можеше да падне и наистина падна чрез прегрешение. Поради греха неговото потомство е родено с вродени склонности към непокорство. Но Исус Христос е Единородният Божи Син. Той пое върху Себе Си човешката природа и бе изкушаван във всичко, както бива изкушавана тя. Съществуваше възможност Той да съгреша, можеше да падне, но нито за миг в Него не е имало наклонности към злото.” *Пак там*, с. 1128.

б. Кое разкрива Христовата мощна, вседостатъчна сила да ни спасява? Колосяни 2:10.

Колосяни 2:10: И вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт.

„Чрез Своето послушание към всички Божии заповеди Христос изработи изкуплението за човека. Той не го стори, като се обърна към друго, а като прие човешкото естество на Себе си. Така Христос придаде на човечеството живот от Себе Си. Да се приведе човечеството в Христос, да се приведе падналата раса в единство с божественото - това е делото на изкуплението. Христос взе човешко естество, за да могат хората да бъдат едно с Него, както Той е едно с Отца; за да може Бог да обича човека, както обича Своя Единороден Син; за да могат хората да бъдат съучастници в божественото естество и да бъдат свършени в Него...”

Тази връзка е представена символично чрез връзката на лозата и клонките. Смъртният човек е съединен с човешката природа на Христос. Чрез вяра човешката същност се асимилира с Христовата. Ние сме направени едно с Бога в Христос.” *Избрани вести*, кн. 1, с. 250, 251.

4. НАБЛЮДАВАНЕ НА БОЖИИТЕ МЕТОДИ

ср. 4 ноем.

а. Опишете опитността, представена чрез кръщението. Лука 3:16; Колосяни 2:11–13.

Лука 3:16: Иоан отговори на всички, като каза: Аз ви кръщавам с вода, но иде Оня, Който е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да развържа ремъка на обувката Му: Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън.

Колосяни 2:11-13: В него бяхте и обрязани с обрязване не от ръка извършено, но с обрязването, което е от Христа, като съблякохте плътското тяло; 12. погребани с Него в кръщението, в което бидохте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога, Който Го възкреси от мъртвите. 13. И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си

и необязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления.

„Кръщението е най-тържественото отричане от света. Онези, които се кръщават в тройното име на Отца, Сина и Светия Дух, публично заявяват на прага на своя християнски живот, че напускат служенето при Сатана и стават членове на царското семейство - деца на небесния Цар. Те се покоряват на заповедта: „Излезте изсред нея и отделете се... и не се допирайте до нечисто“.“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, р. 91.*

„Господ подготвя един народ за небето. Недостатъците на характера, инатливата воля, егоистичното идолопоклонство, отдаването на намиране на чужди грешки, омразата и раздорите предизвикват Божия гняв и трябва да бъдат премахнати изсред Неговия пазещ заповедите народ... Всевишният ще изпраща изобличения и предупреждения на народа Си, докато живеят на тази земя.“ *Пак там, т. 4, с. 180.*

б. Какво трябва да разбираме за наредбите, които са били приковани на кръста? Колосяни 2:14, 15.

Колосяни 2:14, 15: И като изличи противния нам в постановленията Му закон, който беше враждебен нам, махна го отсред и го прикова на кръста; 15. и като ограби началствата и властите, изведе ги на показ явно, възтържествувайки над тях чрез Него.

„След като завърши строежът на скинията, Господ общуваше с Моисей от облачния стълб на славата над омилостивилището и му даде пълни наставления за системата на приношения и формите на богослужение, които трябваше да се спазват в светилището. Така на Моисей бе даден церемониалния закон и той го написа в една книга. Но законът с десетте заповеди, изговорен от Синай, бе записан от самия Бог на каменните плочи и се пазеше свято вътре в ковчега.

Мнозина се опитват да смесят двете системи, като използват текстове, говорещи за церемониалния закон, за да докажат, че моралният закон е бил премахнат; но това е извращение на Писанията. Разграничението между двете системи е обширно и ясно. Церемониалната система бе съставена от символи, посочващи към Христос, Неговата жертва и свещеничество. Този обреден закон с неговите жертвоприношения и различни наредби трябваше да бъде изпълняван от евреите, докато символът срещнеше своята същност в смъртта на Христос, Божият агнец, Който носи греха на света. Тогава всички жертвоприношения трябваше да престанат. Това е законът, който Христос „махна го отсред и го прикова на кръста“ (Кол. 2:14). Но за закона на десетте заповеди псалмистът заявява: „Господи, Твоето Слово е утвърдено на небето довека“ (Пс. 119:89).“ *Патриарси и пророци, с. 364, 365.*

а. Освен като съботата от седмия ден от Десетте заповеди (Изход 20:8 -11), в какъв друг контекст откриваме думата „събота“ в Колосяни 2:16, 17? Обяснете разликата. Левит 23:37–39; Евреи 10:1 -4.

Колосяни 2:16, 17: *И тъй, никой да ви не осъжда за това, което ядете, или което пиете, или за нещо относно някой празник, или новомесечие, или събота; 17. които са сянка на онова, което ще дойде, а тялото е Христово.*

Левит 23:37-39: *Тия са Господните празници, в които да свиквате свети събрания, за да принасяте жертва чрез огън Господу, всеизгаряне, хлебен принос, жертва и възлияния, всяко на определения му ден, 38. освен Господните съботи, и освен всичките обреци, и освен всичките доброволни приноси които давате Господу. 39. А на петнадесетия ден от седмия месец, когато ще сте прибрали произведенията на земята, да празнувате Господния празник седем дена; първият ден да бъде тържествена почивка, и осмият ден тържествена почивка.*

Евреи 10:1-4: *Защото законът, като съдържа в себе си само сянка на бъдещите добрини, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят свършени в чистота ония, които пристъпват да жертвуват. 2. Другояче те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, еднаж очистени, не биха имали вече никакво изобличение на съвестта за грехове. 3. Но в тия жертви всяка година става спомен за греховете. 4. Защото не е възможно кръв от юнци и от козли да отмахне грехове.*

„Павел се опита да насочи умовете на слушателите си към единствената велика Жертва за греха. Той говори за жертвите, сянка на бъдещите добрини, и представи Христос като Този, Когото всичките церемонии символизираха и сочеха като единствен източник на живот и надежда за падналия човек. Светите човеци в миналото биваха спасени чрез вяра в кръвта на Христос. Като гледаха смъртната агония на жертвените животни, те поглеждаха през бездната на вековете към Божия Агнец, Който трябваше да отнеме греха на света.“ *Деяния на апостолите, с. 424.*

б. Дайте примери за какво ни предупреждава Павел в Колосяни 2:18–23.

Колосяни 2:18-23: *Никой да ви не отнема наградата с измама, чрез савомолно смиrenomъдрие и ангелослужение, като наднича в неща, които не е видял и напразно се надува с плътския си ум, 19. а не държи главата*

Христа, от Когото цялото тяло, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите си, расте с нарастване, дадено от Бога. 20. Ако сте умрели с Христа относно първоначалните учения на света, то защо, като че живеете на света, се подчинявате на постановления, като, 21. „Не похващай“, „Не вкусвай“, „Не пипай“, 22. (които всички се развалят от употреба), по човешки заповеди и учения? 23. Тия неща наистина имат вид на мъдрост в произволно богослужение и смирение и в нещаждане на тялото, но не струват за нищо в борбата против угождаването на тялото.

„Учителите на спиритизма идват с приятни и омайващи обноски, за да ви измамат, и ако слушате басните им, ще бъдете измамени от врага на правдата и със сигурност ще изгубите наградата си. След като омайното влияние на големия измамник ви победи, отровата се просмуква във вас, нейното смъртоносно въздействие размива и унищожава вярата ви, че Христос е Божият Син, и вие преставате да разчитате на заслугите на Неговата кръв. Измамените от тази философия загубват наградата си в резултат на сатанинското лукавство. Те разчитат вече на собствените си заслуги, проявяват самоволно смиреномъдрие, дори желаят да правят жертви, унижават се и предават умовете си на една безкрайно глупава вяра, приемайки най-абсурдни идеи чрез същества, за които смятат, че са техни починали приятели. Сатана е заслепил очите им и е извратил разсъдъка им, така че те не виждат злото. Следват напътствията, за които се мисли, че идват от мъртвите им приятели, сега преърнали се в ангели от по-висша сфера.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 297, 298.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 6 ноем.

1. Защо е разумно да ценя поуките, които научавам от Писанията?
2. Назовете някои изтънчени, коварни опасности, с които човек се сблъсква при придобиване на светско висше образование.
3. Как познанието за Христовото естество може да ни прави по-добри хора?
4. Какво е нужно да разбере за Колосяни 2:14, 15?
5. За каква събота говори Павел в Колосяни 2:16, 17?

Да размисляме за вечността

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Мислете за горното, а не за земното“ (Колосияни 3:2).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 4:

а) гл. 8 „Процесът на изпитанието“ - от „В детството и младостта ти е имало решителни пропуски в...“ до края на главата. (с. 92 – 94 *англ. изд.*);

б) гл. 31 „Почтеност в сделките“ (с. 350 – 359 *англ. изд.*)

2. *Вест към младите*, от гл. „Борбата на вярата“ до гл. „Връзка с Исус Христос“, вкл. (с. 102 – 118 *англ. изд.*)

„Ако ти беше упражнявал своята схватливост и умения в спасяването на души и за разпространяване на истината сред седящите в тъмнината, също както в гоненето на печалба и да увеличаваш земните си притежания, щеше да имаш много звезди на своята корона в царството на славата.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 4, с. 358.

1. СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ В ЦЕЛТА

нед., 8 ноем.

а. Къде трябва да бъде съсредоточено вниманието на всички, които се посвещават на Христос? Колосияни 3:1.

Колосияни 3:1: *И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога.*

„Ние сме възкръснали с Христос. Христос е нашият живот. Чрез Неговата милост и благодатна любов ние сме обявени за избрани, осиновени, опростени и оправдани. Тогава нека възвеличим Господа.“ *Избрани вест*, кн. 2, с. 245.

„Не бива да се съобразяваме със собственото „аз“. Гордост, себелюбие, егоизъм, сребролюбие, алчност, любов към света, омраза, подозрение, завист, зли помисли трябва да бъдат покорени и пожертвани завинаги. Когато Христос се яви, това няма да бъде, за да поправи тези злини и да подготви хората за идването Си. Цялата подготовка трябва да се извърши преди Той да дойде. Предмет на размисъл, изучаване и сериозно изследване трябва да бъдат въпросите: Какво да направим, за да бъдем спасени? Какво трябва да бъде нашето поведение, за да можем да се покажем одобрени от Бога?

Когато си изкушен да роптаеш, да порицаваш и да се дразниш, наранявайки хората около себе си и по този начин наранявайки собствената си душа, нека от душата ти се изтръгне дълбокия, искрен и неспокоен въпрос: „Ще застана ли без недостатък пред Божия трон?“ Само онези, които нямат никакъв недостатък, ще бъдат там. Никой няма да бъде грабнат на небето, докато сърцето му е изпълнено с отпадъците на земята. Първо трябва всеки дефект на моралния характер да бъде премахнат, всяко петно - очистено чрез очистващата кръв на Христа и всички неприятни и отблъскващи черти на характера - превъзмогнати.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 705.*

2. ДА РЕШИМ КАКВО ДА ОБИЧАМЕ

пон., 9 ноем.

а. Кой целенасочен избор трябва постоянно да правим, за да си осигурим нашето спасение? Колосяни 3:2, 3; Откровение 3:11.

*Колосяни 3:2, 3: Мислете за горното, а не за земното; 3. защото ум-
ряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога.*

*Откр. 3:11: [Ето] ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти
не отнеме никой венеца.*

„Нашите умове се издигат до нивото на нещата, над които разсъждаваме и ако мислим само за земните неща, няма да успеем да получим отпеча-
тъка на небето. Бихме получили огромна полза, ако съзерцаваме Божи-
ето милосърдие, доброта и любов, но претърпяваме големи загуби, ако
се занимаваме само със земното и преходното. Позволяваме на скръбта,
грижите и трудностите да придържат умовете ни към земята и така правим
от мухата слон...

Не бива да допускаме преходните неща да ангажират цялото ни
внимание или да завладяват умовете ни, докато мислите ни бъдат
напълно погълнати от земното. Трябва да обучаваме, дисциплинира-
ме и образуваме ума си да може да мисли за небесните неща, за да
разсъждаваме върху невидимото и вечното, за които е нужно духовно
зрение. Чрез гледането към Невидимия, можем да получим сила на
ума и бодрост на духа.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на
Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1100.*

**б. Каква възвишена привилегия се предлага на всеки Христов
последовател и как можем активно да се възползваме от нея?
Колосяни 3:4; 1 Йоаново 3:2, 3.**

*Колосяни 3:4: Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие
ще се явите с Него в слава.*

*1 Йоан. 3:2, 3: Възлюбени, сега сме Божии чада, и още не е станало
явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни*

Нему, защото ще Го видим както е. 3. И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е Той чист.

„Животът ни трябва да бъде скрит с Христос в Бога. И макар още да „не е станало явно какво ще бъдем“, но когато Христос - нашият живот - се яви, „ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е“. Великолепието и възвишеността на християнския характер ще сияят като слънцето и лъчите светлина, идваща от Христовото лице, ще бъдат отразявани от онези, които са се очистили, както е Той чист. Привилегиите да станем Божии синове се придобива евтино, дори ако трябва да жертваме всичко, което притежаваме - дори и самия си живот!

Скъпи мой братко, трябва да решиш твърдо да бъдеш човек по сърцето на Бога. Това, което другите си позволяват да вършат или да говорят и което не е в стриктно съгласие с християнските стандарти, не може да бъде извинение за теб. Ти ще трябва да застанеш пред Съдията на цялата земя и да отговаряш не за другите, а за себе си. Имаме лична отговорност и недостатъците в характера на който и да е човек не са и най-малко извинение за нашата вина, тъй като чрез Своя характер, Христос ни е дал съвършен пример на безгрешен живот...

Искушенията ще ни заливат, тъй като именно чрез тях трябва да бъдем изпитвани през благодатното време. Това е Божии изпит, разкриване на собствените ни сърца. Не е грях да бъдем изкушавани, но грехът влиза в нас, когато се поддадем на изкушението.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 357, 358.*

3. НОВИЯТ ЧОВЕК

вт., 10 ноем.

а. Какво трябва да умъртвим чрез прилепването ни към Христос и кой е единственият възможен начин да стане това? 1 Петрово 2:11; Колосияни 3:5-8.

1 Петр. 2:11: *Възлюбени, умолявам ви, като пришелци и чужденци на света, да се въздържате от плътски страсти, които воюват против душата.*

Колосияни 3:5-8: *Затова умъртвете природните си части, които действуват за земята: блудство, нечистота, страст, зла пощявка и сребролюбие, което е идолопоклонство; 6. поради които иде Божият гняв върху рода на непокорните; 7. в които и вие някога сте ходили, когато живеехте в тях. 8. Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамотно говорене от устата си.*

„Апостолът ни заповядва да се въздържаме от плътските страсти, които воюват против душата. Всеки извратен апетит се превръща в страст, която

воюва против душата. Задоволяването му в ущърб на физическите сили причинява заболяване на душата. Страстта, която споменава апостолът, не се ограничава само до нарушаване на седмата заповед, но всяко угаждане на вкуса, което намалява физическата жизненост, е една воюваща страст...

Необходимо е да култивираш самоконтрол. Урокът, който е трябвало да научиш в младостта си, трябва да бъде усвоен сега. Дисциплинирай се да умираш за себе си, да предаваш волята си в подчинение на Христовата воля.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 215.*

„Когато християнинът дава обет при кръщението си, му бива обещана Божествената помощ. Отец, Синът и Светият Дух са готови да работят за него. Бог поставя на негово разположение небесните ресурси, за да може да победи. Собствената сила на човека е малка, но Бог е всемогъщ и е негов помощник. Християнинът трябва всеки ден да представя нуждите си пред престола на благодатта. С вяра и упование, и възползвайки се от предоставените ресурси, той може да бъде повече от победител.“ *Нашето високо призвание, с. 157.*

б. Как обновяването на сърцето ни влияе върху нашите думи? Колосяни 3:9, 10.

Колосяни 3:9, 10: *Не се лъжете един друг, понеже сте съблekli вече стария човек с делата му, 10. и сте се облекли в новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал.*

„Всичко, което християнинът прави, трябва да бъде ясно и прозрачно като слънчевата светлина. Истината е от Бога; а измамата, във всяка от хилядите ѝ форми, е от Сатана; и който се отклонява по какъвто и да е начин от правата линия на истината, се предава във властта на лукавия. Но невинаги е лесно да се казва точната истина и ние въобще не можем да я казваме, ако не я знаем. Колко често ни спъва някакъв предразсъдък, едностранчивост в мисленето, недостатъчно познание, неправилно оценяване на истинското положение на нещата! Ние можем да говорим истината само тогава, когато нашите мисли са постоянно напътствани от Оня, Който е Истината.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 68.*

„Когато Сатана ликуваше, че бе успял да заличи Божия образ в човека, Исус дойде да възстанови в човека образа на неговия Създател. Само Христос можеше да оформи отново характера, развален от греха. Той дойде да изгони демоните, които контролираха волята. Дойде да ни вдигне от прахта, да възстанови отново опорочения характер по образа на Своя Божествен характер и да го направи красив със собствената Си слава.“ *Копнежът на вековете, с. 37, 38.*

а. Опишете Божиата вест към цялата човешка раса, която Той е създал. Деяния 17:24, 26, 27; Колосияни 3:11.

Деяния 17:24, 26, 27: Бог, Който е направил света и всичко що е в него, като е Господар на небето и на земята, не обитава в ръкотворени храмове. 26. Направил е от една кръв всички човешки народи да живеят по цялото лице на земята, като им е определил предназначени времена и пределите на заселищата им; 27. за да търсят Бога, та дано биха Го поне напипали и намерили, ако и Той да не е далеч от всеки един от нас.

Колосияни 3:11: Гдето не може да има грък и юдеин, обрязани и необрязани, варварин, скит, роб, свободен; но Христос е всичко и във всичко.

„...[Христос] видя човечеството потънало в нещастие и греховност. Знаеше, че мъже и жени са развратени, деградирали и обичаха най-отвратителните пороци. Ангелите се чудеа, че Христос се заема да извърши нещо, което те считаха за безнадеждна работа. Чудеа се как Бог може да търпи такава грешна раса? Не намираха никакво основание за любов. „Но Бог толкоз възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот“ (Йоан 3:16).

Христос дойде на тази земя с една вест на милост и прощение. Той положи основата на религия, чрез която евреин и езичник, черен и бял, свободен и роб, се свързват заедно в едно общо братство, признавани от Бога като равни. Спасителят обича с безкрайна любов всяко човешко същество. Във всеки един Той вижда възможност за поправление. С Божествена енергия и надежда Той приветства тези, за които е дал живота Си. С Неговата сила те могат да живеят живот богат на добри дела, изпълнен със силата на Духа.“ *Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 225.*

б. Назовете начини, по които речта и действията ни биха могли да демонстрират едно по-възвишено християнство, отколкото обикновено бива наблюдавано. Колосияни 3:12–14.

Колосияни 3:12-14: И тъй, като Божи избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодет, смирение, кротост, дълготърпение. 13. Претърпявайте си един друг, и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие. 14. А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

„Ако някой брат явно съгрешава, не нашепвайте за това на друг, а с любов към душата на брата си, със сърце, изпълнено със състрадание

и милост, му кажете в какво е съгрешил и оставете въпроса между него и Господ. Така задължението ви е изпълнено. Не бива вие да произнасяте присъда.

Започнали сте да гледате с лекота на практиката да „заловите“ някой брат, да го осъдите и да го държите „на мушката“. Имате ревност за Бога, но не според пълното знание. Ако всеки оправи собственото си сърце, тогава по време на събрание братята с готовност ще дадат своето свидетелство, идващо от изпълнена с любов душа, а онези, които не вярват в истината, ще бъдат докоснати. Изявата на Божия Дух ще докаже на сърцата им, че вие сте Божии чедра. Всички трябва да видят взаимната ни любов. Тогава тя ще даде свидетелство и ще окаже влияние...

Нека всеки лично се заеме с делото. Бъдете ревностни да се покаете. След като поправите всички познати ви злини, повярвайте, че Бог ви приема. Не ходете опечалени, но приемете Божието слово." *Пак там, т. 1, с. 165.*

5. СЛАДКА МЕЛОДИЯ

чет., 12 ноем.

а. Предвид днешния враждебно настроен свят, назовете някои качества на истинския живот в Христос, които освежават душата. Колосяни 3:15–17.

Колосяни 3:15-17: И нека царува в сърцата ви Христовият мир, за който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни. 16. Христовото слово да се вселява във вас богато; с пълна мъдрост учете се и увещавайте се с псалми и химни и духовни песни, като пеете на Бога с благодат в сърцата си. 17. И каквото и да вършите, словом или делом, вършете всичко в името на Господа Исуса, благодарящи чрез Него на Бога Отца.

„Забравяйки собствените си трудности и грижи, нека да благодарим на Бога за възможността да живеем за славата на Неговото име! Нека благословенията на всеки нов ден будят благодарност в сърцата ни за тези знаци на Неговата любов и грижи. Когато сутрин отваряте очи, благодарете Му, че ви е запазил през нощта. Благодарете Му за мира в сърцето ви. Нека вашата благодарност се издига като сладко благоухание към небето сутрин, обед и вечер.

Когато ви питат как сте, не се опитвайте да мислите какво печално нещо да кажете, за да събудите състрадание. Не говорете за своята липса на вяра, за своите скърби и страдания. Изкусителят се радва, когато чува такива думи. Говорите ли по подобен начин, прославяте него. Ние не бива да мислим постоянно за голямата сила на Сатана, с която ни побеждава. Често сами се предаваме в ръцете му, говорейки за неговата

мощ. Вместо това нека по-добре да говорим за несравнимата мощ на Бога да свърже нашите интереси с Неговите. Говорете за несравнимата Христова любов и за Неговата слава.

Цялото небе се интересува от нашето спасение. Божиите ангели, хиляди по хиляди и десетки хиляди по десетки хиляди, служат на онези, които ще наследят спасението. Закрилят ни от злото и отблъскват силите на тъмнината, които търсят да ни погубят. Нямаме ли причина да бъдем благодарни всеки миг, дори и когато трудности реално се изпречват на пътя ни?“ *По стъпките на великия Лекар, с. 253, 254.*

„На главите на победителите Исус със собствената Си десница поставя короната на славата, корона с личното „ново име“ (Откр. 2:17) и с надписа: „Свят на Господа!“. Във всяка ръка бива поставена палмата на победителя и блестяща арфа. След това, когато ръководещите ангели дават тон, всяка ръка с изкусно умение се плъзга бързо по струните, изтръгвайки сладка музика с богати, мелодични тонове.“ *Великата борба, с. 646.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 13 ноем.

1. Кое показва твърде често, че вероятно сме заседнали на „земен режим“?
2. Как мога по-добре да настроя вниманието си с приоритет към подготовката за срещата с Исус?
3. Защо Исус иска да живея на по-възвишено ниво на мислене и действие?
4. Защо истинските християни не се занимават с обсъждане на расови различия?
5. Как чрез думи и песни мога да излъчвам чистотата и невинността на Небето?

Семейството и неговото влияние

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А бивайте един към друг благи, мило-сърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас“ (Ефесяни 4:32).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 3, гл. 47 „Отговорността на хората към ближните им“, от подзаглавие „Любов и съчувствие у дома“ до края на главата (с. 527 – 540 *англ. изд.*)

„Трябва да притежаваме Божия Дух. В противен случай никога няма да имаме хармония... Ако единият греши, другият трябва да проявява христово подобно търпение и не трябва да се отдръпва настрана студено.“ *Адвентен дом*, с. 118.

1. ПРИЗИВ КЪМ ЖЕНИТЕ

нед., 15 ноем.

а. Как съпругата може да насърчава една красива хармония в брака си? Притчи 14:1; Ефесяни 5:33 (последна част); Колосяни 3:18.

Притчи 14:1: *Всяка мъдра жена съгражда дома си, а безумната го събаря със собствените си ръце.*

Ефесяни 5:33 (последна част): *А жената да се бои от мъжа си.*

Колосяни 3:18: *Жени подчинявайте се на мъжете си, както прилича в Господа.*

„Отношението между съпруга и съпругата е от най-свят и сериозен характер.“ *Издадени ръкописи*, т. 6, с. 43.

„Много мъже спират при думите: „Жени, покорявайте се“, но ние четем и заключението на същото предписание, което гласи: „както прилича в Господа“.

Бог изисква съпругата винаги да има пред себе си страха от Бога и Неговата слава. Пълно и цялостно подчинение жената може да отдава само на Господ Исус Христос, Който с безкрайната цена на Своя живот я е изкупил за Свое собствено чадло. Бог ѝ е дал съвест, която тя не може да накарнява безнаказано. Нейната индивидуалност не бива да се слива с тази на мъжа ѝ, понеже тя е изкупена от Христос. Грешка е да си мисли, че със съляпа преданост трябва да прави всичко, което мъжът ѝ нарежда, когато знае, че правейки това, тя ще навреди на своите откупени от робството на греха и Сатана тяло и дух. За жената има Един, Който стои по-високо от съпруга ѝ — това е нейният Изкупител, и подчинението ѝ на мъжа ѝ трябва да бъде

както Бог е наредил — „както прилича в Господа“. *Адвентен дом*, с. 116.

„Ако притежава Христовия Дух, жената ще подбира думите си, ще контролира духа си, ще бъде покорна, но все пак не ще се чувства робиня, а другарка на мъжа си.“ *Пак там*, с. 118

2. ЕДИН ПОЗАБРАВЕН АПЕЛ

пон., 16 ноем.

а. Как боящите се от Бога жени следва да ценят Божиите принципи на поведение и да бъдат насърчени към това от своите семейства и църкви? 1 Петрово 3:1-6; Филипяни 2:14.

1 Петр. 3:1-6: Подобно и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така щото, даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да се придобият без словото, чрез обходата на жените си, 2 като видят, че вие се обхождате със страх и чистота. 3 Вашето украшение да не е външно, сиреч, плетене косата, кичене със злато, или обличане със скъпи дрехи, 4 но скришният в сърцето живот {Гръцки: Човек.}, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога. 5 Защото така някога и светите жени, които се надяваха на Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на мъжете си; 6 както Сара се покоряваше на Авраама и го наричаше господар. И вие сте нейни дъщери, ако правите добро и не се боите от никакво заплашване.

Филип. 2:14: Вършете всичко без роптание и без препиране.

„В нашите семейства и църкви днес се поддържат идоли, които имат същото влияние върху нас, както златното теле върху древните израилтяни. Людете ще изследват ли себе си? Пастирите ще изпълнят ли делото си като верни Божии стражи? Ще забележат ли те самите какви идоли поддържат в сърцето си? Ще отчете ли всеки, който живее при скромни условия, че трябва да бъдем един особен и различен от света народ по отношение на начина си на обличане, на речта и поведението си? Ще видят ли идолопоклонството си както в малките, така и в големите неща и че то ги отделя от Бога? Когато идват изобличения, те се засрамват, но не се покаяват.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 941.*

„Ефектната, екстравагантна рокля твърде често насърчава похотта в сърцето на нейната носителка и събужда низките страсти в сърцето на онзи, който я гледа. Бог вижда как разрухата на характера често бива предхождана от отдаването на гордост и суета в облеклото.“ *Съвети върху здравето*, с. 602.

„Модата е богинята, владееща външния свят, и тя често се внедрява в църквата. Църквата би следвало да вземе за свой стандарт Божието слово, а родителите е нужно разумно да обмислят този въпрос. Когато видят,

че децата им са склонни да следват светски модни тенденции, те би трябвало, подобно на Авраам, решително да заповядат на чадата си и на дома си след себе си (по Бит. 18:19). Вместо да ги обединявате със света, помогнете им да се свържат с Бога.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 499.*

„Сред нас бе въведена реформата в облеклото с цел да предпазим Божия народ от покваряващото влияние на света, както и за да насърчим физическото и моралното здраве. Тя не бе предназначена да бъде като робство, а за благословение.“ *Пак там, т. 4, с. 634.*

б. Какво укрепва църквата да поддържа благочестиви практики и да защитава морала в един безбожен свят? Тит 2:1-5; Матей 5:8.

Тит 2:1-5: Но ти говори това, което приляга на здравето учение, именно: 2 Старците да бъдат самообладани, сериозни, разбрани, здрави във вярата, в любовта, в търпението; 3 също и старите жени да имат благоговейно поведение, да не са клеветници, нито предадени много на винопийство, да поучават това, което е добро; 4 за да учат младите жени да обичат мъжете си и децата си, 5 да са разбрани, целомъдри, да работят у домовете си, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието учение.

Матей 5:8: Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.

„Сестри мои, вие трябва да избягвате дори подобие на злото. В тези забързани времена, пропити с поквара, вие не сте в безопасност, ако не бдите. Добродетелта и скромността вече са рядкост. Обръщам се към вас като последователки на Исус Христос, които претендират за възвишено изповядване на вярата, да съхранявате този скъпоценен, безценен бисер - скромността. Тя ще пази добродетелта.“ *Един сериозен апел, с. 151.*

3. ПРИЗИВ КЪМ МЪЖЕТЕ

вт., 17 ноем.

а. Какво трябва един мъж да съзнава, когато решава да се ожени? Колосяни 3:19.

Колосяни 3:19: Мъже, любете жените си и не се огорчавайте против тях.

„Когато изискват от жените си пълно подчинение и обявяват, че в семейството те нямат нито глас, нито воля и трябва да живеят в пълно покорство, съпрузите поставят жените си в противно на Писанието положение. Като тълкуват Писанието по този начин, те накръняват предназначението на брачната наредба. Това тълкуване се прави, само за да се упражнява неограничена власт, на която те нямат право. Но ние четем по-нататък:

„Мъже, любете жените си и не се огорчавайте против тях.“ Защо съпругът да се огорчава от жена си? Ако е открил, че тя допуска грешки и има много недостатъци, ожесточението на духа няма да излекува злото...

...Щом мъжът сам не се подчинява на Христа, не е Божието намерение той да има власт като глава на семейството. Той трябва да е под властта на Христос, за да може да представлява връзката на Христос с църквата.“ *Адвентен дом*, с. 116, 117.

„Много мъже обичат жените си, но са твърде егоистични, за да го проявяват. Имат фалшиво достойнство и гордост и не желаят да покажат любовта си с думи и дела. Има много мъже, които никога не разбират колко много жадува сърцето на съпругата за думи на нежна признателност и обич. Те погребват любимата си и роптаят срещу Божието провидение, че ги е лишило от спътницата им. Но ако само биха могли да надникнат във вътрешния свят на брачната си партньорка, щяха да видят, че собственото им поведение е причинило преждевременната ѝ смърт.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 3, с. 527, 528.

6. Какво вдъхновява истинската любов в мъжа към съпругата му и как връзката му с Бога бива повлияна от неговото отношение? Ефесяни 5:25, 33 (първа част); 1 Петрово 3:7.

Ефес. 5:25, 33 (първа част): *Мъже, любете жените си както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея. 33 Но и вие, всеки до един, да любите своята жена, както себе си.*

1 Петр. 3:7: *Също и вие мъже, живеете благоразумно с жените си, като с по-слаб създ, и отдавайте почит на тях като на сънаследници на дадения чрез благодат живот, за да не става препятствие на молитвите ви.*

„Съпрузите би трябвало да изучават образа и да се стремят чрез представения в Ефесяните символ да разберат какво означава отношението, което Христос поддържа спрямо църквата. Съпругът трябва да бъде като Спасителя в семейството си. Ще стои ли той в своето благородно, подарено му от Бога мъжество и ще се стреми ли винаги да възвисява жената и децата си? Ще създава ли около себе си чиста, сладка атмосфера? Така както претендира за авторитет, ще култивира ли прилежно и любовта на Исус и ще я прави ли постоянен принцип в своя дом?

Нека всеки съпруг и баща се учи да разбира думите на Христос не едностранчиво, само като подробно се спира на това, че жената трябва да се подчинява на мъжа, но да изучава своето собствено положение в семейството в светлината на Голготския кръст.“ *Адвентен дом*, с. 117.

а. Обяснете нашия дълг към родителите ни. Второзаконие 5:16; Колосяни 3:20.

Второзак. 5:16: *Почитай баща си и майка си, според както ти заповяда Господ твоят Бог, за да се продължат дните ти и да благоденствуваш на земята, която Господ твоят Бог ти дава.*

Колосяни 3:20: *Деца, покорявайте се на родителите си във всичко, защото това е угодно на Господа.*

„Деца, които не почитат и не се покоряват на родителите си, не могат да имат никакъв дял в Новата земя. На очистената Нова земя няма да има място за бунтуващите се, непокорни и неблагодарни синове или дъщери.“ *Адвентен дом, р. 295.*

„Няма такова време или случай в живота, когато децата имат право да оттеглят уважението и любовта си от своите родители. Докато те са живи, за децата трябва да бъде радост да ги почитат и уважават. Те трябва да внесат, колкото могат, от бодростта и слънчевата светлина в живота на възрастните си родители...”

Мисълта, че са били винаги утеха за своите родители и тяхна опора в трудни моменти, е мисъл, която ще изпълва децата с удовлетворение през целия им живот и ще им доставя особена радост, когато те самите се нуждаят от съчувствие и любов. Тези, чиито сърца са изпълнени с любов, не ще забравят задължението си да изравняват пътя към гроба на своите родители и ще гледат на това като на неоценима привилегия. Те ще се радват, че имат възможност да внесат утеха и мир в последните дни на своите любими родители.” *Ривю енд хералд, 15 ноември 1892 г.*

б. Как ни е заръчано, като родители, да облекчим дълга на децата ни към нас? Колосяни 3:21; Ефесяни 4:32, 6:4.

Колосяни 3:21: *Бащи, не дразнете децата си, за да не се обезсърчават.*

Ефес. 4:32: *А бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас.*

Ефес. 6:4: *И вие, бащи, не дразнете децата си, но възпитавайте ги в учение и наставление Господно.*

„Младежите са невежи и неопитни и любовта към Библията и нейните свещени истини няма да се появи естествено. Освен ако не се положат мъчителни усилия, за изграждането на бариери около тях, които да ги предпазят от примките на Сатана, те ще се поддадат на изкушенията му и ще станат пленници на неговата воля. Още от ранни години е нужно

децата да бъдат научени на изискванията на Божия закон и на вярата, че нашият Изкупител Исус ни очиства от петната на греха...

Характерът на децата бива оформен, докато са още малки. Но годините, когато сърцата им са нежни и податливи на въздействията на истината преминават, а колко малко време бива посветено на нравственото им възпитание. Скъпоценните уроци на истината и дълга е нужно да бъдат всаждани в сърцата им ежедневно.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 329.*

„Когато бащите и майките осъзнаят как децата им ги копират, ще започнат внимателно да следят за всяка своя дума и жест.“ *Проповеди и беседи, т. 1, с. 325.*

„Щастливи са родителите, чийто живот е истинско отражение на божествения, така че Божиите обещания и заповеди пробуждат в детето чувство на благодарност и уважение. Щастливи са бащите и майките, чиято нежност, справедливост и дълготърпение разкриват на детето любовта, справедливостта и дълготърпението на Бога.“ *Пророци и царе, с. 245.*

5. НА РАБОТНОТО НИ МЯСТО

чет., 19 ноем.

а. Кое вдъхновява истинско християнско отношение у нас към другите, независимо от служебния ни ранг или социалното ни положение? Колосяни 3:22–4:1, 5.

Колосяни 3:22: *Слуги, покорявайте се във всичко на господарите си по плът, като работите не за очи като човекоугодници, но със сърдечна простота, бояйки се от Господа.*

Колосяни 4:1, 5: *Господари, отдавайте на слугите си безпристрастно това, което е справедливо, като знаете, че и вие имате Господар на небесата. 5 Обхождайте се мъдро към външните, като изкупувате благовремето.*

„И най-скромната работа изисква вещина и мъдрост и ако всички я възприемаха по този начин, щяха да виждат благородство в труда. Във всеки вид работа е нужно да се вложат сърце и душа - тогава тя ще носи радост и ще бъде ефективна... Всеки потребен труд заслужава уважение. Когато Божият закон бъде поставен като стандарт за действие, той облагородява и освещава всеки труд. Верността в изпълнението на всяко задължение придава благородство на извършената работа и разкрива характер, който Бог може да одобри.

„Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум...“ Бог желае любов, която се изразява

в служене от сърце и душа, както и в служене чрез физическите сили...

Можете да изберете да се закоравите в погрешен курс на действие, поради липса на решителност у вас да се стегнете и да се промените, или можете да култивирате силите си, за да послужите по възможно най-добрия начин и тогава всички ще ви търсят. Ще бъдете оценявани по достойнство. „Всичко що намери ръката ти да прави според силата ти, направи го.“ „В усърдието бивайте нелениви, пламенни по дух, като служите на Господа“ (Еклес. 9:10; Римл. 12:11).“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1112.*

„Не знаем какви последици може да донесе един ден, час или миг и никога не трябва да започваме деня, без да поверим пътищата си на своя небесен Отец. Неговите ангели са определени да бдят над нас и ако се поставим под тяхна закрила, във всяко време на опасност те ще бъдат от дясната ни страна. Ако без да искаме сме в опасност да упражняваме вредно влияние, ангели ще бъдат до нас, подтиквайки ни към по-добро и правилно поведение, избирайки думите ни вместо нас и въздействайки върху постъпките ни. Така влиянието ни може да бъде мълчалива, неосъзната, но могъща сила в привличането на другите към Христос и небесния свят.“ *Притчи Христови, с. 341, 342.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 20 ноем.

1. Пояснете кой е здравословният баланс, към който Бог насочва съпругите в семейството.
2. Назовете една идолопоклонническа практика, която често накрая се превръща в примка за душите.
3. Опишете високото призвание, което има съпругът в семейството.
4. Как мога по-добре да отразявам Божията воля в моето отношение към родителите ми?
5. Как мога по-добре да отразявам Божията воля към хората на работното ми място?

Полагане на труд за изгубените

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Вие сте свидетели, и Бог, как свето, праведно и неукорно се обхождахме към вас, вярващите... и ви заръчахме да се обхождате достойно за Бога, Който ви призовава в Своето царство и слава“ (1 Солунци 2:10, 12).

Препоръчително четиво: *Деяния на апостолите*, гл. 33 „Работа сред трудности“ (с. 346 - 358 *англ. изд.*)

„Павел беше възпитател. Той проповядваше евангелието с гласа си, а чрез съзидателния си труд проповядваше и с ръцете си.“ *Ривю енд хералд*, 6 март 1900 г.

1. ВСЕОТДАЙНИЯТ ПОМОЩНИК НА ПАСТИРА

нед., 22 ноем.

а. Как простият начален поздрав на Павел към солунците разкрива дълбочината на нежното му отношение към стадото? 1 Солунци 1:1-4.

1 Солун. 1:1-4: Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога Отца и Господа Исуса Христа: *Благодат и мир да бъде на вас. 2 Всякога благодарим на Бога за всички ви и ви споменаваме в молитвите си, 3 като си спомняме непрестанно пред нашия Бог и Отец вашата работа с вяра и труд, с любов и с твърда надежда в нашия Господ Исус Христос. 4 Понеже знаем, възлюбени от Бога, братя, че Той ви е избрал.*

„От истинското смирение произхожда най-скъпоценното величие на ума - величието, водещо хората да подражават на Христос. Душите, които при тежават това величие, придобиват търпение и упование в Бога. Тяхната вяра е непобедима. Истинското им, искрено посвещение и преданост не позволяват на личното „аз“ да се проявява. Думите, отронващи се от техните устни, изразяват Христовата нежност и любов. Усещайки собствената си слабост, те оценяват помощта, която Господ им дава, и копнеят за Неговата благодат, за да могат да вършат само това, което е право и истинно. Със своя маниер, отношение и дух те показват, че са се обучавали в Христовото училище.“ *За да Го познаем*, с. 37.

6. Как призивът на апостол Петър прилича на този на Павел? 1 Петрово 5:2, 3.

1 Петр. 5:2, 3: *Пазете Божието стадо, което е между вас; надзиравайте го, не с принуждение, а драговолно, като за Бога; нито за гнусна печалба, но с усърдие; 3 нито като че господарувате над паството, което ви се поверява, а като показвате пример на стадото.*

„Заемащите поста помощник-пастори трябва старателно да бъдат над Божието стадо. Но тази бдителност не трябва да бъде диктаторска, а стремеж да се поощрява, да се утвърждава и да се издига. Служенето означава много повече от проповядване. То е сериозна лична работа.”
Деяния на апостолите, с. 526.

2. В СИЛАТА НА ДУХА

пон., 23 ноем.

а. Какво можем да научим, както от апостолите, така и от новопокръстените в Солун, относно разпространението на истината? 1 Солунци 1:5-8.

1 Солун. 1:5-8: *Защото нашето благовестуване между вас не беше само с думи, но и със сила, със Светия Дух и с голяма увереност; както и знаете, какви се показахме помежду ви заради вас. 6 И вие станяхте подражатели на нас и на Господа, като, всред много скърби, приехте словото с радост, която е от Светия Дух; 7 така щото станяхте пример на всичките вярващи в Македония и в Ахия. 8 Защото не само се прогласи Господното слово от вас в Македония и Ахия, но се разчу навсякъде и вашата вяра в Бога, така щото няма нужда ние да казваме нещо за нея.*

„Нека бъде показано повече желание да получим Светия Дух като наставник.“ *Медицинско служение, с. 307.*

„Работата на Светия Дух е да просветлява помраченото разбиране, да смекчава егоистичното, каменно сърце, да покорява бунтовния грешник и да го спасява от покваряващото влияние на света. Молитвата на Христос за Неговите ученици беше: „Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.“ Мечът на Духа, който е Божието слово, пронизва сърцето на грешника и го разсича. Когато теорията на истината бива повтаряна, без говорителя да чувства освещаващото ѝ влияние, тогава тя няма сила върху слушателите, но бива отхвърлена като заблуда; а говорителят се натоварва с отговорността за загубата на души. Трябва да сме сигурни, че нашите проповедници са духовно обърнати мъже, скромни, кротки и смирени по сърце.“
Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 441.

„Бог е дал на Своите служители да прогласяват вестта на истината. Нея църквите е нужно да я приемат и предават на хората по всеки възможен начин, като улавят и разпръскват още първите лъчи светлина.”
Пак там, т. 6, с. 425.

б. Как преобразяването на новите вярващи (в Солун) бе свидетелство пред света - сцена, която следва да се повтаря и в днешно време? 1 Солунци 5:9, 10; Исаия 56:6, 7.

1 Солун. 5:9, 10: Защото Бог ни е определил не на гняв, но да получим спасение чрез нашия Господ Исус Христос, 10 Който умря за нас, тъй щото, било че сме живи, или че сме починали, да живеем заедно с Него. Исаия 56:6, 7: Също и чужденците, които се прилепват към Господа, за да Му служат, да обичат името на Господа, и да бъдат Негови слуги, - всеки от тях, който пази съботата да я не оскверни, и държи завета Ми, - 7 и тях ще доведе в светия Си хълм, и ще ги зарадвам в Моя молитвен дом; всеизгарянията им и жертвите им ще Ми бъдат благоугодни на олтара Ми, защото домът Ми ще се нарече Молитвен дом на всичките племена.

„Вестта за Второто пришествие на Христос трябва да бъде съпроводена от жива сила. Не бива да спираме, докато не видим множество души да се обръщат към блажената надежда за завръщането на Господа. В дните на апостолите вестта, която те носеха извърши едно истинско дело по обръщане на души от идолите към служение на живия Бог. Делото, което трябва да се извърши днес е също толкова реално и истината - също толкова вярна. Ние обаче трябва да предадем вестта с толкова по-голяма ревност и сериозност, колкото по-близо е Господното завръщане. Настоящата вест носи положителен заряд, простичка е и е от най-голямо значение. Нужно е да действваме като хора, които действително я вярват. Да очакваме, да бдим, да работим, да се молим и да предупреждаваме света - това е нашата задача...

Цялото небе е развълнувано, ангажирано с подготовката за деня на Божия гняв, деня на избавлението на Сион. Времето на бавене е почти приключило. Поклонниците и странниците, които от толкова дълго време търсят една по-добра страна, почти са стигнали у дома.“ *Евангелизъм, с. 219.*

3. СКРОМНА САМОИЗДРЪЖКА

вт., 24 ноем.

а. Назовете някои ключове към успеха в Солун. 1 Солунци 2:1-7.

1 Солун. 2:1-7: Защото сами вие знаете, братя, че нашият достъп при вас не беше напразно; 2 но, като бяхме от по-напред пострадали и бяхме опозорени във Филипи, както знаете, одързостихме се в нашия Бог да ви проповядваме Божието благовестие сред голяма борба.

3 Защото в нашето увещание не е имало самоизмама, нито нечисто подбуждение, нито е било с лукавщина; 4 но както сме били одобрени от Бога да ни се повери делото на благовестието, така говорим, не като да угаждаме на хората, а на Бога, Който изпитва сърцата ни. 5 Защото, както знаете, никога не сме употребили ласкателни думи, или прикрито сребролюбие, (Бог е свидетел); 6 нито сме търсили слава от хора, било от вас или от други, (ако и да сме могли да притежаваме власт като Христови апостоли), 7 но сме били нежни посред вас, както доилка, когато се грижи за чадата си.

„Солунските вярващи бяха истински мисионери. Сърцата им горяха от жар за техния Спасител, Който ги бе освободил от страха на „идещия гняв“. Животът им бе чудно преобразен чрез Христовата благодат, а Словото Господне, което проповядваха, бе придружавано със сила. Представените истини печелеха сърца и броят на вярващите се увеличаваше.

В това Първо послание Павел спомена за начина, по който се бе трудил сред солунците. Той заяви, че не се е старал да ги печели чрез измама или коварство.” *Деяния на апостолите*, с. 256.

6. Кои качества, проявени от апостол Павел по време на служенето му в Солун са особено затрогващи? 1 Солунци 2:8 -10.

1 Солун. 2:8-10: *Така, като имахме гореща любов към вас, беше ни драго да ви предадем не само Божието благовестие, но и своите души, защото ни бяхте станали мили. 9 Затова вие, братя, помнете нашия труд и усилие, как работещи денем и нощем, за да не отеготим ни един от вас, проповядахме ви Божието благовестие. 10 Вие сте свидетели, и Бог, как свето, праведно и неукорно се обхождахме към вас, вярващите.*

„Преди да стане ученик на Христос, ап. Павел заемаше висок пост и издръжката му не зависеше от ръчен труд. Но после, след като беше изразходвал всичките си средства за напредъка на Христовото дело, му се налагаше понякога да упражнява своя занаят, за да изкарва прехраната си. Той постъпваше така особено в места, където мотивите му можеха да бъдат изтълкувани погрешно.

При работата му в Солун четем за първи път, че Павел се издържа с ръчен труд, докато проповядва Словото.“ *Пак там*, с. 347.

„Павел, великият апостол на езичниците, бе научил занаята на правене то на шатри. В този занаят съществуват висши и нисши подотрасли. Павел бе усвоил по-висшите отрасли и можеше да работи в по-долните, когато обстоятелствата го налагаха. Правенето на шатри не носеше толкова бърза възвръщаемост, колкото някои други професии, а понякога той беше в състояние да покрива нуждите си само с най-строги икономии.

Макар и с крехко здраве, Павел се трудеше през деня в Христовото дело, а след това работеше през голяма част от нощта, а често и през цялата нощ, за да може да осигури собствените си и чужди нужди.

Павел беше възпитател. Той проповядваше евангелието с гласа си, а чрез съзидателния си труд проповядваше и с ръцете си. Той наставляваше другите по същия начин, по който и самият той е бил обучаван от онзи, когото считаха най-мъдрият сред земните учители. Докато работеше бързо и умело с ръцете си, Павел разказваше на своите съработници детайлите и особено-стите, които Христос бе предал на Моисей относно изграждането на скинията.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1063.*

4. НЕПОКЛАТИМА ЦЕЛ

ср., 25 ноем.

а. С каква цел Павел обгрижваше Божието стадо? 1 Солунци 2:11–13.

1 Солун. 2:11-13: *Като знаете как увещавахме и утешавахме всеки един от вас, като баща чадата си, 12 и ви заръчвахме да се обхождате достойно за Бога, Който ви призовава в Своето царство и слава. 13 И за туй и ние непрестанно благодарим на Бога загдето, като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте го, не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действува между вас, върващите.*

„Познаването на истината зависи не толкова от силата на интелекта, колкото от чистите намерения, от простотата на искрената, зависима вяра. Божии ангели се приближават до онези, които със смирено сърце търсят небесно ръководство. Светият Дух се дава, за да им отвори богатите съкровища на истината.“ *Притчи Христови, с. 59.*

б. Опишете препятствията, пред които е било изправено провъзгласяването на евангелието по времето на Павел. Как се е повторило това в историята? Как ще се повтори в близко бъдеще? 1 Солунци 2:14–18; 2 Тимотей 3:12; Матей 5:10–12.

1 Солун. 2:14-18: *Защото вие, братя, станяхте подражатели на Божиите в Христа Исуса църкви, които са в Юдея, понеже вие пострадахте същото от своите си сънародници, както и те от юдеите; 15 които и Господа Исуса и пророците убиха, и нас прогониха, на Бога не угождават и на всичките човеци са противни, 16 като ни забраняват да говорим на езичниците, за да се спасят. Така те винаги допълнят мярката на греховете си; но безграничният гняв ги постигна. 17 А ние, братя, като осиротяхме от вас за малко време, (колкото за телесно присъствие, а не по сърце), постаряхме се още повече, с голямо желание, дано видим*

лицето ви. 18 Защото поискахме да дойдем при вас (поне аз, Павел) един два пъти, но сатана ни попречи.

2 Тим. 3:12: Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христоса Исуса, ще бъдат гонени.

Матей 5:10-12: Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. 11 Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; 12 радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас.

„С разпространяването на борбата в нови области, умовете на хората ще бъдат насочени към потъпкания Божии закон. Тогава Сатана ще започне усилено да действа. Силата, придружаваща вестта само ще вбеси противопоставящите ѝ се. Духовенството ще се опита с почти свръхчовешки усилия да не допусне светлината, да не би тя да освети неговото стадо. С всяко средство, което имат на разположение, духовниците ще се опитват да заглушат разискването върху тези жизнено важни въпроси. Църквата ще призове силната ръка на държавната власт и в това дело католиците и протестантите ще се обединят. Когато движението за принудителното налагане на неделята стане по-смело и решително, законът ще бъде призован да се намеси срещу пазещите заповедите. Те ще бъдат заплашвани с глоби и затвор, на някои ще се предлагат високи постове, на други - награди и привилегии, като примамки за отказване от вярата. Но твърдят им отговор ще гласи: „Докажете нашата заблуда от Божието слово!“ - същият апел, който и Лутер от правяше при подобни обстоятелства. Изправените пред съд ще защитават истината със силни и ясни доказателства, така че и някои от слушателите там ще вземат решението да пазят всичките Божии заповеди. По този начин светлината ще огрее хиляди, които иначе не биха узнали нищо за нея.

Да си послушен на Божието слово по съвест, ще бъде смятано за бунт и упорство. Заслепени от Сатана родители ще се отнасят с насилие и жестокост към вярващото си дете; господари или господарки ще угнетяват пазещите заповедите служители. Любовта ще охладнее; деца ще бъдат лишаващи от наследство и изпъждани от дома... Тъй като защитниците на истината ще отказват да почитат неделята като събота, някои от тях ще бъдат хвърлени в тъмница, други - заточени, трети - третирани като роби. За човешкия разум всичко това сега изглежда невъзможно. Но когато обуздаващата сила на Светия Дух се оттегли от хората и те бъдат оставени изцяло под контрола на Сатана, който мрази Божествените предписания, тогава ще се разразят странни неща. Съзнанието може да бъде много жестоко, когато от него отсъстват страхът Божии и Божията любов.“ *Великата борба*, с. 607, 608.

а. Защо може да ни вдъхновява това колко близко сърдечното желание на Павел отразяваше Христовото? 1 Солунци 2:19, 20; Исаия 53:11.

1 Солун. 2:19, 20: *Понеже коя е нашата надежда, или радост, или венец, с който се хвалим? Не сте ли вие, пред нашия Господ Исус при Неговото пришествие? 20 Защото вие сте наша слава и радост.*

Исаия 53:11: *Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; Праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, и Той ще се натовари с беззаконията им.*

„Кой може да измери резултатите от делото на живота на ап. Павел за света? Кой може да прецени от всички онези благородни влияния, които облекчават страданието, утешават в скръбта и обуздават злото, които издигат живота над себелюбието и чувствеността и го украсяват с надеждата за безсмъртие - колко много се дължат на труда на Павел и неговите съработници, незабелязано пропътували с евангелието на Божия Син от Азия до бреговете на Европа?

Какво значи за човешкия живот душата да се предаде като инструмент в Божиите ръце за оказване на такива влияния за благословение? Какво ще бъде да се видят във вечността резултатите от делото на един такъв живот?“ *Възпитание, с. 70.*

„Ние не осъзнаваме колко много [уроците на Спасителя] означават за съществата, които Той е създал. Той обича човешката раса. Ще запитате ли колко я обича? Погледнете на Голгота.“ *Съвети към родители, учители и ученици, с. 284.*

„Мнозина имат нужда само да бъдат освободени от предразсъдъците си и да видят ясно представено нашето днешно становище, за да приемат с радост настоящата истина. Вестителите трябва да бдят над човешките души, защото ще дават сметка за тях. Животът им ще изиска труд и душевна болка, докато бремето на скъпото, но често занемарявано Христово дело лежи върху тях. Ще бъде необходимо да се откажат от земни интереси и удобства и своя първа цел да направят извършването на всичко по силите им за напредъка на делото по разпространяването на настоящата истина и по спасяването на загубените души.

И наградата им ще бъде богата. Избавените и накрая спасените чрез тях ще блестят с короните си на радост като звезди навеки, навеки. И през цялата вечност ще изпитват задоволство от това, че са направили всичко възможно да представят истината в нейната чистота и красота така, че човешки души са я обикнали, били са осветени чрез нея и са се възползвали

от неоценимата привилегия да бъдат обогатени, умити в кръвта на Агнето и изкупени за Бога.“ *Опитности и видения*, с. 61.

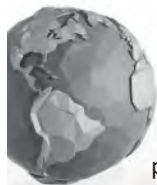
ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 27 ноем.

1. Какво можем да научим от посветеността на апостолите да споделят истината?
2. Защо евангелското дело в Солун бе особено забележително?
3. Защо Павел, който бе служител на евангелието, понякога се трудеше с ръцете си, за да се препитава?
4. Какви положителни резултати се появяват при нарастване на гоненията срещу евангелието?
5. Опишете радостта, която са изпитали и ще изпитат Христос, Павел и всички, които печелят души.

Дарения от първата събота

5 декември 2026 г.

Молитвен дом в гр. Бразавил, Република Конго

Град Бразавил е столицата на Република Конго, разположена в Централна Африка. Бразавил се намира на запад от Демократична република Конго, чиято столица е Киншаса. Двата града - Бразавил и Киншаса - са двата най-близко разположени града в света (*дели ги само р. Конго - бел. прев.*). Съществуват две държави, носещи названието Конго, вследствие на колониалното минало, когато различни европейски сили завладяват тези съседни региони и ги наименуват на река Конго.

Република Конго обхваща площ от 125 097 кв. мили (342 000 кв. км), с общо население от 6 484 437 жители (към 2025 г.). Столицата Бразавил покрива площ от 101,9 кв. мили (263,9 кв. км) и е с население от близо 2,8 млн. жители, от които около 75% са християни. От тях 90% са католици и 10% - евангелски протестанти - предимно кимбагисти. Останалите се придържат към традиционните анимистични вярвания в африканското месианство или остават атеисти.

Езиците, които се говорят в страната са: френски (официален език), лингала и кинконго.

Вестта на ЦАСДРД навлезе за първи път в Бразавил през 2013 г., когато един мисионер посети страната за четири дни и донесе реформаторската вест на две млади двойки. Три месеца по-късно той се завърна и за период от 27 дни пети-мата занесоха вестта на 41 души. На следващата година в района бяха проведени семинари, предоставящи допълнителни библейски поучения, и голям процент от вярващите застанаха на страната на настоящата истина. От 2021 г. възпитаник на Мисионерското училище РАМА [RAMA Missionary School] в Конго вече служи като библейски работник за църквата в гр. Бразавил.

Едно от предизвикателствата тук е намирането на подходящо място за поклонение. Братята се срещат в стара изоставена от собственика сграда и трябва да я покрият с няколко дълги пластмасови плоскости, защото през дъждовния сезон условията много затрудняват редовните срещи.

Въпреки това, бразавилската църква се разраства. Всяка събота за поклонение на Бога тук се събират около 30 души. Сега братята и сестрите от тази група се обръщат с надежда към вас - нашите братя и сестри по света, та чрез вашата благосклонна щедрост да можете да допринесете финансово за придобиването на земя за изграждане на по-подходящо място за поклонение в чест на Бога и за Негова слава.

Вашите братя и сестри от гр. Бразавил

Подготовка за срещата с Христос

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Да знае всеки от вас, как да държи своя съсъд със светост и почест“ (1 Солунци 4:4).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 2, гл. 60 „Апел към църквата“ – от „С удивление виждам колко много семейства са заслепени от Сатана и нямат никакво понятие...“ до края на главата, вкл. (с 480 – 489 *англ. изд.*)

2. *Избрани вести*, кн. 2, гл. 27 „Към скърбящите за починал близък“ (с. 257 – 274 *англ. изд.*)

„Освещаването е процес, който се развива цял живот; то не се постига за един час, нито за един ден. За него е потребно да се полагат постоянни усилия от наша страна.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 2, с. 472.

1. ВЕЛИКОЛЕПИЕ, КОЕТО НЕ МОЖЕ ДА ЗАДОВОЛИ ДУШАТА

нед., 29 ноем.

а. Как ап. Павел разкри празнотата на живота без Христос, дори сред най-висшите слоеве на дейците на изкуството, както и своя копнеж за общуване с вярващите братя и сестри? Деяния 17:16, 17, 32, 33; 1 Солунци 3:1-4.

Деян. 17:16, 17, 32, 33: А като ги чакаше Павел в Атина, духът му се възмущаваше дълбоко, като гледаше града пълен с идоли. 17 И тъй, разискваше в синагогата с юдеите и с набожните, и по пазара всеки ден с ония, с които се случеше да се среща. 32 А като чуа за възкресението на мъртвите, едни се подиграваха, а други рекоха: За тоя предмет пак ще те слушаме. 33 И така Павел си излезе измежду тях.

1 Солун. 3:1-4: Затова, когато не можахме вече да търпим, намерихме за добре да останем сами в Атина; 2 и изпратихме Тимотея нашия брат и Божий служител в Христовото благовестие, да ви утвърди и да ви утеши във вярата ви, 3 та да се не колебае никой от тия скърби; защото вие знаете, че на това сме определени. 4 Защото, когато бяхме при вас, казахме ви предварително, че има да претърпим беди; което и стана, както знаете.

„Атина беше главен град на езичеството. Тук Павел не срещна невежо, доверчиво население, както в Листра, а народ, известен със своята уче-

ност и култура. Навсякъде погледът срещаше статуи на техните богове и на обожаваните герои от историята и поезията...

Като гледаше красотата и величието на града, отдаден напълно на идолопоклонство, духът на Павел се развълнува от ревност за Бога, така обезславян на всяка крачка. И в съчувствието сърцето му се насочи към народа на Атина, който въпреки интелектуалната си култура не познаваше истинския Бог...

Гледайки великолепието на Атина, Павел осъзна примамващата му сила за любителите на изкуството и науката и осъзна дълбоко важността на делото, което му предстоеше.

В този велик град, където никой не се покланяше на Бога, Павел бе потиснат от усещането за самота и закопня за съчувствието и помощта на своите сътрудници. Що се отнасяше до човешкото приятелство, той се чувстваше съвсем самотен и изрази чувствата си в посланието си до солунците. „Деяния на апостолите, с. 233, 234.

2. НАЧИН НА ЖИВОТ

пон., 30 ноем.

а. Какво в посланието на ап. Павел до Солунците отново разкри огромната му любов и отдаденост към вярващите? 1 Солунци 3:5-10.

1 Солун. 3:5-10: *И по тая причина, когато не можах вече да търпя, пратих да узная за вярата ви, да не би да ви е изкусил изкушителят, и трудът ни да бъде напразно. 6 А когато Тимотей дойде още сега при нас, та ни донесе добри вести за вярата и любовта ви, и че имате всякога добри спомени за нас и желаете да ни видите, както и ние вас, 7 тогава, братя, при всичката наша нужда и скръб, утешихме се за вас поради вярата ви; 8 понеже ние сега живеем, ако вие стоите твърдо в Господа. 9 Защото как можем достатъчно да благодарим на Бога за вас поради всичката радост, с която се радваме за вас пред нашия Бог? 10 Нощем и денем се молим преусърдно да видим лицето ви и да допълним това, което не достига на вярата ви.*

„Тимотей и Сила донесоха на Павел „добри вести“ за „вярата и любовта“ на всички, приели истината по време на първото посещение на евангелските вестители в Солун. Сърцето му се изпълни с нежно съчувствие към вярващите, останали сред изпитания и съпротива верни на Бога.“ *Деяния на апостолите, с. 255.*

б. Опишете славната цел на Бог за Неговата църква и обяснете как тази цел действа в нашия живот. 1 Солунци 3:12, 13; 4:1-3 (първа част).

1 Солун. 3:12, 13: *И Господ да ви направи да растете и да преизобилвате в любов един към друг и към всичките, както и ние преизобилваме към вас, 13 за да утвърди сърцата ви непорочни в светост пред нашия*

Бог и Отец при пришествието на нашия Господ Исус с всичките Негови светии.

1 Солун. 4:1-3 (първа част): Впрочем, братя, молим и увещаваме ви в Господа Исуса, щото, както сте научили от нас, как трябва да се обхождате и да угождавате на Бога, (както и се обхождате), така да преуспявате повече и повече. 2 Защото знаете, какви поръчки ви дадохме от името на Господа Исуса. 3 Понеже това е Божията воля - вашето освещение.

„В загрижеността си да пребъдват в страх от Бога апостолът призова вярващите от Солун да проявят практическа набожност във всекидневния живот.“ *Пак там*, с. 262.

„Бог иска Неговите деца да осъзнаят, че за да Го прославят, е нужно да даряват своята обич на душите, които най-много се нуждаят от нея... Никакъв егоизъм, проявен в поглед, дума или дело, не трябва да се проявява по отношение на хората, споделящи нашата скъпоценна вяра,... независимо дали са от високите или ниските слоеве на обществото, богати или бедни. Любовта, която отправя добри думи само на малцина, докато към останалите се отнася със студенина и безразличие, не е любов, а егоизъм. Тя по никакъв начин няма да послужи за доброто на душите, нито за Божия прослава. Нашата любов ... не бива да се пази само за специални хора, а останалите да бъдат пренебрегвани. Счупете съда и ароматът ще изпълни целия дом...

Да обичаме така, както Христос обичаше, означава да проявяваме безкористност по всяко време и на всяко място, чрез любезно говорене и благ поглед. Тези неща не струват нищо за тези, които ги дават, но оставят след себе си аромат, обгръщащ душите. Влиянието на добрата дума и благия поглед никога не може да бъде напълно преценено. Те носят благословение не само за получателя, но и за даващия; защото се отразяват и на него. Истинската любов е скъпоценно качество с небесен произход, което толкова повече увеличава своето благоухание, колкото повече бива дарявано на околните.“ *Нашето високо призвание*, с. 231.

„Святостта представлява пълнота в Бога. Душата е предадена на Бога. Волята и дори помислите се подчиняват на Христовата воля. Любовта на Исус изпълва душата и се излива непрестанно като бистър, освежаващ поток, който радва сърцата на околните.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт]*, т. 6, с. 1076.

3. ЧИСТИ ВЪВ ВРЕМЕНА НА ПОКВАРА

вт., 1 дек.

а. Назовете един конкретен грях, против който ап. Павел е счел за нужно да предупреди солунците - грях, който обезпокоително често се среща и днес. 1 Солунци 4:3 -5.

1 Солун. 4:3-5: *Понеже това е Божията воля - вашето осветление: да се въздържате от блудство; 4 да знае всеки от вас, как да държи своя съсъд със светост и почит, 5 не в страстна похот, както и езичниците, които не знаят Бога.*

„Не всички, които твърдят, че спазват Божиите заповеди, държат телата си в святост и чест. Била им е дадена най-сериозната вест, поверена някога на смъртни хора, и те могат да имат мощно влияние, ако бъдат осветени чрез нея. Твърдят, че стоят върху издигнатата платформа на вечната истина и че спазват всички Божии заповеди, така че ако се отдават на греха, ако извършват блудства и прелюбодейства, престъплението им е десетократно по-голямо, отколкото би било за назованите от мене хора, непризнаващи Божия закон за задължителен. В известен смисъл всички, които твърдят, че спазват Божия закон, безчестят Бога и хвърлят укор върху истината, когато престъпват неговите наредби.

Разпространението на същия този грях - блудството, сред древния Израил, предизвика Божието неодобрение. Отвратителният им грях бе незабавно последван от Божиите наказания. Осквернените им тела останаха да лежат в пустинята....

Адвентистите от седмия ден, повече от всички останали на земята, трябва да бъдат образец на благочестие, да са святи по сърце и в думи.” *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 450, 451.*

„Разпуснатостта е особеният грях на този век. Никога порокът не е издигал своята безобразна глава така дръзко, както днес. Човеците изглеждат като парализирани и тези, които обичат доброто и истинското благочестие са близо до отчаяние поради дързостта и силата на ширещата се безнравственост. Нечестието, което изобилства, не се ограничава само до невярващите и присмивателите. О, да беше такъв случаят! Но това не е така. Много мъже и жени, които изповядват религията на Христос, също са провинени. Дори някои от тези, които изповядват, че очакват Неговото идване, не са по-готови за това събитие, отколкото Сатана. Те не очистват себе си от всяка поквара. Те така дълго са служили на своите страсти, че е естествено за техните мисли да бъдат нечисти и въображението им да бъде покварено. Толкова е невъзможно умовете им да бъдат насочени към чисти и святи неща, колкото да се обърнат водите на Ниагарския водопад да текат обратно.” *Пак там, с. 346.*

6. Кое е следващото наставление, което Павел дава на стадото? 1 Солунци 4:6, 7.

1 Солун. 4:6, 7: *И да не престъпва никой, та да поврежда брата си в това нещо; защото за всичко това Бог е мъздовъздател, както ви и от по-напред явихме и уверихме. 7 Защото Бог не ни е призовал на нечистота, а на светост.*

„Когато Господ излезе като отмъстител, Той ще дойде и като защитник на всички онези, които са съхранили вярата в нейната чистота и са се опазили непокътнати от света.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 210.*

4. УРОЦИТЕ, НУЖНИ ЗА ТОГАВА И ЗА ДНЕС

ср., 2 дек.

а. Какво насърчение даде Павел на стадото? 1 Солунци 4:8 -10.

1 Солун. 4:8-10: *Затуй, който отхвърля това, не отхвърля човека, но Бога. Който ви дава Светия Си Дух. 9 А за братолюбието няма нужда да ви пиша; защото сами вие сте научени от Бога да се любите един друг; 10 понеже и правите това на всичките братя по цяла Македония. Но молим ви се, братя, да преуспявате в това повече и повече.*

„Едно от най-силните доказателства за истинското обръщане във вярата е любовта към Бога и човека. Повярвалите, че Исус е техни Изкупител имат дълбока, искрена любов към другите със същата скъпоценна вяра. Така беше с вярващите в Солун.“ *Деяния на апостолите, с. 262.*

б. Кой житейски урок е полезен за всички ни? 1 Солунци 4:11, 12; Притчи 13:4.

1 Солун. 4:11, 12: *И усърдно да се стараете да живеете тихо, да вършите своите работи и да работите с ръцете си, както ви заръчахме; 12 за да се обхождате благоприлично пред външните и да нямате нужда от нищо.*

Притчи 13:4: *Душата на ленивия желае и няма, а душата на трудолюбивите ще се насити.*

„Мили младежи, отидете в местата, към които сте напътствани от Духа Господен. Трудете се с ръцете си, за да можете да се издържате и когато имате възможност, провъзгласявайте вестта на предупреждението.“ *Медицинско служение, с. 321.*

в. Коя библийска доктрина, която е била жизненоважна за солунците, е отново актуална след векове на мрак и объркване? 1 Солунци 4:13–15; Псалм 6:5; 13:3.

1 Солун. 4:13-15: *А не желаем, братя, да останете в неизвестност за ония, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. 14 Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исуса Бог ще приведе заедно с Него. 15 Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното*

пришествие, няма да предварим починалите.

Пс. 6:5: *Защото в смъртта не се споменува за Тебе; в преизподнята {Еврейски: Шеол, т.е. гроб, яма} кой ще те славослови?*

Пс. 13:3: *Погледни, послушай ме, Господи Боже мой; просвети очите ми да не би да заспя в смърт.*

„Солунците се бяха хванали ревностно за идеята, че Христос щеше скоро да дойде да преобрази живите вярващи и да ги вземе при Себе Си. Внимателно пазеха живота на своите приятели — да не умрат и да не загубят благословението, което те очакваха да получат при идването на техния Господ. Но един след друг любимите им близки бяха отнемани. Те с мъка гледаха за последен път лицата на мъртвите си, едва осмелявайки се да вярват, че ще ги срещнат в бъдещия живот.

Когато писмото на Павел бе отворено и прочетено, думите, разкриващи истинското състояние на мъртвите, донесоха голяма радост и утеха на църквата. Апостолът посочваше, че при идването на Христос живите няма да се срещнат със своя Господ преди заспалите в Исус.”
Деяния на апостолите, с. 258.

„...В християнската вяра бяха привнесени сериозни заблуди. Най-явната между тях бе вярата в естественото безсмъртие на човека и в неговото съзнателно състояние след смъртта. Това учение положи основата, върху която Рим въведе призоваването на светии и обожаването на Дева Мария. Оттук произлезе и вмъкналата се от по-рано в папската вяра ерес за вечните мъки на непокаяните.“ *Великата борба, с. 58.*

5. СЪБУЖДАНЕТО НА МЪРТВИТЕ

чет., 3 дек.

а. Опишете внушителната сцена, която предстои скоро да се случи при завръщането на Христос със слава в облаците. 1 Солунци 4:16–18; Откровение 20:4–6.

1 Солун. 4:16-18: *Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; 17 после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа. 18 И тъй, насърчавайте се един друг с тия думи.*

Откр. 20:4-6: *И видях престоли; и на тях, които бяха насядали на тях бе дадено да съдят; видях и душите на ония, които бяха обезглавени поради свидетелствуването си за Исуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години. 5 Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. 6 Блажен и свет оня, който*

участува в първото възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години.

„Цялото небе ще бъде изпразнено от ангелите, докато очакващите светии ще гледат към Исус и ще се взират в небето, както се взираха галилейските мъже, когато Той се възнасяше от Елеонския хълм. Тогава само онези, които са святи и напълно последвали кроткия Образец, ще възкликнат възторжено с радост: „Ето, Тоя е наш Бог; чакахме Го и Той ще ни спаси!“ И те ще бъдат преобразени „в миг на око, при последната тръба“ - онази, която ще събуди заспалиите светии и ще ги призове да излязат от прашните им легла, облечени в славно безсмъртие...“ *Опитности и видения*, с. 110.

„Оживотворяващата сила на Христовия Дух, пребиваващ в смъртното тяло, свързва всяка вярваща душа с Исус Христос. Исус държи свято в сърцето Си онези, които вярват в Него, защото животът им е скрит с Христос в Бога. От Животодателя ще излезе заповед: „Събудете се и запейте радостно вие, които обитавате в пръстта, защото росата Ти е като росата по тревите, и земята ще предаде мъртвите“ (Исаия 26:19).

Животодателят ще призове изкупеното Си притежание при първото възкресение и до този тържествен час, когато ще прозвучи последната тръба и огромната армия ще излезе от гробовете към вечната победа, всеки спящ светия ще бъде пазен в безопасност и ще бъде съхраняван като скъпоценен камък, познат на Бога по име. Чрез силата на Спасителя, който е живял в тях, докато са били живи и тъй като са били съучастници в божественото естество, те ще бъдат събудени от мъртвите...

Колко славно ще бъде утрото на възкресението! Каква прекрасна сцена ще се разкрие, когато Христос ще се появи за възхита на вярващите! Всички, които са били участници с Христос в Неговото унижение и страдания, ще бъдат участници с Него и в Неговата слава. Чрез възкресението на Христос от мъртвите всеки вярващ светия, който заспива в Исус, ще излезе от тъмницата си с триумф. Възкръсналият светия ще възкликне: „О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е жилото?“ (1 Коринтяни 15:55).“ *Избрани вест*, кн. 2, с. 271, 272.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 4 дек.

1. Кои места по земята днес, подобно на древна Атина, разкриват ограничеността на земното великолепие?
2. Защо братската любов е толкова важна в ежедневието?
3. На каква реалност е потребно хората да бъдат поучавани в днешната безнравствена епоха?
4. Защо е важно да разбираме истинското състояние на мъртвите?
5. Избройте последователността на събитията, които ще се случат при завръщането на Христос.

Да живеем в светлината

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Но вие, братя, не сте в тъмнина, та да ви постигне оня ден като крадец“ (1 Солунци 5:4).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 4, гл. 26 „Подготовка за Христовото идване“ (с. 309 – 313 *англ. изд.*)

2. *Пак там*, т. 5, гл. 91 „Надвисналият конфликт“ (с. 711 – 718 *англ. изд.*)

„Слънцето на правдата осиява църквата, за да разсее тъмнината и да привлече вниманието на Божия народ към подготовката, която е от съществено значение за онези, които ще блестят като светили на света.“
Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 166.

1. БУДНОСТ В МОЛИТВАТА

нед., 6 дек.

а. Какво трябва винаги да помним, предвид, че виждаме как пророчествата се изпълняват пред очите ни? 1 Солунци 5:1, 2; Еклесиаст 8:5.

1 Солун. 5:1, 2: *А за годините и времената, братя, няма нужда да ви се пише; 2 защото вие добре знаете, че Господният ден ще дойде като крадец нощем.*

Екл. 8:5: *Който пази заповедта няма да види нещо зло; и сърцето на мъдрия познава, че има и време и съдба за непокорството.*

„Трябва да бъдем по-близо до Бога. Нужно е да внасяме много по-малко от личното „аз“ и много повече от Исус Христос и Неговата благодат в нашето ежедневие. Живеем във важен период от историята на този свят. Краят на всичко е наближил; времето бързо отминава. Скоро на небето ще прозвучат думите: „Свърши се!“ (Откровение 21:6). „светият нека бъде и напред свет“ и „който е нечист, нека бъде и за напред нечист“ (Откровение 22:11).

Нека свидетелствата ни бъдат по-целенасочени; нека се държим по-здравно за Бога. Не мога да спра да се моля дори в един, два, три часа посреднощ Господ да подежда върху сърцата на хората. Считаю, че цялото небе се интересува от делото на земята. Служещите ангели чакат около Божия трон, за да се подчинят незабавно на поръченията на Исус Христос в отговор на всяка молитва, отправена със сериозна, жива вяра.” *Избрани вести*, кн. 2, с. 376, 377.

„Благодарение на Бога няма всички да бъдат приспани в люлката на плътската сигурност. Ще има верни, които ще разпознаят знаменията на времето. Докато голям брой изповядващи настоящата истина ще се отрекат от вярата си чрез делата си, ще има хора, които ще устоят до край.“
Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 10.

2. НЕОБХОДИМА Е БДИТЕЛНОСТ

пон., 7 дек.

а. Пред каква реалност се изправят живеещите в последните дни на земната история? Исая 13:9; Лука 17:28–30.

Исая 13:9: Ето денят Господен иде, лют, с негодуване и пламенен гняв, за да запустят земята и да изтрие от нея грешните ѝ.

Лука 17:28-30: Така също, както стана в Лотовите дни; ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха, 29 а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сяра наваляха от небето и ги погубиха всички, - 30 подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви.

„Покварата и отстъплението на религиозния свят в последните дни бяха представени на пророк Йоан чрез видението за Вавилон: „...големият град, който царува над земните царе“ (Откр. 17:18). Преди разрушението му, от небето ще се чуе призивът: „Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ“ (Откр. 18:4). Както в дните на Ной и Лот, трябва да има ясно разграничаване от греха и грешниците. Не може да има компромис между Бога и света или обръщане назад заради осигуряване на земни съкровища. „Не можете да слугувате на Бога и на мамона“ (Матей 6:24).

Подобно на жителите на Сидимската долина хората мечтаят за благополучие и мир. „Бягай за живота си!“ е предупреждението от Божиите ангели. Но се чуват други гласове, които казват: „Не се безпокойте, няма причина за тревога!“ Множествата викат: „Мир и безопасност“, докато Небето заявява, че за престъпника се готви бързо унищожение.“ *Патриарси и пророци, с. 167.*

б. Какво трябва да имаме предвид въпреки привлекателните обещания на влиятелни хора за земна слава? 1 Солунци 5:3.

1 Солун. 5:3: Когато казват: Мир и безопасност! Тогава ще ги постигне внезапно погубление, като болките на непразна жена, и никак няма да избягнат.

„Юристи, техници, фермери, търговци и дори служители от амвона викат: „Мир и безопасност“, когато унищожението бърза към тях.

Вярата в скорошното завръщане на Човешкия Син не ще кара истинските християни да стават небрежни и нехайни към обичайните дела на

живота. Очакващите пришествието на Христос няма да бъдат лениви, а прилежни и усърдни. Те няма да проявяват небрежност и нечестие в работата си. Онези, които ласкаят себе си, че небрежното им отношение към нещата от този живот е доказателство за тяхната духовност и за отделянето им от света, се намират в голяма заблуда. Тяхната правдивост, вяност и почтеност са изпитвани и проверявани чрез временните неща. Ако са верни в малкото, ще бъдат верни и в многото....

...Именно тук мнозина не ще издържат изпита. Те проявяват истинския си характер при справянето с временните неща. Разкриват невярност, нечестие и непочтеност в делата си със своите близки. Не вземат предвид, че тяхното осигуряване на бъдещия безсмъртен живот зависи от това как ще се отнасят с делата в този живот и че най-стриктната почтеност е задължителна при формирането на праведен характер.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 309, 310.*

3. ЧИСТИ И ЯСНИ КАТО ДЕНЯ

вт., 8 дек.

**а. По какво трябва да се отличава Божият народ на тази земя?
1 Солунци 5:4-6.**

1 Солун. 5:4-6: Но вие, братя, не сте в тъмнина, та да ви постигне она ден като крадец. 5 Защото вие всички сте синове на светлината, синове на деня: не сме от нощта, нито от тъмнината. 6 И тъй, да не спим, както другите, но да бъдем будни и трезвени.

„Бог желае Неговите люде да заявят пред света с думи и поведение, че никакви земни съблазни или светски притежания не са достатъчни да компенсират загубата на небесното наследство. Онези, които наистина са чеда на светлината и деня, няма да водят лекомислени и празни разговори, да са суетни в облекло и поведение, но ще бъдат трезвени и мислещи, непрестанно ще пръскат влияние, което привлича душите към Изкупителя. Христовата любов, отразена от кръста, пледира в полза на грешника, привлича го с нишките на безпределната Си любов към мира и щастието, намиращи се в нашия Спасител. Бог възлага на всички Свои последователи да дават живо свидетелство чрез непогрешимия език на поведението, облеклото и разговорите, във всичките си житейски стремежи, че силата на истинското благочестие е от полза както за този живот, така и за бъдещия; че единствено то може да задоволи душата на човека.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 580, 581.*

„В предупредението: „Бдете и се молете“ Исус е посочил единственото правилно поведение. Имаме нужда от бдителност. Собствените ни сърца са изамливи; ние сме обкръжени с човешки слабости и Сатана има

намерение да ни погуби. Може да занижим вниманието си, но противникът никога не е бездеен. Като знаем неговото неуморно внимание към нас, нека и ние не заспиваме, както правят другите, но „бъдете трезвени, будни“. Духът и влиянието на света ще са около нас, но не трябва да им се позволява да завладяват ума и сърцето ни.

Активният делови човек ще среща трудности, смущения и безпокойни грижи, когато влиза във връзка със света. Той ще открие, че има склонност да позволява светските мисли и планове да вземат превес, и ще се изискват много усилия и дисциплина на ума и душата, за да поддържа дух на посвещение. Но Божествената благодат очаква неговите молитви и голямата му нужда е мощният аргумент, който ще има тежест пред Бога” *Пак там, т. 5, с. 409, 410.*

б. Защо можем да имаме надежда и да постъпваме според нея? 1 Солунци 5:7-11.

1 Солун. 5:7-11: *Защото, които спят, нощем спят, и които се опиват, нощем се опиват; 8 а ние, като сме от деня, нека бъдем трезвени и нека облечем за бронен нагръдник вяра и любов и да турим за шлем надеждата за спасение. 9 Защото Бог ни е определил не на гняв, но да получим спасение чрез нашия Господ Исус Христос, 10 Който умря за нас, тъй щото, било че сме живи, или че сме починали, да живеем заедно с Него. 11 Затова насърчавайте се един друг, както и правите.*

„Павел учи, че е грях да не обръщаме внимание на знаменията, предхождащи Второто пришествие на Христос. Провиняващите се така той нарича синове на нощта и тъмнината...

Бдителният християнин е действен. Той пламенно се старее да стори всичко по силите си за напредъка на евангелието.” *Деяния на апостолите, с. 260, 261.*

4. ПРИЗНАТЕЛНОСТ И ТЪРПЕНИЕ

ср., 9 дек.

а. Назовете едно напомняне, което е било необходимо на солунците. 1 Солунци 5:12, 13.

1 Солун. 5:12, 13: *И молим ви, братя, да признавате тия, които се трудят между вас, като ваши настойници в Господа, и ваши увещатели, 13 и да ги почитате твърде много с любов заради делото им. Живейте мирно помежду си.*

„Солунските вярващи бяха много разтревожени от хората, дошли сред тях с фанатични идеи и учения. Някои бяха „постъпвали безчинно..., като не работели нищо, а се месели в чужди работи.“ Църквата беше добре

организирана и бяха избрани служители, които да действат като проповедници и дякони. Но имаше някои самоволни и необуздани, които отказваха да се подчиняват на заелите авторитетни църковни постове. Те твърдяха, че не само имат право на лично разсъждение, но и публично да налагат на църквата своите възгледи. Затова Павел призова вниманието на солунците към уважението и почитта, дължими към избраните на авторитетни църковни постове.” *Деяния на апостолите*, с. 261.

б. Какви общи наставления са необходими за всички ни? 1 Солунци 5:14, 15.

1 Солун. 5:14, 15: *Молим ви още, братя, увещавайте безчинните, насърчавайте малодушните, поддържайте слабите, бъдете търпеливи към всички. 15 Внимавайте, никой да не връща никому зло за зло; но всякога търсете доброто един на друг и на всичките.*

„Когато смъртта отнеме някого от нашите редици, за какви отношения към него си спомняме? Приятни ли са за гледане картините по стените на паметта ви? Дали това са спомени за казани добри думи, за показано навреме съчувствие? Дали братята и сестрите са отбили от него подозренията на нетактични хора, които се месят в чужди работи? Дали са защитавали неговата страна? Дали са били верни на боговдъхновеното увещание: „насърчавайте малодушните, поддържайте слабите“...

Когато онзи, с когото сме общували в църквата, умре, когато знаем, че неговата сметка на небето е приключена и той ще трябва да се изправи пред този запис в небесния съд, какви са спомените на братята и сестрите за поведението им към него? Какво влияние са имали над него? Колко ясно изпъква сега в паметта всяка остра дума, всяка неразумна постъпка! Колко различно биха постъпили те, ако им се дадеше още една възможност!“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 489.

„Колкото повече си притесняван, неразбиран, погрешно представян, толкова повече доказателства имаш, че вършиш работа за Господа и толкова по-тясно трябва да се придържаш към своя Спасител. Във всичките си трудности бъди спокоен и не се смущавай, търпелив и дълготърпелив, не отдавай зло за зло, а добро за зло. Гледай към върха на стълбата. Бог е над нея. Неговата слава свети за всяка душа, която се изкачва нагоре към небето. Исус е тази стълба. Изкачи се по Него. Дръж се за Него и не след дълго ще пристъпиш във вечното Му царство.” *Пак там*, т. 8, с. 130.

а. Какво трябва да помним, когато се намираме в изпитания? 1 Солунци 5:16–18.

1 Солун. 5:16-18: *Винаги се радвайте. 17 Непрестанно се молете. 18 За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Исуса.*

„...Ще срещнеш изпитания, но дръж здраво почтеността си. Винаги изявявай благороден дух, не показвай нищо друго. Небесният свят наблюдава борбата. Сатана наблюдава, угрижено следи да те хване неподготвен, да те види да действаш импулсивно, за да придобие надмощие над теб. Бори се мъжествено за Господа. Постъпвай точно така, както Христос би постъпил, ако беше на твое място. Старай се да бъдеш последователен във вярата и в делата си, нека няма противоречие между тях. Не се оставяй да бъдеш повлиян от досадните трудности, които постоянно се появяват. Бъди спокоен, мисли за Исус и прави, каквото можеш, за да Го зарадваш. Христовата благодат и Светият Дух са Божиите дарове за теб, за да се укрепиш с всяка сила във вътрешния човек.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 132.*

„Ако на Божията доброта откликвахме с повече благодарности и хваления, щяхме да имаме по-голяма сила в молитвата си. Щяхме да пребиваваме все повече в Божията любов и да получаваме повече благословения, за които да Му отдаваме и повече хваления. Вие, които се оплаквате, че Бог не чува молитвите ви, променете сегашния порядък във вашите молитви и към прошенията си прибавете и хваления. Когато започнете да размишлявате над Божията доброта и милост, ще видите, че Той ще отчете вашите нужди.“ *Пак там, т. 5, с. 317.*

б. Назовете някои навици на победоносното мислене. 1 Солунци 5:19–21.

1 Солун. 5:19-21: *Духа не угасвайте. 20 Пророчества не презирайте. 21 Всичко изпитвайте; дръжте доброто.*

„Хората имат силата да угасят Божия Дух; силата на избора е оставена на тях. Позволена им е свобода на действията. Те могат да бъдат послушни чрез името и благодатта на нашия Изкупител, или могат да бъдат непокорни и да жънат последствията...”

Божият Дух непрекъснато работи, за да убеждава, а душите решават за или против истината.“ *Служители на евангелието, с. 174.*

- 1. Как мога да развия по-сериозни навици на бдителност в молитва и защо това е важно?**
- 2. Какво трябва да помним, когато чуем изказвания от рода „мир и безопасност“?**
- 3. Какво отличава децата на светлината/деня от тези на тъмнината/нощта?**
- 4. Кого познавам, който може да проявява дразнещо поведение, но е нужно да бъде ценен и зачитан?**
- 5. Какво е потребно да придружава нашите молби към Бога?**

Истински отличаващ се народ

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Затова и винаги се молим за вас, дано нашият Бог ви има за достойни за призванието ви и усъвършенствува мощно във вас всяко добро желание и всяко дело на вярата“ (2 Солунци 1:11).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 2, гл. 43 „Съпружеските задължения“ (с. 296 - 307 *англ. изд.*)
2. *Пак там*, т. 5, гл. 78 „Видът на злото“ (с. 591 – 603 *англ. изд.*)

„Господ желае последователите Му да упражняват голямо внимание в обноските си един към друг. Те трябва да издигат, да възвръщат, да изцеляват. Обаче в църквата не трябва да има небрежност спрямо дисциплината. Необходимо е членовете да считат себе си за ученици в училище, които се учат как да образуват характери, достойни за високото им призвание.“
Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 264.

1. ЧИСТИ ОТВЪТРЕ И ОТВЪН

нед., 13 дек.

а. Кое разкрива дълбочината на Божия призив за чистота?
1 Солунци 5:22.

1 Солун. 5:22: *Въздържайте се от всякакво зло.*

„Когато сте сред непознати, на улицата, в колите си или у дома, не вършете нищо, което има даже най-слабата прилика на зло.“ *По стъпките на великия Лекар*, с. 491.

„Нека поведението ви бъде такова, че да оставите впечатление у всяка душа, с която общувате, че ви заобикаля чиста и свята атмосфера. Една суетна дума, един лекомислен смях могат да тласнат някоя душа в грешната посока. Ужасни са последствията от липсата на постоянна връзка с Бога.

Въздържайте се от всякакво зло. Обичайните грехове, колкото и незначителни да ви изглеждат, ще нарушат моралния ви усет и ще изтрият вътрешните впечатления, отпечатани у вас от Божия Дух. Характерът на мислите в ума ви оставя своите следи върху душата и всеки пошъл разговор замърсява ума. Всяко зло погубва онези, които го извършват. Бог може и наистина ще прости на каещия се грешник, но при все че е опростена, ду-

шата е помрачена от греха; силата на възвишената мисъл, която е възможна за недокоснатия от злото ум, бива съсипана. Душата ще носи белезите от греха, докато е жива. Тогава нека търсим онази вяра, която действа чрез любов и очиства сърцето, за да можем да представяме характера на Христос пред света.“ *Основи на християнското възпитание*, с. 195.

2. ОСВЕЩЕНИЕ ЧРЕЗ ХРИСТОС

пон., 14 дек.

а. Опишете Божия план за нашето съществуване всеки ден и как бива осъществяван той. 1 Солунци 5:23, 24.

1 Солун. 5:23, 24: *А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духа, душата и тялото ви без порок, до пришествието на нашия Господ Исус Христос. 24 Верен е Оня, Който ви призовава, и ще извърши това.*

„...На християните е наредено да представят телата си „в жертва жива, свята, благоугодна на Бога“. За да постигнат това, силите им трябва да бъдат запазени във възможно най-доброто състояние. Всеки навик, отслабващ физическата или умствената сила, прави човека неспособен да служи на своя Творец. Ще се задоволи ли Бог, ако му предложим нещо по-малко от най-доброто? Христос казва: „Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце...“ Обичащите Бога с цялото си сърце ще имат желание да Му посветят най-доброто от своя живот. Ще се стремят непрестанно да привеждат жизнената си сила в съгласие със законите, даващи им възможност да вършат Неговата воля. Не ще желаят чрез задоволяване на апетита и страстите си да накърнят или осквернят жертвата, представяна на техния небесен Отец.“ *Великата борба*, с. 473.

„Писанията ни учат заради Бога да търсим осветение на тялото, душата и духа. В това дело ние трябва да бъдем Божии съработници. Може да се направи много за възстановяване на моралния образ на Бога в човека, за подобряване на физическите, умствените и моралните способности. Когато се покоряваме на Божиите закони и не внасяме в тялото си нищо, което осквернява, могат да се извършат големи подобрения в човешкия организъм. И макар да не можем да претендираме за съвършенство на плътта, можем да имаме християнско съвършенство на душата. Греховете ни могат да бъдат напълно опростени, благодарение на жертвата, направена за нас. Ние зависим не от това, което човек може да направи, а от това, което Бог може да направи за човека чрез Христос. Когато се предадем изцяло на Бога и повярваме напълно, кръвта на Христос ни очиства от всеки грях. Съвестта може да бъде освободена от осъждението. Чрез вяра в Неговата кръв всички могат да станат съвършени в Христос Исус. Да благодарим на

Бога, че това е напълно възможно." *Избрани вести*, кн. 2, с. 32.

б. Кои качества разкриват едно истински дълбоко приятелско общение между вярващите? 1 Солунци 5:26–28; 1 Йоаново 1:7.

1 Солун. 5:26-28: *Поздравете всичките братя със света целувка. 27 Заклевам ви в Господа да се прочете това послание на всичките (свети) братя. 28 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас. [Амин]*

1 Йоан. 1:7: *Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса [Христа] ни очисти от всеки грях.*

„Светият поздрав, споменат от апостол Павел в евангелието на Исус Христос, трябва да се разглежда винаги в неговото истинско естество. **ТОВА Е СВЯТА ЦЕЛУВКА.** Тя следва да се възприема като знак за дружба между приятели християни, когато се разделят или когато след разделяла от седмици или месеци се срещнат отново. В 1 Сол. 5:26 Павел казва: „Поздравете всичките братя със света целувка.“ В същата глава той казва: „Въздържайте се от всякакво зло.“ [В англ. Библия - „Въздържайте се от всяко подобие на зло.“ – бел. прев.] Когато се дава на подходящото време и място, при святата целувка не може да има никакъв намек за зло.“ *Опитности и видения*, с. 117. [Подчертаването е от автора.]

3. ПРОЯВЯВАНЕ НА ХРИСТОС

вт., 15 дек.

а. Какво насърчение използва Павел, за да подкрепи вярващите в Солун в началото на второто си послание до тях? 2 Солунци 1:1-5.

2 Солун. 1:1-5: *Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога, нашия Отец, и Господа Исуса Христа: 2 Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и Господа Исуса Христа. 3 Длъжни сме, братя, всякога да благодарим на Бога за вас, както е и прилично, заедно вярата ви расте премного, и любовта на всеки един от всички вас се умножава един към друг; 4 така щото и сами ние се хвалим с вас между Божиите църкви за вашата твърдост и вяра във всичките ви гонения и в неволите, които понасяте: 5 което е доказателство на Божия справедлив съд, за да се удостоите за Божието царство, за което и страдате.*

„Павел отново изрази доверието си в тяхното [на солунците] благочестие и благодарността си, че вярата им е силна, а любовта им един към друг и към делото на техния Господ — изобилна. Каза им, че ги е представил на други църкви като пример на търпение и устойчива вяра, която смело

устоява на преследване." *Деяния на апостолите*, с. 264.

б. Защо всички можем да се насърчим от надеждата, представена пред солунците, ако сме преследвани като тях? 2 Солунци 1:6, 7.

2 Солун. 1:6, 7: *Понеже е справедливо пред Бога да въздаде скръб на ония, които ви оскърбяват, 7 а на вас, оскърбените, да даде утеха (както и на нас), когато се яви Господ Исус от небето със Своите силни ангели.*

„[2 Солунци 1:1-6 цитирано.] Тук виждаме интереса на тези църкви една към друга. Гоненията, които бяха преживели, привърза сърцата на всички едно към друго. Те бяха разпръснати навсякъде. Грешките и суеверията във вярата и доктрините на еврейския народ, който толкова горчиво се бе противопоставил на Христос, оставиха малкото стадо като овце без пастир. Но семето бе посято. Христос бе издигнат сред тях като Онзи, Когото разпнаха. Постоянно се полагаха усилия за облекчаване на бедността и угнетеността на братята поради тяхната вяра.“ *Писма и ръкописи*, т. 12, Писмо 28, 1897 г.

в. Защо скорошното завръщане на Христос би трябвало дълбоко да впечатлява сърцата на всички ни? 2 Солунци 1:7, 8; Псалм 50:3, 4.

2 Солун. 1:7, 8: *А на вас, оскърбените, да даде утеха (както и на нас), когато се яви Господ Исус от небето със Своите силни ангели, 8 в пламенен огън да даде възмездие на ония, които не познават Бога, и на ония, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус.*

Пс. 50:3, 4: *Нашият Бог ще дойде и няма да мълчи; ще има пред Него огън поглъщащ, и около Него силна буря. 4 Ще призове небесата отгоре, и земята, за да съди людеите Си, казвайки...*

„[2 Солунци 1:8 цитирано.] Тези епохални събития са съвсем наблизо и въпреки това мнозина, които изповядват, че вярват в истината, са заспали. Ако останат в сегашното си състояние на приятелство със света, те със сигурност ще бъдат причислени към неверния слуга, който казва в сърцето си: „Господарят ми се забави“. Само за онези, които чакат с вяра и надежда ще се яви Христос за спасение, без да има работа с грях. Мнозина имат теорията на истината, но не познават силата на благочестието. Ако Божието слово живееше в сърцата им, то би контролирало живота им. Вярата, чистотата и съобразяването с Божиата воля ще свидетелстват за неговата осветяваща сила.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 15.

а. Обяснете гибелната участ на два типа хора. 2 Солунци 1:8, 9.

2 Солун. 1:8, 9: *В пламенен огън да даде възмездие на ония, които не познават Бога, и на ония, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус. 9 Такива ще приемат за наказание вечна погибел от присъствието на Господа и от славното явление на Неговата сила.*

„...Не извинявай недостатъците си с чужди грешки. В Божия ден няма да се осмелиш да представиш като извинение за неуспеха си да оформиш характер за небето обстоятелството, че други не са проявили посвещение и духовност. Същият недостатък, който откриваш у други, е и в самата теб. Фактът, че другите са грешници, не прави твоите грехове по-малко тежки. Ако продължавате да живеете в сегашното си състояние на негодност за небето, всички вие ще бъдете отделени от Христос и заедно със Сатана и ангелите му ще бъдете наказани с вечно унищожение от Божието присъствие и славата на Неговата мощ.

Господ се е погрижил достатъчно, че ако Го търсиш и следваш светлината, която желае да ти даде, да не се отклониш от пътя. Божието слово ти е дадено като светилник на нозете, светлина по пътя. Ако се спъваш, това ще бъде защото не си се посъветвала с твоя пътеводител, Божието слово, и не си направила това скъпоценно слово правилото на живота си. Бог не ти е дал за образец живота на някое човешко същество, колкото и добър и очевидно безукорен да е той. Ако постъпваш като другите и действаш като тях, накрая ще останеш извън Святия град заедно с огромното множество хора, които са постъпвали като тебе, следвали са образец, който Господ не им е давал, и са се погубили така, както и ти ще се погубиш.

Онова, което други са направили или може би ще направят в бъдеще, няма да намали твоята отговорност или вина. Даден ти е образец, безгрешен живот, характеризиращ се със себеотрицание и неегоистична любов. Ако се отвърнеш от този точен, съвършен образец и приемеш неточния, който е ясно представен в Божието слово като нежелателен, поведението ти ще получи съответното възмездие. Животът ти ще се провали.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 396.*

б. Какъв освежаващ контраст трябва да съществува в този свят и защо? 2 Солунци 1:10.

2 Солун. 1:10: *Когато дойде в оня ден да се прослави в Своите светии и да се покаже чуден между всичките повярвали, (следователно и между вас, защото вие повярвахте нашето свидетелство).*

„Възкресението и възнесението на нашия Господ са сигурно доказателство за победата на Божиите светии над смъртта и гроба и залог, че небето е отворено за онези, които изпират дрехите на характера си и ги правят бели в кръвта на Агнеца. Исус се възнесе при Отец като представител на човешката раса и Бог ще доведе онези, които отразяват образа Му, да отразяват и споделят славата Му с Него.“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 286.*

5. ВРЕМЕ ЗА ДЕЛА НА ВЯРНОСТ

чет., 17 дек.

а. Опишете чудесния изход за Божията църква. 2 Солунци 1:11, 12.

2 Солун. 1:11, 12: *Затова и винаги се молим за вас, дано нашия Бог ви има за достойни за призванието ви и усъвършенствува мощно във вас всяко добро желание и всяко дело на вярата; 12 за да се прослави във вас името на нашия Господ Исус, и вие в Него, според благодатта на нашия Бог и Господ Исус Христос.*

б. В какво биваме уверявани при изпълняването на пророчествата? 2 Солунци 2:1-7.

2 Солун. 2:1-7: *А колкото за пришествието на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него молим ви, братя, 2 да не се поклащате лесно от здравия разсъдък, нито да се смушавате било от дух, било от слово, или от послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настанал денят на Господа. 3 Никой да не ви измами по никой начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта, 4 който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, щото той седи [както Бог] в Божия храм и представя себе си за Бог. 5 Не помнете ли, че когато бях още при вас, аз ви казах това? 6 И сега знаете, какво Го възпира, да не се открие в своето си време. 7 Защото оная тайна, сиреч, беззаконието, вече действа, но само догдето се отмахне отсрещ оня, който сега я възпира.*

„Има личност, посочена в пророчеството като човека на греха. Той е представител на Сатана. Приемайки предложенията на Сатана относно Божия закон, който е непроменим като Божия престол, този човек на греха идва и представя на света, че е променил Господния закон и че първият ден от седмицата вместо седмия сега се явява съботата. Твърдейки за себе си, че е непогрешим, той претендира за правото да променя Божия закон така, че да отговаря на собствените му намерения...

Но Христос заяви, че ни една йота или точка от закона няма да помръдне, докато небето и земята не преминат. Той именно затова дойде - за да възвиси този закон и да покаже на сътворените светове и на небесните дворове, че Бог е справедлив и че законът Му не трябва да се променя. Но ето, дясната ръка на Сатана е готов да продължи делото, което сам Сатана бе започнал в небето - да се опита да измени Божия закон...

Човекът на греха се надигна против Бога, седейки в Божия храм и показвайки себе си като Бог. Той е стъпнал с нозете си великия Божи паметник на сътворението, създаден, за да възпоменава Неговото дело; и на негово място е представил на света един обикновен работен ден...

Но дори всеки член на човешкото семейство да приемеше това дете на папството, това в никакъв случай не би обезсилило святата събота на Йехова. Онези, които приемат фалшивата събота, възхваляват човека на греха и атакуват Божието управление. Но човекът на греха не може да анулира това, което Бог е заявил, че ще стои завинаги. Сега работата, която трябва да се извърши в нашия свят, е да се възвиси Господният закон и да се привлече вниманието на хората към него. Дошло е времето, когато истината трябва да бъде провъзгласена срещу лъжата и заблудата.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 910.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 18 дек.

1. Как мога да избягвам всяко подобие на злото в чисто практически план?
2. Каква е основата на истинското другарско общение с братя и сестри, съгласно 1 Йоаново 1:7?
3. Каква действителност за мощта на нашия Бог може да вдъхва страхопочитание в сърцата ни?
4. Защо трябва да избягвам да се разстройвам поради недостатъците на другите?
5. Как мога да помагам на хората да разбират реалността на истинската Божия събота?

Да се подготвим за битката

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Тогава изново ще разсъдите между праведен и нечестив, между оня, който служи Богу, и оня, който не Му служи“ (Малахия 3:18).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 5:

а) гл. 12 „Агенти на Сатана“ (с. 137 – 148 *англ. изд.*)

б) гл. 53 „Идващата криза“ и гл. 54 „Църквата – светлина на света“ (с. 449 – 467 *англ. изд.*)

2. *Великата борба*, гл. 34 „Могат ли мъртвите да ни говорят?“ (с. 551 – 562 *англ. изд.*)

„Онези, които твърдят, че притежават голямата Божия сила, могат да бъдат разпознати само чрез великия детектор - законът на Йехова... Овчата кожа изглежда толкова реалистично, толкова истински, че вълкът може да бъде разпознат, само когато отидем при Божия велик морален стандарт и там открием, че той е престъпил закона на Йехова.“ *Вяра и дела*, с. 45.

1. НЕ БИВАЙТЕ ИЗЕНАДАНИ

нед., 20 дек.

а. Кое явление е характерно за последните дни? 2 Солунци 2:8, 9.

2 Солун. 2:8, 9: *И тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дъха на устата Си и ще изтреби с явлението на пришествието Си, 9 тогава, чието идване се дължи на действието на сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса.*

„Видях, че Сатана работи чрез своите оръдия по много начини. Действа чрез проповедници, отхвърлили истината и са предадени на силните измами да повярват на една лъжа, за да бъдат погубени. Докато те проповядваха и се молеха, някои падаха безпомощни не чрез силата на Светия Дух, но чрез силата на Сатана, която той упражняваше върху тези оръдия, а чрез тях и върху народа. Докато проповядваха, молеха се и разговаряха, някои от адвентистите по име, отхвърлили настоящата истина, си служеха с месмеризъм с цел да спечелят привърженици и народът се радваше на това влияние, защото смяташе, че е действие на Светия Дух. Някои, използващи такива практики дотам бяха потънали в мрака и измамите на дявола, че смятаха това за Божия сила, дадена им да я упражняват.“ *Опитности и видения*, с. 43, 44.

„И Сатана, заобиколен от зли ангели, претендирайки да бъде бог, ще прави чудеса от всякакво естество, за да измами, ако е възможно, и самите избрани. Божиите деца няма да намерят безопасност в чудесата, които ще се вършат, защото Сатана ще ги фалшифицира. Божият избран и проверен народ ще намери своята сила в знака, за който се говори в Изход 31:12-18. Те трябва да устоят въз основа на живото слово: „Писано е!“ Това е единствената основа, върху която могат да стоят сигурно.“
Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 16.

2. ПЪТЕКАТА НА УСТОЯВАНЕТО ДО КРАЙ

пон., 21 дек.

а. Какво липсва на онези, които скоро предстои да погинат? 2 Солунци 2:9, 10.

2 Солун. 2:9, 10: *Тогова, чието идване се дължи на действието на сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса 10 и с всичката измама на неправдата, между ония, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят.*

„Само прилежно изучавайте Писанията и приелите да обичат Истината ще бъдат защитени от мощната измама, запленила света.“ *Великата борба, с. 625.*

б. Какво ще изпрати Бог на онези, които не обичат истината, независимо какво изповядват, и защо? 2 Солунци 2:11, 12.

2 Солун. 2:11, 12: *И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, 12 та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата.*

„Библията заявява, че преди пришествието на Господа Сатана ще действа с „ВСЯКАКВА сила, знамения, лъжливи чудеса и с всичката измама на неправдата“ и ония, които „не приеха да обичат истината, за да се спасят“, ще бъдат оставени да приемат големи заблуждения, „за да повярват лъжа“ (2 Сол. 2:9-11). Пълното падане на Вавилон няма да настане, докато това състояние и съединението на църквата със света не навлезе в цялото християнство.“ *Великата борба, с.389, 390. [Подчертаването е автора]*

в. С каква цел Бог призовава нас и нашите семейства и какви задължения и предизвикателства включва това? 2 Солунци 2:13–15; Малахия 3:17, 18.

2 Солун. 2:13-15: *А ние сме длъжни винаги да благодарим на Бога за вас, възлюбени от Господа братя, загдето Бог отначало ви е избрал за спасение чрез освещение на Духа и вярването в истината; 14 за което спасение ви призова чрез нашето благовестие, за да получите славата на нашия Господ Исус Христос. 15 И тъй, братя, стойте твърдо и дръжте преданията, които сте научили било чрез наше слово или чрез наше послание.*

Малахия 3:17, 18: *Тия ще бъдат Мои казва Господ на Силите, да! Избрана скъпоценност, в деня който определям и ще бъде благосклонен към тях както е благосклонен човек към сина, който му работи. 18 Тогава изново ще разсъдите между праведен и нечестив, между оня, който служи Богу, и оня, който не Му служи.*

„Дали младежите ни, наставлявани мъдро и възпитавани от набожни родители, ще продължават да се освещават чрез истината, или не, зависи до голяма степен от влиянието, което ще срещнат, след като напуснат домовете си, от онези, от които се надяват да получат християнско наставление.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 226.*

„Хората, които изповядват, че вярват в Исус, би следвало винаги да се стремят към светлината. Нужно е ежедневно да се молят светлината на Светия Дух да огрее страниците на свещените писания, за да могат да проумеят написаното там под влиянието на Божия Дух. Трябва да имаме пълно и безрезервно доверие в Божието слово или сме изгубени. Човешките думи, колкото и велик да е онзи, който ги е изрекъл, не са в състояние да ни усъвършенстват, съвършено да ни приготвят за всяко добро дело (по 2 Тим. 3:17)... Ние ставаме съработници с Бога именно чрез освещаването от Духа и вярването в истината.“ *Основи на християнското възпитание, с. 188, 189.*

3. ПРИМЕРЪТ НА ПАВЕЛ

вт., 22 дек.

а. Кое прави вярното устояване до край възможно? 2 Солунци 2:16, 17; 3:1-5.

2 Солун. 2:16, 17: *А сам нашият Господ Исус Христос и нашият Бог и Отец, Който ни възлюби и по благодат ни даде вечна утеха и добра надежда, 17 да утеши сърцата ви и да ги утвърди във всяко добро дело и слово.*

2 Солун. 3:1-5: *Най-после братя, молете се за нас, да напредва бърже Господното слово и да се прославя, както и у вас, 2 и да се избавим от неразбраните и нечестивите човеци; защото не във всички има вяра. 3 Но верен е Господ, Който ще ви утвърди и ще ви опази от лукавия. 4 И*

уверени сме в Господа за вас, че и вършите това, и ще вършите това, което заповядваме. 5 А Господ да управи сърцата ви в Божията любов и в Христовото търпение.

„Павел очерта зловещото дело на тази сила на злото, която щеше да продължи през дългите векове на тъмнина и преследване дори до Второто пришествие на Христос. Вярващите в Солун се надяваха на скорошно избавление. Сега трябваше да бъдат наставени да поемат смело и в страх Божи работата, която им предстоеше. Апостолът им заръча да не пренебрегват задълженията си и да не се отдават на празни очаквания. След бляскавите представи, предвкусващи скорошно избавление, всекидневният живот и съпротивата, които ще трябваше да срещат, щяха да им се сторят двойно по-тежки. Затова ги увещавахе да бъдат твърди във вярата...“
Деяния на апостолите, с. 266, 267.

6. Какъв пример остави ап. Павел на евангелските работници? 2 Солунци 3:6-9.

2 Солун. 3:6-9: *Заръчваме ви още, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, да страните от всеки брат, който се обхожда безчинно, а не по преданието, което сте приели от нас. 7 Понеже сами вие знаете, как трябва да ни подражавате, защото ние не се обходихме безчинно между вас; 8 нито даром ядохме хляб у някого, но с труд и усилие работехме нощем и денем, за да не отечим никого от вас; 9 не че нямаме правота, а за да ви представим себе си пример; за да ни подражавате.*

„Избраните от Бога да работят в делото, ще дадат доказателство за високото си призвание и ще сметнат за най-висше задължение да израстват и да се развиват, докато станат способни работници. Когато проявяват желание да усъвършенстват поверения от Бога талант, на тях трябва да им се помага с благоразумие. Но даваното им насърчение не бива да прилича на ласкателство, защото самият Сатана ще направи достатъчно в тази насока. Хора, които мислят, че е техен дълг да проповядват, не бива да бъдат насърчавани веднага да застават заедно със семействата си върху плещите на братята и да очакват подкрепа. Това не им се полага, докато не покажат добри плодове от работата си. Сега има опасност да се наврежда на младите проповедници и на неопитните, като бъдат ласкани и като им се спестяват житейските трудности. Когато не проповядват, те трябва да правят каквото могат за собствената си издръжка. Това е най-добрият начин да се провери истинността на призванието им да проповядват. Ако желаят да проповядват, само за да бъдат издържани като служители и ако църквата прояви благоразумие, те скоро ще загубят желанието си и ще изоставят проповядването заради по-доходна работа. Павел, най-красноречивият

проповедник, обърнат във вярата по чуден начин от Бога, за да извърши едно особено дело, не презираше ръчния труд. Той заявява: „Ние до тоя час и гладуваме и жадуваме, и сме голи, бити сме и се скитаме, трудим се, работейки със своите ръце; като ни хулят, благославяме; като ни гонят, постоянствуваме (1Кор. 4:11, 12). „...Нито даром ядохме хляб у някого, но с труд и усилие работехме нощем и денем, за да не отегим никого от вас“ (2 Сол. 3:8).“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 446, 447.*

4. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ, КОИТО ДА СЕ ПОМНЯТ

ср. 23 дек.

а. Назовете един основен и вечен принцип, който се явява важна характеристика на истинското християнство. Притчи 20:4; 2 Солунци 3:10–12.

Притчи 20:4: Ленивият не иска да оре, поради зимата, затова, когато търси във време на жетва, не ще има нищо.

2 Солун. 3:10-12: Защото и когато бяхме при вас заръчахме ви това: Ако не иска някой да работи, той нито да яде. 11 Понеже слушаме, какво някои постъпвали безчинно между вас, като не работели нищо, а се месели в чужди работи. 12 На такива заръчваме и ги увещаваме в името на Господа Исуса Христа да работят тихо и да ядат своя си хляб.

„Заблудени души са учили, че достигането на истинската святост издига ума над всички земни мисли и води хората към отказване изцяло от работа. Други, като приемат крайни възгледи по отношение на някои текстове от Писанията, са учили, че е грях да се работи - че християните не трябвало изобщо да мислят за временното благосъстояние на себе си и на семейството си, но да отдадат живота си напълно на духовни неща. Учението и примерът на апостол Павел са един упрек към такива крайни възгледи.

Докато беше в Солун той не беше напълно зависим за издръжката си от ръчния труд. По-късно, говорейки за преживяванията си в този град, писа на вярващите от Филипи с благодарност за помощите, които бе получавал от тях: „Защото и в Солун един-два пъти ми прасяхте за нуждата ми“ (Фил. 4:16). Независимо че получаваше помощ, той се грижеше да даде на солунците пример на прилежност, така че никой да не го обвини с право в алчност, а така също на практика да бъдат укорени и онези, които поддържаха фанатични възгледи за ръчния труд.“ *Деяния на апостолите, с. 348, 349.*

„Привичката да бъдат подкрепяни мъже и жени в безделието им чрез частни подаръци или църковни пари ги насърчава да поддържат греховни навици и такова поведение би трябвало съзнателно да се избягва. Всеки мъж, жена и дете трябва да бъдат образовани да вършат практи-

ческа, полезна работа... Всички трябва да бъдат обучени в някакъв занаят и да използват крайниците си за някаква конкретна цел. Бог е готов и желае да увеличи пригодността на всички, които възнамеряват да се учат на трудолюбиви навици.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 912.*

б. Какво трябва да си припомним, когато сме изкушени да изпаднем в отчаяние? 2 Солунци 3:13.

2 Солун. 3:13: *А на вас, братя, да ви не дотегва да вършите добро.*

„Святостта ще доведе човека до даване на плод и изобилстване във всяко добро дело. Той никога няма да се умори от вършенето на добро, нито ще търси някакво издигане в този свят. Ще гледа към издигането във времето, когато Величието на небето ще вземе осветените до трона Си. Тогава Той ще им каже: „Дойдете, вие, благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.“ Тогава Господ ще изброи извършените от тях дела на себеотрицание, милост, състрадание и правда. Святостта на сърцето ще произведе правилни постъпки.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 445.*

5. В ЕДИН НЕСЪВЪРШЕН СВЯТ

чет., 24 дек.

а. Как следва да се отнасяме към непокорните? 2 Солунци 3:14, 15.

2 Солун. 3:14, 15: *И ако някой не се покорява на нашето слово чрез това послание, забележете го, за да не се събирате с него, с цел да се засрами. 15 Обаче, недейте го счита за неприятел, а го наставлявайте като брат.*

„Трябва да се считаме предупредени да не се събираме с онези, които чрез своето поведение поставят препънки на пътя на другите [2 Солунци 3:14, 15 цитирано.] Ако такъв човек откаже съвета на служителите Господни и следва собствената си воля и преценка под вдъхновението на своя водач - Сатана, той ще си навлече гибел и ще трябва да понесе собствения си грях.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 912.*

„Павел настоя също църквата да не общува с упорито пренебрегващите наставлението, дадено от Божиите служители. ‘Обаче — добави той — недейте го счита за неприятел, а го наставлявайте като брат’.“ *Деянията на апостолите, с. 267, 268.*

6. Върху коя надежда е добре да размисляме, с която ап. Павел приключва Второто си послание до солунците? 2 Солунци 3:16–18.

2 Солун. 3:16-18: *А сам Господ на мира да ви дава мир всякога и всякак. Господ да бъде с всички ви. 17 Поздравът с моята собствена ръка, който е белег на всяко послание, аз, Павел, пиша така: 18 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. [Амин].*

„Трябва да предлагаме на хората нещо по-добро от онова, което те имат - Христовия мир, надвишаващ всяко познание. Трябва да им разказваме за Божия свят закон - отпечатък на Божия характер и израз на онова, което те трябва да бъдат според Неговата воля. Посочвайте им колко по-велика е непреходната небесна слава в сравнение с временните радости и удоволствия на този свят. Разказвайте им за свободата и мира, които могат да се намерят в Спасителя... Само Той може да задоволи копнежа на сърцето и да даде мир на душата.

От всички хора на света Христовите последователи трябва да са най-самопожертвователните, най-любезните и най-учтивите...

Необходимо е да изговаряме истината с любов и да уповаваме на Господа Той да ѝ придаде сила, която да преобрази живота. Светият Дух ще вложи в душата думите, изговорени с любов.“ *По стъпките на великия Лекар, с. 157.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 25 дек.

- 1. Опишете някои от дейностите на врага на душите ни в тези последни дни.**
- 2. Какво се случва с хората, които знаят истината, но всъщност не я обичат особено?**
- 3. Обяснете тайната на християнското устояване до край.**
- 4. Какво ще характеризира винаги живота на истинския реформатор?**
- 5. Как да прилагам библейския метод за справяне с грешащите?**

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ОКТОМВРИ

3 - 19:05 ч.

10 - 18:53

17 - 18:42

24 - 18:31

31 - 17:21

НОЕМВРИ

7 - 17:12 ч.

14 - 17:05

21 - 16:59

28 - 16:55

ДЕКЕМВРИ

5 - 16:53 ч.

12 - 16:53

19 - 16:55

26 - 16:58

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград + 1

Бургас - 17

Варна - 18

В. Търново - 9

Видин + 2

Враца - 1

Габрово - 8

Добрич - 18

Кюстендил + 3

Кърджали - 8

Ловеч - 6

Монтана 0

Плевен - 5

Пловдив - 6

Разград - 13

Русе - 10

Силистра - 16

Сливен - 12

Смолян - 6

Ст. Загора - 9

Търговище - 13

Хасково - 9

Шумен - 14

Събота, 03.10.2026 г. е ден за всеобщ
пост, за молитва, за лично освещение и за
успеха на Божието дело.

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

ОКТОМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	четвъртък	Деяния 10:34, 35	Исаия 59:1, 2
2	петък	Левит 20:23,26	Молитвен час
3	събота	Второз. 31:11-13	Залез: 19:05 ч
4	неделя	Евреи 11:7-10	Евреи 11:13-16
5	понеделник	Псалм 5:1-5	Псалм 30:10-12
6	вторник	Псалм 37:30, 34	Йоан 7:37, 38
7	сряда	Лука 12:6,7	Осия 14:1, 2, 9
8	четвъртък	3 Царе 3:9-14	Лука 12:1-3
9	петък	Марк 11:15-17	Молитвен час
10	събота	Матей 7:20-27	Залез: 18:53 ч
11	неделя	Притчи 3:21-23	Притчи 3:24-26
12	понеделник	Даниил 2:20-23	Исаия 64:6-9
13	вторник	Лука 12:33-37	Екклесиаст 2:10, 11
14	сряда	Тит 2:7, 8	Йоан 10:27-29
15	четвъртък	Тит 2:11-14	Матей 5:43-48
16	петък	1 Кор.16:13, 14	Молитвен час
17	събота	Галатяни 6:14-16	Залез: 18:42 ч
18	неделя	1 Кор. 2:2	Марк 12:28-33
19	понеделник	Псалм 91:1-8	Даниил 10:33-35
20	вторник	Евреи 12:1-3	Исаия 54:7, 8
21	сряда	Псалм 38:9, 15	Исаия 64:6-9
22	четвъртък	Второз. 30:19, 20	Пл. Ерем. 3:40
23	петък	1 Йоан. 3:2, 3	Молитвен час
24	събота	Псалм 36:7-10	Залез: 18:31 ч
25	неделя	Псалм 23:1-4	Второз. 4:7-9
26	понеделник	1 Летописи 22:13	2 Тимотей 3:13-17
27	вторник	Йов 34:9-19	Ефесяни 6:10-14
28	сряда	Притчи 14:12, 22	Исаия 49:14-16
29	четвъртък	Исаия 1:15-18	Псалм 119:143, 144
30	петък	Ефесяни 3:17-21	Молитвен час
31	събота	Псалм 24:3-6	Залез: 17:21 ч

НОЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	неделя	Йов 22:21-28	Откр. 16:15
2	понеделник	Исая 33:2	Псалм 147:1-3, 11
3	вторник	Еклисиаст 9:10, 11	Захарий 13:8, 9
4	сряда	Йона 3:10	Амос 4:11, 12
5	четвъртък	Софония 2:1-3	Йоан 4:13, 14
6	петък	1Йоаново 1:5-7	Молитвен час
7	събота	Псалм 130	Залез: 17:12 ч
8	неделя	Филипяни 4:4-7	Псалм 147:11-14
9	понеделник	Изход 23:20-22	Йоан 8:31, 32
10	вторник	Второз. 6:4-8	Псалм 37:7-9
11	сряда	Притчи 11:27-31	Захарий 10:1
12	четвъртък	Йов 5:8-12	Еремия 45:3-5
13	петък	Софония 3:3, 12, 13	Молитвен час
14	събота	Исая 2:2, 3	Залез: 17:05 ч
15	неделя	Матей 10:16, 17	Йоан 4:14
16	понеделник	Изход 33:13-15	Йов 11:13-19
17	вторник	2 Кор. 12:9, 10	Откр. 21:1-6
18	сряда	Исая 57:14, 15	Псалм 68:19, 20
19	четвъртък	Псалм 37:1-6	Захарий 2:5-8
20	петък	Филипяни 4:8	Молитвен час
21	събота	Захарий 8:20-23 3	алез: 16:59 ч
22	неделя	Псалм 1	Псалм 119:41-45
23	понеделник	Изход 23:20-22	Йоан 4:23, 24
24	вторник	Притчи 11:23-25	Софония 3:17-19
25	сряда	Лука 4:1-3	Йоан 1:1-5
26	четвъртък	Исая 50:4	Исая 62:2, 3
27	петък	Софония 2:1, 2	Молитвен час
28	събота	Неемия 9:12-20	Залез: 16:55 ч
29	неделя	Псалм 51:6, 7	Даниил 7:26, 27
30	понеделник	Исая 33:2	Авдия 15 ст.

ДЕКЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	вторник	Псалм 130	Малахия 4:4-6
2	сряда	Ездра 7:9, 10	Йоан 1:9-13
3	четвъртък	Исая 8:19, 20	Левит 20:6-8
4	петък	1 Кор. 10:31-33	Молитвен час
5	събота	Исая 44:21-23 3	алез: 16:53 ч
6	неделя	Притчи 16:20	Йоан 9:4
7	понеделник	Матей 6:31-34	2 Тимотей 2:1-7
8	вторник	Притчи 2:11, 20-22	Псалм 149:1, 2, 4
9	сряда	Исая 33:14-16	Матей 3:10,
10	четвъртък	Авакум 3:17, 18	Софония 2:12, 13
11	петък	Михей 7:12	Молитвен час
12	събота	Исая 58:2-9	Залез: 16:53 ч
13	неделя	Еремия 33:6, 8	2 Солун. 1:11, 12
14	понеделник	Исус Навиев 14:7-14	Лука 6:44, 45
15	вторник	Матей 7:7-11	Исая 32:17
16	сряда	Изход 23:25	Псалм 43:5
17	четвъртък	Йоан 15:5, 7, 8	Римляни 12:1
18	петък	2Тим. 3:1-5	Молитвен час
19	събота	Лука 6:47-49	Залез: 16:55 ч
20	неделя	Второз. 30:19, 20	Псалм 119:148, 149
21	понеделник	Лука 5:4-11	Колосияни 3:1-3
22	вторник	Матей 6:24, 25	Откр. 21:1-7
23	сряда	Лука 6:31-38	Исая 35:3,4
24	четвъртък	Левит 18:4, 5	4 Царе 17:6-8, 15
25	петък	1 Тимотей 2:1-5	Молитвен час
26	събота	Матей 18:19-20	Залез: 16:58 ч
27	неделя	Второз. 4:5-7	4 Царе 4:8, 9
28	понеделник	Колосияни 3:23-25	Римляни 8:38, 39
29	вторник	Лука 5:4-11	2 Петрово 3:18
30	сряда	Матей 6:26-33	Псалм 149:1, 2, 4, 5
31	четвъртък	Лука 21:33-35	Филипияни 3:17-21

[illegible]

Дарения от първата събота

събота, 3 октомври 2026 г.

Дарения за Мисията в Танзания

Време е да се вдигнем и построим централата и училището в Додома (вж. стр. 4).

събота, 7 ноември 2026 г.

Издателски отдел към ГК

Нека разпространим светлината на истината там, където единственият начин е чрез печатна литература (вж. стр. 41).

събота, 5 декември 2026 г.

Молитвен дом в гр. Бразавил, Република Конго

Работата в Конго се разраства бързо и спешно се нуждае от нашата подкрепа (вж. стр. 64).